

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • ANUL VIII • Nr. 30 (390) • Joi 30 iulie 1970 • 16 pagini — 1 leu

Un amplu program de pregătire a specialiștilor din cooperativele agricole

Ing. Angelo MICULESCU

ministrul
agriculturii și silviculturii

Agricultura noastră socialistă se află într-un continuu și intens proces de dezvoltare și modernizare, urmare directă a înzestrării ei cu o bază tehnico-materială din ce în ce mai puternică, a concentrării producției și specializării unităților. Aceste condiții au impus, în mod firesc, adoptarea unor concepții noi în organizarea și conducerea producției, un nou stil de muncă, un nou mod de abordare a problemelor complexe ale exploatării agricole din marea unitate de producție socialistă.

Cerința esențială a activității în agricultură este de a produce cât mai mult, la un nivel calitativ superior și cât mai ieftin. Specialistul agricol, de înaltă calificare, prezent astăzi în fiecare unitate agricolă, constituie chezașia îndeplinirii ei.

În cooperativele agricole, rolul atât de important și plin de răspundere al organizării, pe baze științifice a muncii și a producției, al introducerii și generalizării tehnologiilor noi, moderne, al îmbinării acțiunilor tehnice cu cele economice, în vederea obținerii unor producții maxime cu cheltuieli minime, revine inginerului șef. Rezultatele finale — producția și veniturile — constituie măsura concretă a competenței sale, a eficienței activității pe care o desfășoară, alături de economistul șef, de președinte, împreună cu ceilalți specialiști din unitate.

În astfel de condiții, obligațiile ingine-

rului șef capătă un contur precis. El nu se mai poate rezuma la o simplă muncă de îndrumare, la sfaturi cu caracter general. Indicațiile sale tehnice, adaptate cerințelor unei agriculturi moderne, trebuie indisolubil legate de efectul lor economic, pentru ca acestea să garanteze obținerea unor rezultate de cea mai înaltă eficiență.

Se impune, deci, ca specialistul principal din cooperativă, inginerul șef, să aibă o serioasă pregătire, să fie permanent la curent cu toate măsurile care reglementează activitatea în agricultură. Acest lucru presupune o asiduă preocupare pentru informare, pentru a aduce „la zi” cunoștințele dobândite în facultate, pentru a le adapta condițiilor concrete, pentru a le transforma în noi acțiuni merite să ridice nivelul tehnic și economic al unității în care muncește.

Pentru a veni în sprijinul unor asemenea preocupări — absolut necesare — ministerul nostru poartă un permanent dialog cu specialiștii din cooperativele agricole. Numeroase acțiuni de perspectivă și o serie de acțiuni curente au fost aduse la cunoștința acestora în cadrul unor întâlniri de lucru și instructaje, în care problemele au fost dezbătute și analizate temeinic și care au constituit o adevărată școală. Aceste întâlniri au permis participanților să cunoască intențiile ministerului în domeniile cele mai impor-

(Continuare în pag. a 3-a)

La baza de recepție din Buzău, în timpul unei importante operații: luarea de probe pentru determinarea calității grâului

In pagina a 2-a

CUM VA FI VREMEA ÎN LUNA AUGUST

Prognoză de N. TOPOR

O INTERESANTĂ
EXPERIENȚĂ ȘTIINȚIFICĂ

CE SÎNT ÎNGRĂȘĂMINTELE IONITICE ȘI CUM ACȚIONEAZĂ ELE ASUPRA ÎNSUȘIRILOR SOLULUI ȘI PRODUCȚIEI PLANTELOR

Dr. ing. A. DORNEANU

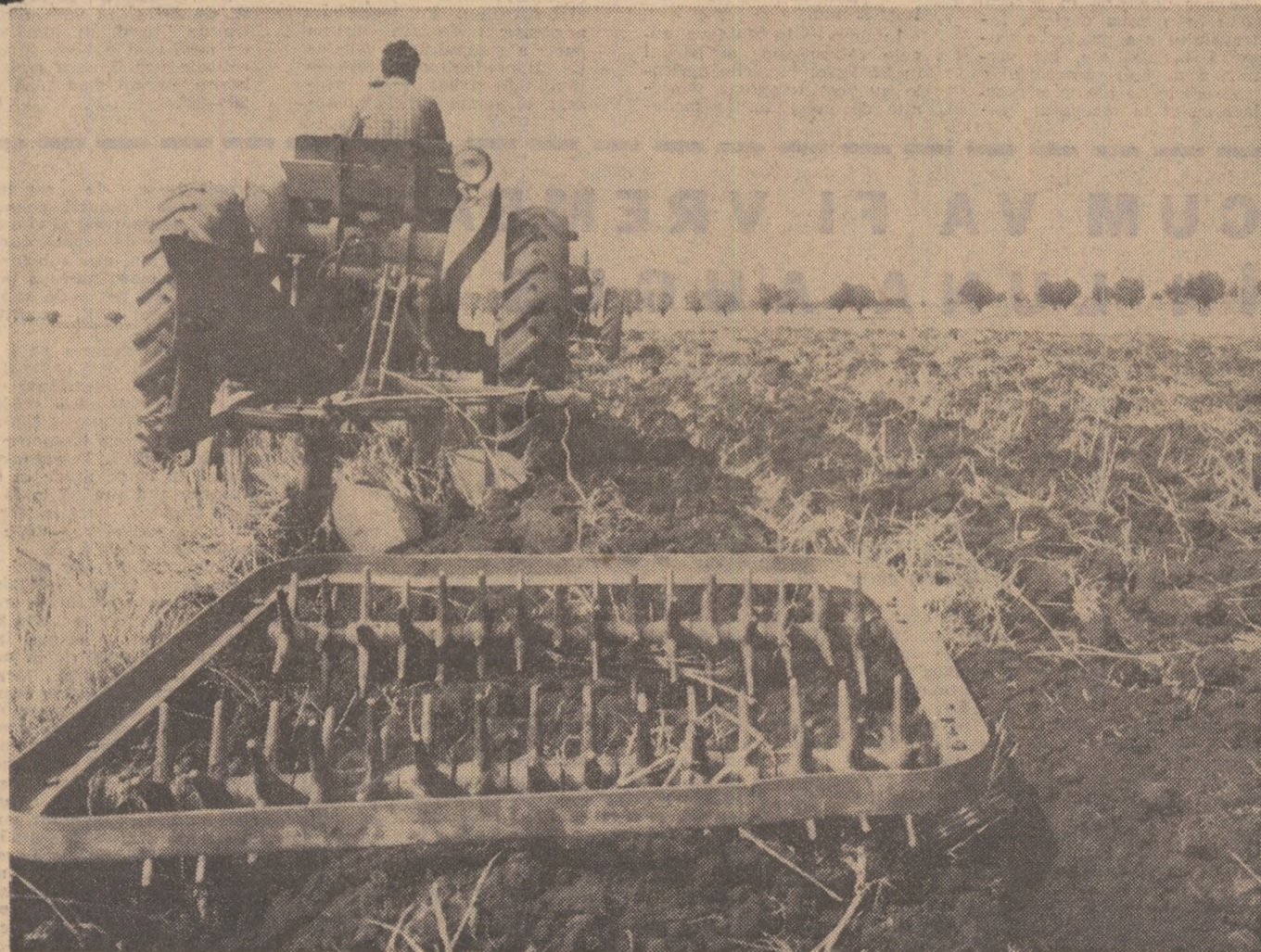
membre corespondent
al Academiei de Științe
Agricole și Silvice

Ingrășămintele chimice utilizate în prezent — azotatul de amoniu, ureea, sulfatul de amoniu, superfosfatul, sarea potasică etc. — conțin elementele nutritive sub formă de săruri solubile care sînt ușor accesibile plantelor.

Experiența și practica de pînă acum arată că elementele nutritive din aceste engrășăminte nu sînt, totuși, valorificate decît parțial. După încorporare în sol, elementele nutritive trec în soluție, participînd în diferite reacții și procese de combinare, de asimilare și de deplasare. Astfel, o parte din elementele nutritive sînt reținute în complexul coloidal (argilo-humic) al solului prin schimb ionic sau absorbție, altă parte trec în compuși chimici cu solubilitate mai mare sau mai mică, ori sînt asimilate de către microfloră, o parte se pierd prin levigare și numai o parte sînt absorbite de către plante. Ingrășămintele reținute de către sol sînt utilizate parțial de plantele cultivate în anul următor. Uneori, efectul remanent se resimte și în anul al treilea de la aplicare. Parte din elementele care sînt levigate în profunzime, la adîncimi mai mari decît cele pînă la care ajung rădăcinile plantelor, nu mai pot fi asimilate și se pierd cu apa de infiltrație.

Datorită cauzelor menționate, în raport cu felul engrășămintului, particularitățile biologice ale plantei și însușirile solului, numai 40—80 la sută din cantitatea de engrășămintă încorporate în sol este utilizată de către plante în primul an, restul parțial, în anii următori. Totodată, engrășămintele care conțin elementele nutritive sub formă de săruri, în perioadele aplicării trec în cantități mari în soluție, dînd naștere la concentrații ridicate. În consecință, aplicarea acestora în cantități mai mari este condiționată uneori de eșalonarea

(Continuare în pag. a 8-a)

Cooperativele agricole din județul Buzău au încheiat recoltarea grâului. Acum, pe suprafețele eliberate se execută, cu intensitate, arăturile. În fotografie: aspect de la C.A.P. Vadu Pașii

Foto: N. RUSU

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

NR. 30

Joi, 30 iulie 1970

SUMAR

- Coordonate ale viitoarei producții de grâu : **PREGĂTIREA PATULUI GERMINATIV** (pag. 4)
- **RECOMANDĂRI PRIVIND RECOLTAREA, SORTAREA ȘI PĂSTRAREA CEPEI** (pag. 5).
- La I.A.S. Codlea : **SPOREȘTE POTENȚIALUL PRODUCTIV AL PAJIȘTILOR** (pag. 6).
- **FUNDAMENTAREA ȘTIINȚIFICĂ A ACȚIUNILOR PRIVIND AMELIORAREA ANIMALELOR** (pag. 7)
- O sarcină permanentă : **CREȘTEREA EFICIENȚEI FOLOSIRII FONDULUI FUNCİAR** (pag. 8)
- **DIAMANTELE CODRIOR** (pag. 9)
- Chimie-agricultură : **TERMENII UNEI ECUAȚII AMPLE** (pag. 10)
- **PÎNĂ SUS PE SCARA CALIFICĂRII** (pag. 11)
- Retrospectiv și prospectiv : **LICEELE AGRICOLE PE TALGERELE BILANȚULUI** (pag. 12)
- **CALEIDOSCOP** (pag. 14)
- **DOCUMENTAR EXTERN** (pag. 15)
- **AGRICULTURA PE GLOB** (pag. 16).

COLEGIUL DE REDACȚIE

ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CARARE; ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); ing. Sonia DIRADURIAN; ing. Eugen GRIGORESCU; ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Dr. ing. Mircea MOTOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; ing. Lucian ROȘCA; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; ing. Constantin TANASE; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; ing. Ion TEȘU; ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția : București, Piața Științei nr. 1, Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

B L O C - N O T E S

ARANJAMENT DE COLABORARE TEHNICO-ȘTIINȚIFICĂ

Joi, 23 iulie a.c., a fost semnat la București, în urma convorbirilor purtate, un aranjament de colaborare tehnico-științifică între Ministerul Agriculturii și Silviculturii al țării noastre și Consiliul Producției Agricole și Industriei Alimentare al Republicii Democratice Germane, precum și protocolul privind desfășurarea colaborării pe anul 1970.

Aranjamentul prevede extinderea colaborării în domeniile cercetării științifice, producției, proiectării, ameliorării de soiuri de plante și rase de animale, prin schimburi reciproce de documentații și informații tehnico-științifice, modele de mașini și echipamente agricole, semințe, material săditor, animale de reproducție.

Din partea română, aranjamentul a fost semnat de Ioan Moldovan, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, iar din partea germană de Gustav Zinne, vicepreședinte al Consiliului Producției Agricole și Industriei Alimentare.

În cinstea oaspeților germani, Angelo Miculescu, ministrul agriculturii și silviculturii, a oferit un dineu, iar însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. D. Germane la București, Willy Hoffmann, un cocteil.

Delegația Consiliului Producției Agricole și Industriei Alimentare al Republicii Democratice Germane, condusă de Gustav Zinne, vicepreședinte al consiliului, care la invitația ministrului agriculturii și silviculturii a făcut o vizită în țara noastră, a părăsit vineri după-amiază Capitala, îndreptându-se spre patrie.

VIZITE DE DOCUMENTARE

Joi, 23 iulie a.c., a plecat în Republica Democrată Germană o delegație a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, condusă de Adrian Rogojanu, vicepreședinte al U.N.C.A.P., care, la in-

viția Uniunii Intraajutorării Tărănești din R.D. Germană, va face o vizită de documentare în această țară.

Joi, 23 iulie a.c., a părăsit Capitala, plecând spre Moscova, P. Morozov, adjunct al ministrului agriculturii al U.R.S.S. conducătorul delegației de specialiști care au făcut o vizită de documentare în țara noastră în domeniul creșterii industriale a animalelor.

PENTRU ȘCOLARIZAREA CADRELOR TEHNICE ȘI ECONOMICE DIN I.M.A.

Luni, 27 iulie a.c., la Ștefănești, în apropierea Capitalei a avut loc deschiderea activității centrului pentru instruirea cadrelor tehnice și economice, din întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii. La momentul inaugural, alături de prima serie de specialiști veniți pentru școlarizare, a luat parte ing. Emil Luca, adjunct al ministrului agriculturii și silviculturii, precum și cadre din direcția generală de specialitate a Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Așa cum s-a precizat, Centrul pentru instruirea cadrelor tehnice și economice din I.M.A. va avea o activitate permanentă și el are menirea de a contribui la însușirea de către lucrătorii din acest sector atât a problemelor curente ale întreprinderilor, cât și a noilor mașini și instalații care urmează să intre în dotarea unităților agricole. În acest scop, pe lângă lecțiile teoretice, însoțite de proiectii, un accent deosebit se va pune pe demonstrațiile practice, organizate în cadrul celor mai reprezentative unități de producție. Tot pentru o cit mai bună însușire a celor predate, în incinta centrului a fost organizată o expoziție, unde vor fi prezentate diferite sisteme de mașini utilizate în agricultură.

Centrul pentru instruirea cadrelor tehnice și economice din I.M.A. și-a început activitatea printr-o serie de lecții și demonstrații practice cu privire la mecanizarea lucrărilor în zootehnie. În prima serie vor fi școlarizați directorii adjuncți

responsabili cu problemele de mecanizare și inginerii zootehniști din cadrul direcțiilor agricole, precum și inginerii șefi ai I.M.A. din județele Brăila, Buzău, Constanța, Galați, Iași și Tulcea.

CURIER

● Din inițiativa Direcției agricole județene Suceava a fost organizat un interesant schimb de experiență, cu privire la cele mai eficiente metode de creștere a animalelor. Au participat șefii de ferme zootehnice de la toate C.A.P.-urile din județ și specialiștii din cadrul serviciului zootehnic de la direcția agricolă județeană. Cu acest prilej, au fost vizitate fermele zootehnice de la Bosanci, Udești, Reușeni, Dumbrăveni, Salcea și Plopeni. Participanții au avut posibilitatea să examineze, practic, modul cum sunt aplicate măsurile indicate pentru asigurarea bazei furajere și întreținerea izlazurilor, extinderea lucrărilor mecanizate, urgentarea lucrărilor de construcții, pregătirea pentru perioada de stabulație (Octavian ZUSU).

● Ca urmare a faptului că C.A.P. Cindești, județul Neamț, dispune de 1400 de hectare cu finețe și pășuni naturale, în ultimii ani aici a fost dezvoltat în bună măsură sectorul zootehnic, care a ajuns la 525 de taurine și aproape 1000 de ovine.

Sub îndrumarea inginerului Dan Mărășescu, în acest an s-a urmărit cu atenție selecționarea celor mai bune vițele. La ora actuală, pe lângă o mână de 176 vaci productive, cooperativa se mindrește și cu 206 vițele din rasa brună, de diferite vârste.

Tehnicianul Ion Paulet se îngrijește în mod deosebit ca vițelelor să li se acorde o întreținere și furajare bună. La fel se procedează și în cazul ovinelor — anul acesta selecționându-se 189 de mioare de prăsilă, despărțite de turma de hază și îngrijite de ciobanul Vasile Petrescu (Tache VASILACHE).

În perioada 22—28 iulie vremea a fost frumoasă și călduroasă, în primele trei zile, temperaturile maxime din aer depășind în general 30°; în a doua parte a intervalului s-a produs o ușoară instabilitate, iar vremea a devenit răcoasă. Aversele de ploaie, semnalate izolat la începutul in-

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

tervalului în jumătatea de vest a țării și în Moldova, s-au generalizat pe întreg teritoriul la 26 iulie; în ultimele două zile, aria de răspândire a acestora s-a menținut numai în Muntenia Dobrogea și Moldova. Din analiza repartiției teritoriale a cantităților de apă, rezultă că, în general, acestea au fost reduse (sub 10 mm) în Transilvania, Cimpia Dunării și Dobrogea. În restul teritoriului, cantitățile de apă au însumat între 10 și 35 mm.

În timp ce în Moldova, zonele subcarpatice și parțial în Bărăgan, lucrările agricole au fost temporar stinjenite de precipitațiile mode-

rate, dar frecvente, în celelalte zone au existat condiții prielnice lucrărilor de întreținere și recoltare. Comparativ cu perioada anterioară, se remarcă o ameliorare sensibilă a condițiilor atmosferice în NE țării și Transilvania, unde lucrările de recoltare se află în plină desfășurare.

Starea de vegetație la culturile de porumb și floarea-soarelui este bună și foarte bună în zonele de bază (excepțind terenurile joase și slab drenate). Pe terenurile argiloase, unde în prima parte a sezonului de vegetație au predominat excese de umiditate și bălțiri, în prezent se semnalează fenomene

de tasare a solului care stinjenesc într-o anumită măsură creșterea rădăcinilor la sfecla de zahăr și a tuberculilor la cartof.

Timpul probabil pentru intervalul 30 iulie — 5 august

Vreme în general călduroasă, dar ușor instabilă în nord-vestul țării și regiunea de munte, unde vor cădea averse locale însoțite de unele intensificări ale vântului. În Banat, Dobrogea și sudul Moldovei, posibilitățile de ploaie vor fi mai reduse.

În sudul țării, temperaturile maxime vor depăși alocuri 32°. Minimele mai ridicate în acest val vor oscila în jurul rii de 20° și se vor înregistra pe litoral. În jumătatea de nord-vest a țării, temperaturile vor fi ceva mai coborâte, urcând ziua până la 26°—28°.

CUM VA FI VREMEA ÎN LUNA AUGUST

Prognoză de N. TOPOR

În luna august din acest an, aria marilor ploii europene se va prelungea din nordul Franței, peste Alpi și Cimpia panonică, până în valea inferioară a Dunării și bazinul Mării Negre. Ca o consecință a circulației atmosferice, în regiunile noastre luna aceasta nu va prezenta o vreme stabilă și secetoasă ci, dimpotrivă, o lună nestatornică și mult mai ploioasă decât normal.

Caracterul ploios al lunii august nu va fi dat de frecvența mare a ploilor, ci de cantitățile deosebite de mari de apă ce vor urma unor averse cu caracter torențial. În medie, pe țară, se vor totaliza, în cursul lunii, între 50 și 160 litri de apă pe metru pătrat. Suprafețele pe care vor cădea sub 50 de litri vor fi restrânse, după cum tot restrise vor fi și suprafețele pe care se vor însuma peste 160 de l/m². Intervalele cu cele mai mari ploii vor fi între: 3—6, 12—18 și 26—31 august. Unele ploii, ce vor lua caracter torențial în intervalele menționate mai sus vor determina viituri pe riuri și inundarea unor terenuri concave.

Din punct de vedere termic, luna august nu va fi prea călduroasă, temperaturile fiind ceva mai mici decât cele normale și aceasta mai ales în jumătatea de nord a țării și regiunea de munte, unde nopțile vor fi răcoase.

În decursul lunii sint de așteptat următoarele intervale cu timp caracteristic:

Între 1 și 8 august, datorită unui aer

maritim, ce va pătrunde în spațiul țării noastre vremea va fi nestatornică și relativ răcoasă în Transilvania, nordul Moldovei și zona de munte. Cerul va prezenta înnoirări accentuate și persistente în unele zile. Vor cădea atât ploii liniștite, cât și averse însoțite de descărcări electrice. Aceste ploii se vor extinde în toate regiunile țării și vor da cantități mari de apă între 3 și 6 august. Temperatura va scădea noaptea între 18 și 12 grade, iar ziua va urca între 17 și 23 de grade, în Transilvania și nordul Moldovei, și între 24 și 29 de grade, în jumătatea de sud a țării. Vântul va predomină din sectorul vestic și se va intensifica în Banat, la 2—3 august.

Între 9 și 14 august, un val de aer tropical va determina o încălzire accentuată a vremii, cu temperaturi ce vor urca până la 25 de grade în nordul extrem al țării și până la 33 de grade în șesul Dunării. Cerul va fi variabil, cu înnoirări ceva mai pronunțate în după amiezile de 9—10 august, în partea de nord a țării și între 11 și 13 august, în cea mai mare parte a teritoriului. Aceste înnoirări parțiale, de după amiază, vor fi urmate și de averse însoțite de furtuni electrice și de intensificări locale ale vântului. În partea de vest a țării, aceste averse vor da cantități însemnate de apă. Excepțind zona de munte, nopțile vor fi destul de calde, cu temperaturi minime cuprinse între 13 și 20 de grade.

Între 14 și 19 august o perturbație at-

mosferică, apropiindu-se de regiunile noastre, va determina înnoirări pronunțate intensificarea temporară a vântului de nord-vest, o scădere de scurtă durată a temperaturii și ploii, mai ales sub formă de averse, în cea mai mare parte a țării. Și aceste averse vor da, pe unele suprafețe din vestul și nordul țării, cantități mari de apă.

Între 20 și 25 August, vremea va fi în general frumoasă și caldă, deși în jurul zilei de 23 august un front destrămat de ploii va traversa țara, cauzând o scădere de temperatură în Transilvania și Moldova. Vântul se va intensifica temporar în jumătatea de răsărit a țării. Temperatura va urca, ziua, până la 26 de grade în depresiunea Maramureșului și până la 35 de grade în Cimpia Dunării. Nopțile vor fi anormal de calde în sud și răcoase în munți și nordul extrem al țării.

Între 26 și 31 august, din cauza unei zone ciclonice, care se va genera în bazinul Mării Negre, vremea se va înrătăci treptat și accentuat în toată țara, inclusiv Dobrogea și litoralul. Cerul va fi mai întii variabil, apoi noros sau acoperit în unele zile. Ploile vor fi la început locale, după care se vor generaliza și vor deveni deosebit de abundente. Există probabilitate ca în jumătatea de sud a țării aceste ploii să ia caracter excepțional pe unele suprafețe. Vântul de nord-est va bate puternic între 28 și 31 august. Temperatura va scădea extrem de mult, în comparație cu cea din zilele anterioare; astfel, valorile minime vor scădea până la 8 grade în șesul Dunării și până la 3 grade în Maramureș. În zona de munte, mai înaltă de 1200 de metri, se vor înregistra primele brume groase. În cursul zilei, temperatura va urca între 15 și 20 de grade în sud.

Aceste ploii, de la sfârșitul lunii, deși vor produce unele pagube, datorită caracterului lor violent și abundent, vor asigura solului o umiditate foarte importantă pentru menținerea unei vegetații proaspete în tot cursul lunii septembrie.

La ferma nr. 4 a I.A.S. Timișoara, din combinele echipate cu buncăre, boabele sînt descărcate direct în camion și transportate la bază.

★
La cooperativa agricolă Măcri-na, județul Vrancea, echipe speciale de coșai au intrat în grîul copt în pîrgă, în toate lanurile unde combinele nu ar fi dat randamentul necesar

Paralel cu recoltările — eliberarea terenurilor și însămînțarea culturilor duble

„O săptămînă de vîrf” — așa au caracterizat majoritatea direcțiilor agricole județene, la teleconferința de luni, activitatea desfășurată în săptămîna încheiată la 26 iulie. În multe județe, organizarea desăvîrșită a acțiunilor și ritmul intens de lucru s-a materializat în încheierea recoltării grîului. Au raportat această realizare județele Tulcea, Brăila, Buzău, Galați și Constanța. Lucrarea se apropie acum de sfîrșit în județele Ilfov și Ialomița. În total, grîul a fost recoltat de pe mai bine de 1 milion de hectare. Recoltarea orzului de toamnă poate fi considerată, practic, terminată în toate județele. Se constată însă un decalaj substanțial la treierat, față de recoltat, în județele Botoșani, Cluj și Hunedoara.

„De vîrf” a fost considerată săptămîna trecută și în alte județe, fără însă ca rezultatele să oglindească peste tot această opinie. În județul Dolj, de pildă, capacitatea săptămînală de lucru a combinelor a fost utilizată în proporție de 82 la sută, în județul Olt — de numai 52 la sută, în Argeș — de 50 la sută iar în Prahova — de 58 la sută.

Și în această zonă, dar mai ales în zona a II-a și a III-a, era necesar să se intensifice recoltarea manuală a grîului, peste tot acolo unde se aprecia că gradul de îmburuienare ar fi împiedicat buna funcționare a combinelor și pentru a se grăbi încheierea lucrărilor. Cu excepția unităților din județul Bihor, unde planul propus inițial a fost depășit, în rest acțiunea se desfășoară cu multă incetineală, suprafețele recoltate manual fiind cu mult sub cele prevăzute.

Este o situație caracteristică mai cu seamă în județele Argeș, Prahova, Caraș-Severin, Vrancea, Iași și altele.

Așa cum s-a apreciat la teleconferință, aproape peste tot balotatul paieilor decurge nesatisfăcător deoarece presele nu sînt folosite la întreaga lor

capacitate (25 la sută în Olt și Arad, 35 la sută în Argeș, 41 la sută în Brăila, 43 și, respectiv, 44 la sută în Teleorman și Ilfov etc.) și nu sînt corelate cu mijloacele de transport al baloților de pe teren.

Semănatul culturilor duble — acțiune pentru care au existat condiții deosebit de bune și care trebuia încheiată pînă la sfîrșitul acestei luni — s-a desfășurat peste tot necorespunzător, realizările fiind minime, mai ales în județele Teleorman, Dolj, Constanța, Prahova și Argeș.

Făcîndu-se aprecieri asupra activității pe care o depun, în această perioadă, întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii, la teleconferință a fost semnalată situația cu totul necorespunzătoare întîlnită la I.M.A. Greci, județul Argeș, unde proasta funcționare a combinelor determină nu numai întîrzierea recoltării, ci și importante pierderi de produse.

În zilele care urmează, în centrul atenției direcțiilor agricole trebuie să se afle cîteva acțiuni de maximă importanță:

— în județele din sudul țării se impune terminarea în 1-2 zile a recoltării grîului pe toate suprafețele și trecerea cu toată intensitatea la executarea arăturilor, în primul rînd a celor destinate culturilor duble;

— în zona centrală și de nord a țării se va intensifica recoltarea grîului, folosindu-se pe lîngă combine și forța de lucru manuală;

— însămînțarea culturilor succesive se va intensifica pentru a se încheia în următoarele cîteva zile;

— peste tot se va da o deosebită atenție pregătirii terenurilor pe care se va însămînța grîu, prin arături și fertilizări de calitate. Specialiștii din fiecare unitate se vor îngriji și de asigurarea depozitării semințelor reținute în condiții care să garanteze păstrarea în cel mai înalt grad a însușirilor lor calitative și de producție;

— în sudul țării, în toate zonele amenajate, va continua irigarea culturilor prășitoare care au în această perioadă nevoie de apă și se vor efectua udări de aprovizionare pe terenurile destinate culturilor de grîu irigate.

ÎN ACTUALITATE

UN AMPLU PROGRAM

(Urmare din pag. 1)

tante pentru agricultură, să-și expună — pe baza propriei experiențe — punctul de vedere, să se pună la curent cu ultimele noutăți și, ulterior, să acționeze pe baza unor jaloane precis stabilite.

Eficiența unor asemenea acțiuni este de necontestat și ea a fost dovedită de faptul că stilul de muncă al celor mai mulți specialiști din cooperativele agricole s-a îmbunătățit, a căpătat noi valori; se poate spune că ei au început să acorde o tot mai mare atenție îmbinării răspunderilor tehnice cu cele economice.

Propunîndu-și să contribuie și să dezvolte acest sistem de lucru cu cei care realizează, în final, progresul tehnic și economic al agriculturii, conducerea ministerului a preconizat și organizat un amplu program de instruire a tuturor inginerilor șefi din cooperativele agricole, care se va desfășura în cursul lunii august.

Ca urmare, în fiecare din următoarele trei săptămîni, cîte 1 500 de ingineri șefi din cooperative vor avea posibilitatea ca, timp de cinci zile, să fie instruiți asupra principalelor acțiuni în curs de desfășurare, sau care vor trebui realizate în viitorul apropiat și la care sînt chemați să-și aducă contribuția, pentru a înțelege astfel mai bine înalta răspundere pe care o au. Totodată, se vor prezenta e-

lemente noi de tehnologie agricolă pe care vor trebui să le aplice în unitățile în care lucrează pentru îmbunătățirea activității acestora.

Urmărindu-se realizarea unei pregătiri unitare a acestei categorii de specialiști, nu s-au pierdut din vedere condițiile diferite în care ei își desfășoară activitatea. Acest lucru a determinat gruparea în aceeași serie, a inginerilor șefi din județele apropiate ca profil și condiții de producție.

În strînsă concordanță cu cerințele cele mai stringente ale agriculturii, programul acestei instruiri acordă o deosebită importanță problemelor legate de aplicarea măsurilor privind îmbunătățirea organizării producției, a muncii și tehnologiilor. Sînt probleme a căror rezolvare, la nivelul fiecărei cooperative, revine inginerului șef. El trebuie să le stăpînească pentru a putea apoi indica și aplica soluțiile cele mai eficiente.

Asociațiile intercooperatiste, cooperarea tehnico-economică cu unitățile de stat, asocierile cu statul, vor constitui, de asemenea, obiectul acestei instruiri. Este un lucru absolut necesar, ținînd seama că aceste forme de activitate sînt noi în agricultura țării noastre, ca ele să capete o largă dezvoltare.

Atribuțiile și sarcinile inginerului șef, relațiile sale cu celelalte cadre de răspundere din cooperativă au mai fost de-

finite și cu alte prilejuri. Este drept, mai mult teoretic. De data aceasta, discuțiile vor putea să se bazeze pe situații concrete, pe experiența pe care au acumulat-o pînă acum, în această funcție, inginerii șefi.

O amplă parte a programului este rezervată prezentării unor noi date tehnologice și discutării celor mai actuale probleme din domeniul zootehniei, culturilor de cîmp, al culturilor horticoale, al irigațiilor și mecanizării. Trebuie subliniat că o deosebită atenție se va acorda grîului, cultură de bază la care rezultatele înregistrate în acest an sînt departe de a fi mulțumitoare. Ele reflectă, desigur, influența unor condiții climatice mai puțin favorabile dar, mai cu seamă, într-o serie de unități, o scădere a gradului de tehnicitate impus de această cultură.

Considerăm, de aceea, necesar ca participanții la instruire să fie perfect documentați în această direcție pentru a putea stabili, cu ajutorul lor, în mod diferențiat, pe zone, coordonatele viitoarei producții de grîu.

Prin cuprinsul programului, ca și prin modul lui de desfășurare — expuneri însoțite de filme și urmate de discuții — s-a urmărit să se depășească nivelul unor simple instrucțiuni. Este nevoie, în acest scop, de participarea cît mai activă a celor prezenți, la elucidarea diverselor probleme, pe baza propriei lor priceperi și experiențe. Numai imprimînd instruirii acest caracter de lucru, vom reuși să asigurăm însușirea materialelor prezentate și aplicarea, apoi, în producție, a măsurilor ce vor fi stabilite.

Răspunzînd aceleiași necesități de a a-

sigura, în fiecare cooperativă agricolă, specialiști cu cît mai bună pregătire teoretică și practică, ministerul organizează, tot în cursul lunii august, și instruirea șefilor de ferme legumicole — la centrul înființat în acest scop pe lîngă I.A.S. „30 Decembrie” — precum și pregătirea, în patru centre, a tuturor contabililor șefi și economiștilor de ferme.

Toate aceste forme de pregătire vor constitui și un prilej de selecționare a cadrelor, ceea ce va permite asigurarea unităților cu oameni cît mai capabili, pentru a putea face față cerințelor actuale.

Conducerile direcțiilor agricole se află, astfel, în fața unor sarcini deosebite. Pentru că, deși de scurtă durată, absența specialiștilor de diferite categorii, din unități, nu trebuie să stînjenească mersul lucrărilor agricole în curs de desfășurare. Va fi, de aceea, obligatoriu, ca în fiecare județ, să se asigure în așa mod deplasarea oamenilor spre diferite centre de instruire, încît să se evite plecarea concomitentă a inginerului șef și a contabilului șef și, în nici un moment unitatea să nu fie lipsită de îndrumarea tehnică necesară.

Considerăm că acest bogat program de pregătire a cadrelor de răspundere în conducerea tehnică și economică a cooperativele agricole se va reflecta direct în continua îmbunătățire a activității acestor unități, în transformarea lor rapidă în unități moderne, cu tehnicitate ridicată, puternice din punct de vedere economic, reprezentante de seamă ale agriculturii noastre socialiste,

COORDONATE ALE VIITOAREI PRODUCȚII DE GRÎU

PREGĂTIREA
PATULUI GERMINATIV

Anul 1970 a fost un examinator al cunoștințelor și al experienței dobândite în cultivarea grâului.

În acest an, îmburuienarea grâului provoacă greutăți și pagube însemnate la recoltare.

Un alt fenomen caracteristic culturilor de grâu din acest an a fost intensificarea frecvenței atacului de dăunători și, mai ales, al celui de boli.

Aceste neajunsuri, care se manifestă cu deosebită intensitate, trebuie să ne determine să căutăm căile îmbunătățirii situației. Condițiile climatice — evident nefavorabile pentru grâu — au accentuat urmările, inevitabile, ale unor deficiențe care mai există în modul în care cultivăm grâul, în tehnologia aplicată culturilor de câmp.

Pe măsură ce agricultura are la dispoziție cantități mai mari de îngrășăminte, pe măsură ce irigația previne pericolul secetelor, în aceeași măsură devin mai frecvente buruienile, bolile și dăunătorii, care provoacă pierderi mari recoltelor. Or, în prevenirea îmburuienării culturilor, în frînarea extinderii bolilor și dăunătorilor, lucrarea solului, modul de pregătire a patului germinativ, au o contribuție însemnată.

Rezultatele experimentale au evidențiat, cu o rară consecvență, iar observațiile din producție au confirmat faptul că grâul este sensibil, în primul rând, la modul cum se lucrează solul, la epoca executării lucrărilor, la calitatea lor și mai puțin la adâncimea acestora.

După premergătoare care părăsesc terenul devreme, după mază și alte leguminoase pentru boabe, după plante furajere și după cereale păioase (când acestea nu pot fi evitate ca premergătoare) este necesar ca solul să fie lucrat în cel mult 6—8 zile de la recoltare. În experiențele din ultima perioadă de la I.C.C.P.T. — Fundulea, pierderile de recoltă provocate de întârzierea lucrării de vară a solului, pentru grâu, au fost de 330—850 kg/ha (480 kg/ha, în medie pe mai mulți ani). Este important de reținut că valoarea medie a pierderilor la care ne putem aștepta în urma întârzierii lucrării de vară a solului este de patru ori mai mare decât costul acesteia, oricât de complexă ar fi ea. De aceea, eliberarea terenului în cel mai scurt timp și executarea acțiunii de deosebită importanță pentru producția anului viitor. Dacă dotarea gospodăriei nu permite respectarea perioadei optime este indicat să se discute asupra fețele eliberate. Prin randamentul său ridicat, un tractor utilat cu discuri execută munca a trei tractoare cu pluguri, ceea ce contribuie la încadrarea în timp optim a lucrărilor.

Lucrarea cu mai grabă a miriștilor duce atât la o mai bună păstrare a apei în sol, cât și la reducerea îmburuienării, prin stimularea germinării semințelor și distrugerea, ulterior, a buruienilor care răsar. Arătura de vară trebuie să rămână mărunțită pentru a fi un bun pat germinativ pentru buruieni. Este regretabil că agricultura nu dispune încă de unelte atât de eficiente pentru lucrarea de vară a solului ca plugul cu 5 braze sau un discuitor mai potrivit.

În mod frecvent, terenul pregătit prin arătură sau discuire rămâne nelucrat până în preajma semănatului. Această greșală duce la accentuarea îmburuienării și la pierderea câștigului realizat prin lucrarea timpurie. Pământul discuit trebuie arat în decurs de 3 săptămâni, iar arătura trebuie întreținută curată de buruieni, prin discuire repetată sau grăpări. Numai așa se reduce gradul de îmburuienare a solului și se păstrează apa. Aceste lucrări de întreținere a arăturii, deseori neglijate, sînt foarte importante. Economisirea, în acest moment, a lucrărilor mecanice este greșit înțeleasă. Pierderile de recoltă în urma îmburuienării se ridică, în mod frecvent, la peste 150—500 kg de grâu la hectar. Or, costul acestor lucrări este la nivelul a 40—50 kg de grâu la hectar. Întreținerea ogoarelor de vară are o mare importanță, în special în anii ploioși, când stimulează și creșterea buruienilor.

În acest an s-a manifestat o puternică îmburuienare a grâului cu pălămidă. Este necesar să se ducă o muncă sistematică pentru distrugerea vetrelor de pălămidă de pe tarlale. Este indicată, în acest scop, lucrarea repetată a porțiunilor îmburuienate, pentru a provoca creșterea plantelor și a le distru-

ge, după aceea. Pălămida își epuizează, astfel, rezervele de hrană din rădăcini și piere. O eficiență mărită se obține prin stropirea pălămidei, în faza de rozetă, cu erbicide pe bază de 2,4 D, în cantitate de 1,5—2 kg, substanță activă la hectar.

După premergătoare timpurii, în preajma semănatului se poate pregăti bine patul germinativ cu discuitorul în agregat cu grapa reglabilă. Adâncimea lucrării nu trebuie să depășească adâncimea de semănat: 4—6 cm.

După prășitoare care se recoltează în toamnă, pregătirea patului germinativ pune probleme deosebite. Între recoltarea plantei premergătoare și semănatul grâului, timpul este scurt. Deci, îndepărtarea resturilor plantei premergătoare și pregătirea patului germinativ trebuie realizate prin lucrări cât mai eficiente.

Pentru tocarea resturilor vegetale, nivelarea solului, crearea condițiilor favorabile executării unor arături bune, prima lucrare trebuie să fie executată cu grapa cu discuri, repetându-se dacă este necesar. Această lucrare, deseori neglijată, este de neînlocuit pentru pregătirea unui bun pat germinativ după porumb și alte prășitoare târzii.

În vederea încorporării îngrășămintelor și a resturilor vegetale, arătura nu se face mai adînc de 15 cm. Este necesar însă ca ea să se execute în agregat cu grapa stelată pentru a se grăbi așezarea terenului. Înainte de semănat, terenul arat se lucrează cu discuitorul și grapa.

Experimentările din ultimii 15 ani au demonstrat că, după prășitoarele târzii, pe solurile bine întreținute și fertilizate cu îngrășăminte chimice, pregăti-

rea patul germinativ numai cu grapa cu discuri asigură producții foarte apropiate, uneori chiar mai mari decât pregătirea prin arătură. Semănatul grâului într-un teren lucrat numai prin discuire poate fi terminat mai timpuriu, evitându-se întârzierea terenului. În sol discuit, sămința se îngroapă mai uniform, răsărirea este mai bună, cultura mai încheiată. În lupta cu buruienile, acestea sînt avantaje de loc neglijabile. Dacă toamna este secetoasă și arăturile făcute după prășitoare târzii sînt bulgăroase, grapa cu discuri rămîne principala unealtă care ne poate ajuta în pregătirea patului germinativ.

După culturi furajere perene, după lucrare și trifoi este necesar ca arătura să fie executată cu plug cu antetrușiță. Cu toate că plugurile au fost dotate cu antetrușițe, totuși, multe din ele nu se mai găsesc. Or, utilitatea lor este evidentă după aceste culturi: antetrușița taie și aruncă pe fundul brazdei stratul cu plante. După o astfel de arătură, lăstărirea lucernei, în anul următor, în grâu, nu se mai observă. Și în acest caz, discuirea terenului înainte de arătură este o lucrare necesară.

În domeniul lucrării solului există un curent, cel al lucrării „minime”. Aceasta prevede reducerea volumului de lucrări mecanice, în vederea diminuării prețului de cost și reducerii tasării solului. Trebuie însă să avem în vedere că această orientare a apărut și s-a extins în țări cu nivel agrotehnic foarte ridicat, în țări unde controlul buruienilor, al bolilor este realizat în proporție mărită. Reducerea volumului de lucrări, executarea pregătirii terenului cu agregate de mașini construite special în acest scop, se experimentează și la noi. Dar, pe acele tarlale și în acele unități unde nivelul agrotehnic nu a putut asigura menținerea culturilor curate de buruieni, unde apar, frecvent, lanuri răsărite neuniforme, cu stagnări de apă și alte neajunsuri, acolo orice economie făcută la lucrările mecanice necesare unei bune pregătiri a patului germinativ duce la pierderi însemnate de recoltă.

Dr. ing. Gh. SIPOS
șef de secție
la I.C.C.P.T.-Fundulea

Combaterea
cercosporiozei
în culturile
de sfeclă

Cantitatea mare de precipitații căzută în lunile mai-ianie din anul acesta, poate să favorizeze apariția și dezvoltarea cercosporiozei în culturile de sfeclă de zahăr.

Boala apare pe frunze sub formă de pete mici, circulare, de culoare brună, cu o margine roșcată. În cursul perioadei de dezvoltare, numărul petelor crește, ajungând uneori să acopere întreaga suprafață a frunzelor. Frunzele atacate puternic se usucă, iar dezvoltarea plantei este stinjenită.

Prin distrugerea timpurie, continuă și adesea totală a aparatului foliar, boala reduce mult producția de rădăcini și conținutul de zahăr. Astfel, apariția spre sfîrșitul lunii iunie a unui atac puternic de cercosporioză reduce producția de rădăcini și zahăr cu aproximativ 20 și respectiv 25%. Atacul este deosebit de frecvent și intens în sudul și vestul țării, precum și în Moldova de sud, unde parazitul găsește condiții favorabile pentru dezvoltare, în special în anii umezi și în culturile irigate. În res-

AGENDĂ
FITOSANITARĂ

tul țării, boala atacă intens numai în anii cu veri umede și călduroase.

Aplicarea tratamentelor de combatere a cercosporiozei, în condițiile anului acesta, devine necesară deoarece o parte din suprafețele cultivate cu sfeclă de zahăr fiind compromise de inundații, producția trebuie recuperată, cel puțin în parte, din culturile rămase în vegetație. Această recuperare se poate face protejind culturile rămase împotriva atacului de cercosporioză, menținînd în stare sănătoasă întregul aparat foliar, timp cât mai îndelungat.

Din experiențele executate în condițiile țării noastre a reeșit că cele mai bune rezultate în combaterea cercosporiozei s-au obținut prin tratarea culturilor cu Lirostanol sau Brestan (produse pe bază de trifenil acetat de staniu).

Produsul Lirostanol a redus gradul de atac în toate încercările noastre cu pînă la 97% față de materialul netratat și a mărit producția de rădăcini și zahăr cu 12—28% și respectiv, cu 24—35%.

Rezultatele obținute în condițiile țării noastre asupra eficacității produsului Lirostanol concordă cu rezultatele și recomandările cercetărilor din alte țări.

Produsul Lirostanol se folosește în cantitate de 3 kg/ha, iar cantitatea de soluție necesară la hectar este de 800—1000 l. La prepararea soluției se va avea grijă să se amestece mai întâi produsul cu o cantitate mică de apă. Suspensia obținută va fi bine omogenizată și apoi turnată peste cantitatea de apă necesară.

În funcție de condițiile de climă sînt necesare, în general, 2—3 tratamente de combatere în zonele cu atac puternic și 1—2 tratamente în zonele cu atac mai slab. Primul tratament trebuie aplicat la apariția bolii în cultură, perioadă situată calendaristic pe la începutul lunii iulie, iar următoarele tratamente se aplică la intervale de circa 2—3 săptămîni (atunci cînd condițiile de climă au devenit favorabile înmulțirii ciupercii: temperatură 20—25°C și umiditate ridicată).

În culturile irigate pe bază de trifenil acetat de staniu se poate folosi pentru combaterea cercosporiozei și zeama bordeleză în concentrație de 10%. Rezultatele obținute în acest caz au fost mai apropiate de cele ale produsului Lirostanol, fără însă a se menține constante în toți anii.

Aplicarea tratamentelor de combatere a cercosporiozei va contribui la mărirea producțiilor de rădăcini și la obținerea unor recolte de calitate.

A. CODRESCU
cercetător
la I.C.C.S.-Brașov

CULTIVATORI!

Prin cîepozitele și magazinele

INTREPRINDERI DE APROVIZIONARE

CU SEMINTE ȘI MATERIAL SĂDITOR,

vă puteți procura :

— SEMINTE DE LEGUME pentru grădini personale și pentru COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIE cu sarcini de însămînțare — culturi succesive — în terenuri eliberate după recoltare.

— SEMINTELE DE SEZON cu care vă puteți aproviziona sînt : ridichi de lună, ridichi de iarnă, spanac, salată, mărar, dovleci etc.

— SEMINTE DE GAZON ȘI DE DIFERITE FLORI pentru grădini, parcuri, spații verzi, terenuri de sport etc.

ADRESAȚI-VĂ DIN TIMP INTREPRINDERILOR DE APROVIZIONARE CU SEMINTE ȘI MATERIAL SĂDITOR, CARE VĂ POT LIVRA SEMINTE GARANTATE DIN SPECIILE MENȚIONATE.

Agrosem

CULTIVATORI!

Recoltarea, sortarea și păstrarea cepei în condiții bune vă asigură importante avantaje materiale!

RECOLTAREA

Momentul optim :

- când bulbii au început să albă foile de protecție membranoase și culoare specifică soiului ;
 - când frunzele încep să se aplece la pământ, semn că bulbii au atins faza de maturare.
- Întârzierea recoltării scade capacitatea de rezistență la păstrare și favorizează atacurile bolilor și dăunătorilor.

Modul de recoltare :

- recoltarea se face pe timp frumos, după ce s-a ridicat roua ;

- bulbii se scot cu grijă din pământ, pe suprafețe mici — prin smulgere cu mîna ; pe suprafețe mari — mecanizat cu dislocatorul de bulboase E. 912, montat pe cultivatorul P-420 și purtat pe autoșasiul — RS. 09 ;

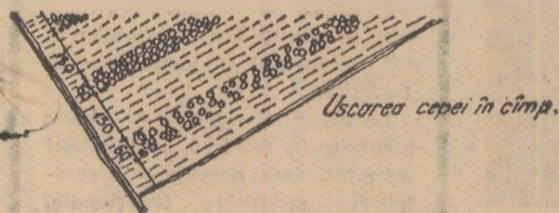

- ceapa cultivată pe terenurile joase sau în depresiuni va fi recoltată în prima urgență și va fi livrată imediat pentru consum curent și pentru prelucrare.

CONDIȚIONAREA

se face în două faze :

- uscarea în cîmp, prin expunere la soare, timp de 3-5 zile, după care este aptă a fi livrată ;

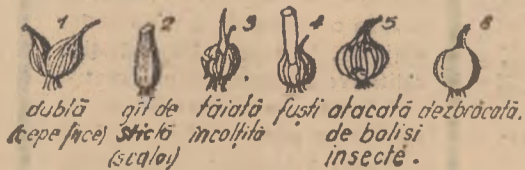

- uscarea sub șoproane, umbrare, solarii timp de 7-10 zile, în strat de 15-20 cm grosime. Este recomandabil să fie așezată pe un grătar de lemn sau pe un strat subțire de paie uscate.

SORTAREA LA LOCUL DE PRODUCȚIE

- se face manual numai după ce frunzele (nu coada) sînt uscate, astfel :
- se taie coada la 4 cm lungime ;

- se îndalură foile de protecție, murdare etc ;
- se elimină bulbii cu defecte clare : cepe fiice (duble), gît de sticlă (scalo), ceapa tăiată sau încolțită, cu tijă florală (fuști), atacată de boli și insecte, dezbrăcate, de altă culoare decît cea caracteristică soiului.

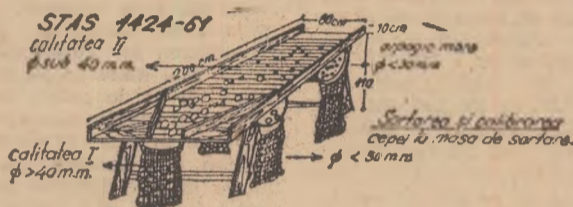
Ceapa căzută la sortare se va valorifica cu precădere.

Ceapa sortată, bună pentru păstrare, se va depozita în spațiile pregătite în acest scop.

CALIBRAREA

se execută :

- manual, direct din lăzi, cu folosirea șablonului. Este recomandabil să se folosească o masă de sortare, cu 4 muncitori : 1 la alimentare, 3 la sortare-ambalare ;

- mecanizat, în bune condiții, cu mașinile tip Dokex, M.S.R. Arad ș.a. care în lunile august și septembrie sînt disponibile. Bulbii de formă sferică sînt cei mai corespunzători sortării și calibrării mecanizate.

SORTAREA PE CALITĂȚI

Aspect : se aleg bulbii ajunși la maturitate, întregi, sănătoși, fără urme de substanțe fitosanitare, suficient de uscați, avînd primele 2 foi exterioare și tulpina falsă (tijă) complet uscate, cu lungimea maximă de 4 cm, fără umiditate exterioară anormală, fără miros și gust străin ;

CALITATEA I-a

Calitatea I : bulbii de formă și culoare tipică soiului, tari, consistenti, neîncolțiți, fără tije florale (fuști), fără cepe fiice (duble), cu rădăcinile uscate, scurte sau complet fără rădăcini ;

- **Mărimea :** la ceapa de arpagic și ceaclama — φ peste 4 cm ; la ceapa de apă — φ peste 6 cm.
- **Impurități admise** (foi uscate detașate, pămînt) : maximum 2 la sută.

Calitatea a II-a : bulbii suficient de tari. Se admit următoarele defecte :

- formă și culoare netipică soiului ;
- început de încolțire (colți vizibili max. 1 cm) la max. 5 la sută din bulbi — pînă la 1 noiembrie și la max. 10 la sută din bulbi — după 1 noiembrie ;
- max. 5 la sută bulbi parțial exfoliați sau cu tăieturi cicatrizate, urme ușoare lăsate de atacurile paraziților sau de boli, mici crăpături cicatrizante, fără însă ca aceste defecte să dăuneze bunei păstrări ;
- **Mărimea** nu se normează ;
- **Impurități admise** (foi uscate detașate, pămînt) : max. 3 la sută.

CALITATEA II-a

Ceapa uscată care nu îndeplinește condițiile prevăzute în prezentul standard se consideră produs inferior și poate fi valorificată în afara standardului.

TOLERANTE

La calitatea I se admit 10 la sută din masă, bulbi de calitate a II-a, iar în calitatea a II-a — max. 10 la sută bulbi care nu îndeplinesc condițiile din tabel pentru această calitate, fără a fi însă improprii consumului alimentar.

AMBALAREA

- se face în funcție de destinație :
- pentru consum intern (desfacere la consumatori sau prelucrare) — în saci de plasă a 25 kg, lăzi P și preambalat în plase 1-3 kg ;

- pentru export — în saci textili de culoare roșie, a 20 kg.

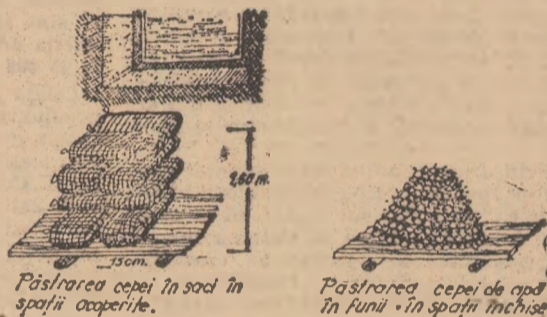
MANIPULAREA ȘI TRANSPORTUL

se face cu grijă spre a nu se produce leziuni, în autocamioane cu prelată pentru protejare de soare, praf și intemperii.

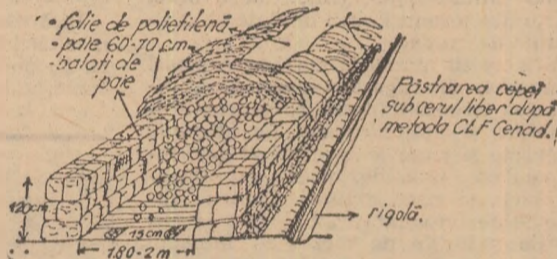
PĂSTRAREA

se face :

- în spații acoperite — construcții de zid, magazii și poduri reparate, amenajate corespunzător, cu grătare sau polițe ; se dezinfectează riguros contra paraziților de sol și depozit.

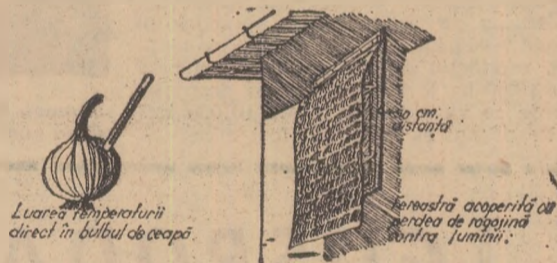
- sub cerul liber, metoda mai puțin răspîdită la noi, se practică în fiecare an cu rezultate bune la C.L.F. Cenad, I.L.F. Timiș, pe un teren cu pantă ușoară și adăpostit de vînturi. Ceapa se poate pune

la păstrare și ambalată în saci de plasă sau lăzi ; ea trebuie să fie sănătoasă și perfect uscată — condiție esențială pentru această metodă de păstrare.

Condițiile de păstrare

- **Temperatura optimă :** 0 — +1°C. Sub -2°C ceapa îngheață. O temperatură de peste +6°C stimulează încolțirea.
- **Umiditatea relativă a aerului** optimă : 70-75 la sută. Se determină cu higrometrul. Umiditatea de peste 80 la sută este dăunătoare deoarece stimulează încolțirea și atacul bolilor. Înlăturarea excesului de umiditate se face prin intensificarea aerisirii sau cu var-bulgări (200 g/m³ spațiu).
- **Aerisirea** făcută în mod rațional, contribuie la o păstrare bună, reglînd și temperatura și umiditatea în spațiul de păstrare.
- **Regimul de lumină** trebuie să fie foarte redus — întuneric. Lumina alături de ceilalți factori — temperatură și umiditate, peste limite, stimulează încolțirea bulbilor. De aceea la ferestre se așează rogojini pe suporturi.

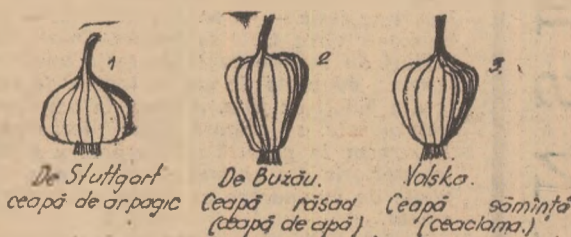

Îngrijirile în timpul păstrării

- urmărirea evoluției temperaturii și umidității și reglarea lor ;
- verificarea prin sondaj a stării fitosanitare — identificînd atacul bolilor în fază incipientă, efectuarea resortării și redepozitării sau dacă situația impune, chiar valorificarea.

PREGĂTIREA PENTRU VALORIFICARE

Ceapa va fi scoasă din depozit pe măsura nevoilor (consum intern, prelucrare, livrări export) și în ordinea rezistenței la păstrare. În general s-a constatat că tipul de ceapă din sămință — ceaclama — este mai rezistent la păstrare. Ceapa se condiționează și ambalează astfel încît să corespundă prevederilor STAS 1424-61 mai sus amintite.

TIPURILE DE CULTURĂ LA CEAPĂ

— Valorificarea forțată și urgența desfacerii sînt determinate și de atacurile puternice de boli sau de intrarea în vegetație (încolțirea masivă).

LA I. A. S. CODLEA

SPOREȘTE POTENȚIALUL
PRODUCTIV AL PAJIȘTILOR

I.A.S. Codlea dispune de o suprafață de 8 506 hectare de teren, situat în „Țara Birsei”, la o altitudine ce crește de la 502 m (în zona de șes a orașului Codlea), pînă la 2 500 m, (în zona de pășuni alpine a munților Bucegi). Din această suprafață, pajiștile naturale cuprind peste 5 100 de hectare, oferind condiții favorabile creșterii taurinelor și ovinelor.

Activitatea I.A.S. Codlea se desfășoară în cadrul a 7 ferme: 2 cu profil vegetal, 2 cu profil zootehnic, specializate în creșterea bovinelor, o fermă mixtă, vegetală-zootehnică (bovine și îngrășarea ovinelor), o fermă zootehnică pentru creșterea ovinelor și o altă fermă zootehnică mixtă (bovine și ovine).

Prin urmare, avind un pronunțat caracter zootehnic, I.A.S. Codlea s-a străduit ca, pe parcursul anilor, să ia cele mai eficiente măsuri în vederea sporirii producției de furaje, a creșterii potențialului productiv al pajiștilor.

Acțiunea de îmbunătățire a pajiștilor naturale a început încă din anul 1963, cînd producțiile de fin erau de numai 600—1000 kg la hectar. Suprafețe mari de pajiști erau împădurite sau acoperite cu arbuști și ierburi de slabă calitate (părușcă), iar o bună parte din terenuri erau erodate și străbătute de ravene.

S-a trecut atunci la defrișarea masei lemnoase, distrugerea arboreului, nivelarea terenului, drenaje, oprirea eroziunilor și aplicarea de îngrășăminte naturale și chimice în doze de șoc, regenerarea pajiștilor prin supraînsămînțări și reinsămînțări. Pentru lucrările de îmbunătățire funciare pe pajiștile naturale de aici s-au întocmit proiecte de ansamblu, în valoare de peste 12 milioane lei, din care, pînă în prezent, s-au alocat și cheltuit peste 6 milioane.

Cu astfel de eforturi, situația pajiștilor s-a îmbunătățit simțitor. Întreprinderea dispune astăzi de 2 600 ha de pajiști îmbunătățite, 1 205 ha în curs de îmbunătățire și 1 316 ha împădurite, care necesită îmbunătățiri.

În concepția lucrătorilor de aici, pajiștile naturale nu mai sînt zone care se vizitează numai la deschiderea pășunatului sau la începutul coasei pentru fin, ci terenuri întreținute, îngrijite și fertilizate întocmai ca suprafețele arabile.

În condițiile anului 1968, caracterizat printr-o vară secetoasă, producțiile obținute la finețe și pășuni au fost de 2 250 kg de fin la hectar și, respectiv, 8 278 kg de masă verde la hectar. În 1969, s-a realizat o producție medie de 2 800 kg de fin la hectar, precum și peste 9 000 kg de masă verde. În acest an, producția de fin va depăși media de 3 000 kg la hectar, iar cea de masă verde se va ridica la peste 10 000 kg. Pe pășuni și finețe au fost adminis-

trate importante cantități de îngrășăminte chimice și naturale. Îngrășămintele fosfatice, circa 1 000 tone, au fost administrate în toamna anului trecut, iar cantitatea de 1 000 tone de îngrășăminte azotoase, în primăvară, înainte de lucrarea cu grapa. Îngrășămintele naturale, bine fermentate, peste 5 400 tone, au fost administrate toamna și în timpul iernii.

Datorită acestor măsuri, pe unele parcele, unde lucrările de îmbunătățire sînt aplicate în totalitatea lor, producția de masă verde la hectar a ajuns la 25 000 — 28 000 kg.

Odată cu creșterea potențialului de producție al pajiștilor naturale, au sporit și efectivele de animale, producția acestora. În momentul de față I.A.S. Codlea dispune de 7 163 U.V.M. la 5 231 hectare de pajiști naturale, revenind 121 U.V.M. la 100 hectare de pajiști. Producția medie de lapte a crescut de la 2 600 litri pe vacă furajată la peste 3 200 litri.

O atenție deosebită se acordă recoltării pajiștilor naturale, fie ca fin, fie ca masă verde prin pășunat. Pentru rentabilizarea sectorului zootehnic se urmărește cu multă insistență obținerea finului la un preț de cost scăzut.

Încă din 1964 s-a extins mecanizarea recoltării finului pe toate terenurile care au permis utilizarea mașinilor existente, folosindu-se o tehnologie nouă,

adaptată condițiilor specifice locului. Cositul se execută cu cositoarea mecanică purtată de tractor. Întorsul brazdelor și greblatul se execută cu grebla pătânjen, acționată de tractor și greble mecanice cu tracțiune hipo. Strinsul finului se face prin balotare cu presa mecanică, iar transportul, — cu remorci modificate, cu platforma mărită. În vederea folosirii pe suprafețe cit mai mari și mai puțin plane a cositoarelor purtate, aceasta a fost modificată prin reducerea masei de tăiere de la 2,1 m la 1,76 m. În acest an, întreprinderea a fost dotată și cu 11 motocositori și un număr de mașini agricole speciale pentru adunat fin.

Aceeași importanță se acordă și însilozării ierburilor. În prima perioadă de vegetație — luna mai și începutul lunii iunie — există un surplus de masă verde în pășuni, ierburi care, dacă nu se recoltează, îmbătrînesc și își pierd valoarea. O bună parte din aceste ierburi sînt cosite și însilozate. Pînă în prezent s-a reușit să se însilozeze peste 1 500 tone de astfel de ierburi.

Dacă în trecut, pășunile slab productive se foloseau fără întocmirea unui sistem de pășunat, dinainte stabilit, astăzi, prin îmbunătățirile aduse pășunilor, prin sporirea producției pe unitatea de suprafață, s-a trecut la exploatarea lor rațională cu o încărcătură mai mare la hectar, atît de taurine, cît și de ovine. S-au organizat parcele în funcție de cantitatea de masă verde produsă și de necesitățile de consum din fiecare cîrd în parte, pe număr de zile dinainte stabilit. Pentru specia bovină s-a introdus parcelarea cu ajutorul gardului electric. De asemenea, s-au luat măsuri pentru asigurarea adăpatului animalelor pe toată perioada pășunatului, iar crearea condițiilor de muls mecanic este în curs de rezolvare.

I. BRAGHEȘ

Pășunea cultivată a Stațiunii experimentale Liva da, județul Satu Mare, asigură — după cum se vede și în imagine — cantități în destulătoare de masă verde

I N S E M N Ă R I

GOSPODARI
DE LA
MATEI VOEVOD

Dimineată senină de vară. Ne îndreptăm spre Țirgoviște, vechea reședință de scaun a Țării Românești. Aici, la marginea orașului, poposim la una din fermele întreprinderii agricole de stat din localitate, profilată pe îngrășarea taurinelor.

Pe șeful fermei, ing. Mircea Bogdan, l-am găsit îndrumînd munca de recoltare a orzului. Amabil, ne conduce prin fermă.

— Deși ferma are o capacitate de numai 1700 de locuri pe serie — ne relatează dînsul — anual aici sînt îngrășate circa 4000 de bovine. Folosim în acest scop, alături de vechile construcții ale unei îngrășătorii de porcine, adaptate de noi, și tabere de vară, amenajate din baloți de paie. Adesea, în asemenea adăposturi improvizate, se asigură chiar iernarea animalelor. Recurgem la această soluție pentru a popula întreaga îngrășătorie din ultimul trimestru al anului, cînd prețurile de cumpărare a vitelor ating nivelul cel mai scăzut.

Ne interesăm despre modul de asigurare și administrare a furajelor, despre rezultatele obținute. Aflăm că pentru hrana animalelor se folosesc nutrețuri cultivate în cadrul fermei, pe cele 838 ha afectate bazei furajere. Singurul sortiment pe care unitatea și-l pro-

cură din afară, și anume de la ferma Brătești, sînt grosierele.

Ca urmare a asigurării unei bune furajări, a muncii unor îngrijitori ca Dumitru Anghel, Petre Zamfiroiu, Gheorghe Fieraru, Vasile Neagu și alții, rezultatele fermei sînt dintre cele mai bune. În luna iunie, de exemplu, s-a obținut un spor zilnic de creștere în greutate de 787 g, față de 650 g planificat.

— Important e — subliniază Stelian Băceanu, economistul fermei — că, în condiții de lucru în sistem gospodăresc, cu adăposturi oarecum improvizate, reușim să realizăm însemnate beneficii peste plan. Anul trecut, bunăoară, am obținut 887 000 lei, față de 547 000 lei cît fusese planificat. Anul acesta, cînd procentul vitelor adulte din totalul animalelor pe care le vom îngrășa este dublu față de 1969, ni s-a planificat un beneficiu mai mic, și anume de 409 000 lei; după toate calculele vom realiza însă cel puțin 650 000 lei.

Lucrătorii fermei Matei Voevod însă nu sînt preocupați numai de prezent. Ei se gîndesc și la ziua de mîine. De aceea, au și depozitat 300 tone de siloz, 400 tone de fin, provenit numai de la coasa întii. Coasa a II-a este și ea destinată, în întregime, pentru fin.

În calitate sa și de responsabil al grupei sindicale, economistul fermei a ținut să ne prezinte și condițiile în care sînt găzduiți muncitorii veniți din alte localități. Cu această ocazie am văzut dormitoarele fermei, cu paturi cu saltele și perne de buret, locuințele pe care unitatea le-a pus la dispoziția salariaților fermei. Sînt și acestea elemente care au contribuit și contribuie la obținerea unor rezultate bune.

Părăsim ferma Matei Voevod a I.A.S. Țirgoviște, cu sentimentul că am cunoscut într-adevăr un grup de oameni gospodari.

Maria GROZA

I. C. V. B. „PASTEUR“

RECOMANDĂ

UN NOU PRODUS

„SERIGON“

În curînd, Institutul de cercetări veterinare și biopreparate „Pasteur“ va pune la dispoziția crescătorilor de animale un nou produs biologic, numit „Serigon“.

Produsul este un concentrat de gonadotropine serice, parțial purificate. Se prepară din serul gonadotrop de iapă gestantă și conține hormoni stimulatori ai maturării foliculare, precum și hormoni cu acțiune luteinizantă, aceștia din urmă fiind într-o cantitate mai mică. Conținutul hormonal al produsului este exprimat în U.I.

Preparatul va fi livrat sub formă liofilizată, în flacoane care conțin cite o doză, pentru vacă, sau două doze, pentru oaie și scroafă. Se prezintă sub forma unei pastile de culoare galbuie, care se rehidratează integral în lichidul diluant care însoțește produsul.

Datorită faptului că, în urma procesului de purificare, fracțiunea albuminică este foarte mult redusă, preparatul va putea fi folosit fără o prealabilă desensibilizare a animalelor.

La bovine, se folosește în combaterea tuturor formelor de sterilitate funcțională ca: stări de anafrodisie, călduri fără ovulație, ovulație fără călduri, exteriorizarea corpilor galbeni, în cazul chisturilor foliculare; ovarieni etc.

Nu are nici un efect în cazurile de sterilitate provocată de maldii infecto-contagioase sau parazitare ca: bruceloză, trihomonoză etc.

După administrarea produsului, căldurile pot să apară la 2—3 zile.

La porcine, poate fi folosit cu succes pentru combaterea sterilității funcționale, precum și pentru mărirea prolificității scroafelor, în dozele prevăzute în instrucțiunile de folosire care însoțesc produsul. După administrarea produsului căldurile apar la 1—3 zile.

La ovine „Serigonul“ dă bune rezultate în mărirea prolificității oilor fătătoare, precum și în combaterea sterilității funcționale, dacă este administrat cu 2—3 zile înainte de data probabilă a apariției căldurilor.

La păsări, poate fi folosit pentru stimularea precocității ouatului, pentru mărirea procentului de ecloziune, precum și pentru creșterea greutății corporale.

Produsul nu se administrează în combaterea sterilității la cabaline, datorită măsurilor în vigoare pentru prevenirea anemiei infecțioase.

Păstrat în încăperi uscate, la întuneric și la temperaturi de 4—15° C, produsul are o valabilitate de un an, din momentul preparării.

*

Fiind vorba de un produs nou, I.C.V.B. „Pasteur“ apelează cu insistență la toți medicii veterinari care îl folosesc în fermele de animale, să informeze institutul asupra comportării și rezultatelor obținute, în scopul îmbunătățirii calitative a acestui biopreparat.

Așteptăm ca observațiile să fie trimise pe adresa: „Institutul de cercetări veterinare și biopreparate „Pasteur“ — Laboratorul de produse de diagnostic și seruri, Șos. Giulești 333, București, Sectorul 7.

Afectată în cel mai înalt grad de actuala revoluție tehnico-științifică, ramura creșterii animalelor tinde să se apropie din ce în ce mai mult de sistemul de lucru caracteristic producției industriale. Rind pe rind, necunoscutele și misterele ce înconjurau organismele vii au fost înlăturate, astfel încât omul a devenit capabil să le minuiască și să le folosească cu randamente sporite. În esență, toate secretele constau în stabilirea factorilor de mediu care să asigure confortul fiziologic optim pentru fiecare categorie de organisme, astfel încât elaborarea producțiilor — care nu reprezintă altceva decât rezultatul final al complexului fiziologic — să se realizeze la cote maxime.

În acest context, Programul național privind dezvoltarea zootehniei în anii 1970—1980 se încadrează perfect pe linia industrializării producției animale, formă a cărei înaltă eficiență economică este dovedită.

Optimizarea complexului factorilor de mediu rămâne însă fără efect dacă subiecțiile care beneficiază de acest complex nu au o anumită amploare a proceselor fiziologice, materializată printr-o anumită capacitate productivă: în acest caz, investițiile făcute pentru asigurarea condițiilor de mediu nu sînt fructificate la nivel optim iar producțiile scontate nu se realizează. Ne apare deci, ca una din cele mai importante probleme de a cărei rezolvare depinde în cea mai mare măsură realizarea parametrilor Programului național, problema asigurării materialului zootehnic dimensionat la condițiile create de dezvoltarea bazei tehnico-materiale din zootehnie. Deși referirile făcute mai sus au în vedere condițiile din complexele de tip industrial, problema calității materialului zootehnic este valabilă pentru toate sistemele de exploatare, în măsura în care ați baza furajeră, cit și condițiile de întreținere și folosire cunoscute și îmbunătățite în toate sistemele.

După cum se știe, materialul zootehnic apt pentru a fi folosit în vederea obținerii diferitelor produse — respectiv animale adulte — se realizează în două etape: formarea zigotilor, ca rezultat al împerecherii unor anumiți indivizi și dezvoltarea organismelor adulte cu însușirile lor productive ce se găsesc în zigot ca informație genetică.

Prima etapă, cu formarea unor anumiți zigoti prin folosirea la reproducție a unor anumiți indivizi, reprezintă ameliorarea în sensul strict al cuvîntului, adică în sensul de modificare dirijată a fondului genetic și a structurii genetice a efectivelor.

Ne vom referi, în continuare, la principalele aspecte ale acestei acțiuni, dar nu înainte de a sublinia că nerealizarea corespunzătoare a celei de-a doua etape — respectiv creșterea corespunzătoare a animalelor tinere — anulează toate eforturile și cheltuielile făcute cu realizarea primei etape.

Ameliorarea animalelor, intuită din cele mai vechi timpuri, fundamentată teoretic de Darwin la nivelul cunoștințelor epocii respective, devine o știință abia în ultimele decenii, numai după ce se realizează introducerea matematicii în complexul de cunoștințe pe care genetica a început să le furnizeze din primii ani ai actualului secol. Plătind întregul tribut de recunoștință matematicii pentru aportul adus în fundamentarea ameliorării ca știință, trebuie să subliniem faptul că progresele realizate cu ajutorul matematicii nu constau nicicum în elabo-

rarea unor noi teorii sau în descoperirea vreunei legi biologice necunoscute; este vorba, în fond, de lămurirea, cu ajutorul logicii matematice, a mecanismelor de acțiune a unor legi biologice cunoscute, de corelarea fenomenelor genetice individuale cu fenomenele genetice colective, ceea ce a permis elaborarea de programe certe și eficiente de ameliorare.

Procesul ameliorării reprezintă creșterea mediei genetice a capacității productive a unui efectiv de animale de-a lungul generațiilor; fiind vorba de media unui efectiv, ameliorarea reprezintă un proces statistic; fiind vorba de mai multe generații, ameliorarea este un proces filogenetic. Valoarea genetică medie a unui efectiv de animale este dată de valorile genetice individuale ale tuturor animalelor din efectiv, valori ce sînt determinate de natura și interacțiunile factorilor genetici ai fiecărui organism. Din acestea rezultă clar că folosirea la reproducție a indi-

de numai 0,22—0,25.

Față de această situație se pune problema găsirii unor surse de informare mai sigure care să ne redea valoarea de ameliorare a reproducătorilor masculi, în primul rînd, și o asemenea sursă o reprezintă valoarea medie fenotipică a descendenților. Coeficientul de corelație între valoarea de ameliorare a unui taur și media producției de lapte cu media a 10 fiice este de 0,62—0,67, cu media a 30 fiice este de 0,80—0,85 iar dacă numărul fiicelor este mai mare de 50, coeficientul de corelație — care, repetăm, ne dă certitudinea aprecierii — este aproape de 0,90, ceea ce ne indică o foarte mare precizie în aprecierea valorii de ameliorare și deci o mare eficiență în selecție.

După cum se știe, aprecierea după descendență are marele dezavantaj că ne procură tirziu informațiile urmărite, astfel încît concluziile trase asupra valorii de ameliorare nu mai pot fi fructificate eficient. Metoda matematico-statisti-

care prezintă și mari avantaje economice. Trebuie să arătăm, totodată, că sistemul de apreciere a taurilor pentru producția de lapte bazat pe conformație și constituție are foarte slabe temeuri, corelațiile dintre aspectele exteriorului și valoarea de ameliorare pentru producția de lapte fiind foarte slabe. Față de aceste aspecte scoase la iveală de cuceririle relativ recente ale științei ameliorării, apare necesară revizuirea însăși a sistemului actual de bonitare care este bazat în mare măsură pe considerente depășite.

Am insistat mai mult pe acest aspect al ameliorării deoarece selecția este pîrgia cea mai puternică și acțiunea cu cea mai largă aplicare în complexul măsurilor de ameliorare. Pe lângă aceasta, îndeplinirea sarcinilor din Programul național, privitoare la ameliorarea animalelor, necesită fundamentarea științifică și a altor acțiuni. Așa ar fi, de exemplu, testarea capacității combinative a raselor, liniilor și familiilor pentru obținerea fenomenului heterozis în formele cele mai avantajoase. În acest scop, organizarea unui sistem complex de selecție recurentă reciprocă, la nivel de stație-pilot, ar putea furniza soluții foarte eficiente, cu cheltuieli minime și fără stînjinirea producției. Natural că un astfel de complex ar trebui să aibă în vedere producția de carne într-o primă etapă, dat fiind faptul că în această direcție pare a se manifesta mai puternic heterozisul.

Programul național prevede, de asemenea, introducerea unor măsuri ce pot avea o eficacitate deosebită pe linia ameliorării, folosirea de material seminal congelat, de pildă. Din punct de vedere genetic, acest lucru înseamnă un aflux puternic de gene valoroase în genofondul efectivelor existente. Pentru valorificarea eficientă a acestui aport genetic este necesară cunoașterea căilor prin care difuzarea genelor poate cuprinde, într-un timp scurt, efective foarte mari. Pentru aceasta este necesară asigurarea structurii de ameliorare a efectivelor, cu trepte de acțiune, constituind așa numita piramidă a ameliorării. Experiența altor țări ne arată că, fără o structură de ameliorare adecvată, orice tentativă de ameliorare în masă a efectivelor rămîne fără de rezultate.

Desigur că spațiul nu ne permite inventarierea tuturor acțiunilor de ameliorare, cu etalarea bazelor principale de realizare a lor. S-au ales doar câteva exemple, cele mai reprezentative, pentru a sublinia necesitatea organizării lor științifice și pentru a demonstra că neglijarea lor ar duce la irosirea inutilă a forțelor și la valorificarea inferioară a condițiilor asigurate acestui important sector al economiei noastre naționale.

FUNDAMENTAREA ȘTIINȚIFICĂ A ACȚIUNILOR PRIVIND AMELIORAREA ANIMALELOR

Prof. dr. docent AI. FURTUNESCU

vizilor cu valori genetice cele mai ridicate va duce la obținerea unei generații noi, a cărei medie genetică va depăși media generației anterioare. Aceasta nu este altceva decît selecția în sensul larg al cuvîntului, și ea reprezintă metoda de ameliorare cea mai răspîndită.

Deși foarte logică și deosebit de clară ca mod de acțiune, selecția se lovește de dificultăți grele în realizarea ei, datorită faptului că nu este posibilă determinarea directă a valorii genetice a fiecărui individ dintr-o populație, în așa fel încît să avem siguranța folosirii la reproducție a celor mai valoroase genotipuri.

Valoarea genetică — sau cum se spune mai frecvent, valoarea de ameliorare a unui individ — se poate deduce numai din valoarea manifestată fenotipic. Această deducție este foarte aproximativă atunci cînd este vorba de caracterele productive, din cauza influențelor puternice pe care le exercită factorii de mediu asupra exteriorizării lor fenotipice. De exemplu, faptul că un taur provine dintr-o mamă cu o producție mare de lapte, nu ne dă dreptul să deducem că acel taur are o valoare mare de ameliorare și că deci va da juninci cu producții mari de lapte; poate vaca din care provine a beneficiat de condiții de mediu excepționale și deci acestea și nu baza ereditară au determinat producția ridicată de lapte. Considerarea matematico-statistică a acestui caz ne arată că legătura dintre valoarea fenotipică a unei vaci și valoarea de ameliorare a unui descendent al acesteia este foarte slabă, coeficientul de corelație atîngînd, pentru producția de lapte, o valoare

ce nu dă însă posibilitatea să combinăm mai multe surse de informație de care dispunem mai timpuriu, cum ar fi, de exemplu, combinarea unora din strămoși cu rudele colaterale. Așa, bunăoară, pentru aprecierea precoce a valorii de ameliorare a taurilor pentru producția de lapte, sursele de informație pot fi constituite de producția dată de mamă și de cele două bunicii și de un număr oarecare de semisurori.

Coeficientul de corelație dintre valoarea de ameliorare a unui taur și media producției de lapte a unui număr de 50 de semisurori (ușor de obținut în cazul însămînțărilor artificiale) este de 0,42—0,45 iar dacă la acestea se adaugă și producția mamei și bunicilor taurului valoarea coeficientului de corelație ajunge la peste 0,50, ceea ce ne conferă o certitudine destul de mulțumitoare, fiind vorba de o apreciere precoce.

Cu ajutorul unei aparaturi moderne, la Centrul republican de selecție a animalelor, se prelucurează și interpretează operativ datele controlului oficial al producției animalelor din întreaga țară.

COLȚUL APICULTORULUI

Stupinele în inima lanurilor de floarea-soarelui

Printre metodele elaborate de specialiști în legătură cu posibilitățile de sporire a producției de semințe și ulei la principală plantă uleioasă, floarea-soarelui, cultivată în țara noastră pe o suprafață de peste 500 mii de hectare, polenizarea suplimentară, cu ajutorul albinelor, s-a dovedit a fi deosebit de eficientă. Sînt grăitoare în acest sens, rezultatele obținute de Stațiunea centrală de apicultură și sericicultură, care au demonstrat că sporul mediu de recoltă, realizat în urma polenizării suplimentare a florii-soarelui se ridică la peste 300 kg de sămință la hectar.

Pe de altă parte, așa cum a demonstrat experiența unui însemnat număr de stupine din țara noastră, culesul la floarea-soarelui reprezintă o sursă dintre cele mai importante în vederea sporirii producției de miere. Astfel, ferma apicolă din cadrul I.A.S. „Insula Mare” a Brăilei”, deplăcînd la timp stupinele în lanurile de floarea-soarelui, a realizat, în medie, cîte 18 kg de miere de la fiecare familie de albine. În același timp, sporurile de recoltă, obținute în plus pe tarlalele unde s-a efectuat polenizarea, față de restul culturii, au fost de 300—400 kg de sămință la hectar, deși măsurile agrotehnice aplicate au fost aceleași.

În acest context, schimbul de experiență republican organizat recent la Călărași de către Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în colaborare cu asociația crescătorilor de albine, pe tema „Valorificarea culesului la floarea-soarelui” s-a dovedit a fi deosebit de util.

Pe lângă demonstrațiile practice și vizitele de documentare efectuate în stupinile unor unități agricole socialiste și apicultori amatori fruntași, unde prin cîntărirea de control s-a putut urmări „pe viu” eficiența metodei recomandate, participanții la schimbul de experiență au avut prilejul ca, prin referatele prezentate și discuțiile purtate pe marginea lor, să-și însușească o serie de noi cunoștințe teoretice și practice privitoare la secreția de nectar a diferitelor soiuri de floarea-soarelui, o valoroasă experiență acumulată de apicultorii fruntași. În urma deplasării făcute, s-a putut constata că, deși culesul era în toi, deci nu se terminase, apicultorii realizaseră de acum cîte 8-12 kg de miere-marfă de la fiecare familie de albine.

Printre altele, s-a evidențiat rolul apiculturii ca factor de nelocuit în polenizarea culturii florii-soarelui și obținerea pe această bază, a unei importante producții suplimentare de sămință, estimată valoric la peste 1 000 lei la hectar. S-au mai prezentat cu această ocazie, rezultatele cercetărilor privind eficiența pentru apicultură a diferitelor soiuri de floarea-soarelui zonate în țara noastră și perspectiva introducerii în cultura mare a unor soiuri și mai valoroase.

Așa cum a arătat în cuvîntul său, prof. dr. ing. V. Ilarnaj, președintele Asociației crescătorilor de albine din R. S. România, care a condus lucrările schimbului de experiență, în condițiile acestui an, cînd calamitățile naturale au avut repercusiuni asupra celorlalte culesuri, în unele zone ale țării anihilîndu-le în totalitate, eficiența stupăritului pastoral în lanurile de floarea-soarelui este de netăgăduit. El reprezintă o sursă sigură pentru realizarea unor producții suplimentare de miere-marfă și pentru asigurarea integrală a proviziilor de iarnă necesare familiilor de albine.

O SARCINĂ PERMANENTĂ

CREȘTEREA EFICIENȚEI
FOLOSIRII FONDULUI FUNCICIAR

Realizarea unei reproducții continuu lărgite, în conjunctura creșterii eficienței întregii activități a unităților agricole de stat, implică materializarea desfășurării procesului de intensificare a producției în condițiile obținute, pe fiecare sută de hectare de teren aflat în patrimoniul lor funciar, a unor cantități din ce în ce mai mari de produse — vegetale și animale — superioare calitativ și la un preț de cost cât mai mic.

Aceasta presupune gospodărirea judicioasă a fondului funciar, asigurarea creșterii permanente a fertilității economice a fiecărei porțiuni de teren, precum și folosirea maximă a acestei fertilități. Faptul că, în viitor, în vederea satisfacerii cerințelor mereu crescânde de produse agroalimentare ale economiei naționale, va trebui să asigurăm, pe fiecare hectar de teren, realizare a circa 1 000 kg de cereale — inclusiv orez și concentratele necesare furajării animalelor, 300 kg de legume și fructe pentru consum proaspăt, sucrici și derivate, 400 litri de lapte — inclusiv pentru obținerea derivatelor lactate — 400 ouă și 150 kg de carne greutate vie, așadar producții superioare cu de 2—5 ori față de cele obținute în prezent, ne dă o imagine concretă a eforturilor care urmează să fie depuse pe linia ridicării capacității de producție a solului, precum și a folosinței integrale a acestuia.

Liniiile directe de acțiune în acest domeniu sunt cuprinse în Programul național privind gospodărirea resurselor de apă și extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare.

Eficacitatea măsurilor preconizate în program asupra desfășurării procesului de intensificare a producției agricole este cu prisosință reliefață dacă vom avea în vedere numai sporurile de producție cu care se pot concretiza irigațiile. Astfel, luând în calcul plusurile de producție obținute pe hectarul cultivat, în condiții de irigare, — respectiv, circa 3 000 kg la porumbul-boabe, 1 000 kg la floarea-soarelui, 12 000 kg la sfeclă de zahăr, 1 600 kg la grâu, 7 000 kg la lucernă pentru fin, — rezultă că, în 1975, prin prelucrarea producției, vom putea obține 200 000 hl de ulei, 230 000 tone de zahăr, 770 000 tone de carne greutate vie; așadar, un spor total de producție a cărui valoare va fi de 5,8 miliarde lei, iar în condiții normale de exploatare, un venit net de 2,3 miliarde lei, ceea ce va permite recuperarea investițiilor într-o perioadă de cel mult 13 ani.

Traducerea în viață a prevederilor Programului național privind gospodărirea resurselor de apă și extinderea îmbunătățirilor funciare consideră asigurarea creșterii eficienței folosirii fondului funciar drept o sarcină permanentă, primordială, cu aplicabilitate în activitatea de fiecare zi. Îndeosebi în cadrul unităților agricole de stat, principalele beneficiare ale programului, gospodărirea cât mai eficientă a patrimoniului funciar urmează să constituie o preocupare de căpetenie.

Probleme deosebite în acest domeniu se pun în fața întreprinderilor agricole de stat din județul Timiș, în cadrul cărora întreaga gamă a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, începând de la irigații, desecări și îndiguiri, și până la combaterea eroziunii solului, a înmlăștinirii și sărăturii, își au o largă aplicabilitate. Într-adevăr, calculul preliminar ne arată că mai bine de 73% din suprafața patrimoniului lor funciar este pretabilă lucrărilor de îmbunătățiri funciare și că, pe seama acestora, valoarea producției globale la 100 hectare de teren agricol cultivat poate crește cu până la 185% față de cea înregistrată în prezent.

Într-o primă etapă, studiile tehnico-economice prevăd ca sarcină efectuaarea unor atari lucrări pe mai bine de 5 000 hectare, prioritatea fiind acordată irigațiilor, îndiguirilor și desecărilor. Trebuie spus însă că, în materializarea acestor sarcini, se semnalează unele întârzieri; o parte din ele se datorează rămănerii în urmă în ceea ce privește executarea lucrărilor, altele sunt generate de neasigurarea în totalitate a studiilor și de neidentificarea terenurilor în cauză. Astfel, două șanțiere — (printre care Izvin) — sînt încă rămase „sub cota prevăzută” în ceea ce privește desfășurarea lucrărilor, iar pentru alte trei obiective nici până în începutul acestei luni nu fuseseră încă definitivitate toate detaliile care să permită atacarea proiectelor,

Recuperarea acestor întârzieri — pe deplin posibilă — va asigura unităților agricole de stat din județul Timiș o bază lărgită pentru îndeplinirea sarcinilor lor de plan.

Nu poate fi trecut, de asemenea, cu vederea nici faptul că unele deficiențe au fost semnalate și în ceea ce privește exploatarea terenurilor, în special a celor amenajate pentru irigații. Astfel, în 1969 au fost efective folosite

(Urmare din pag. 1)

incorporării în sol sau limitarea dozelor în anumite cazuri, îndeosebi pe solurile sărace în materie organică, cu complex coloidal slab format, pentru a preveni concentrațiile mari, toxice pentru plante. Apoi, pe măsura transformărilor suferite și a levigării, formele accesibile scad simțitor, în unele cazuri plantele neavînd la dispoziție elementele nutritive în cantitățile necesare. Ca urmare, nutriția nu este asigurată din abundență și constant pe tot parcursul vegetației plantelor.

Pe numeroase tipuri de sol — cum sînt cele nisipoase, argiloase, podzolice, precum și pe majoritatea solurilor irigate — este imperios necesară nu numai fertilizarea prin incorporarea în sol a elementelor nutritive deficitare, sub formă de săruri, dar și fertilizarea periodică cu substanțe care, concomitent, să exercite o influență de îmbunătățire generală a însușirilor solului și îndeosebi a capacității de reținere fizico-chimică, a capacității de tamponare, a structurii, permeabilității etc. Datorită îmbunătățirii și a acestor însușiri crește însăși eficacitatea îngrășămintelor chimice sub formă de săruri. În acest scop sînt utilizate cu succes gunoii de grajd și alte îngrășăminte organice.

Concomitent cu dezvoltarea producției îngrășămintelor chimice, au continuat, mai ales în ultima vreme, preocupările și cercetările pentru producerea de îngrășăminte chimice din care elementele nutritive să fie folosite cât mai complet, să rămână la dispoziția plantelor în forme ușor accesibile o perioadă cât mai îndelungată, să influențeze, în același timp, în bine și însușirile principale ale solului. Posesoare de astfel de însușiri sînt **îngrășămintele ionitice**. Acestea sînt îngrășăminte cu azot, fosfor și alte elemente nutritive fixate în cea mai mare parte prin schimb ionic sau adsorbție pe substanțe schimbătoare de ioni care posedă diferite grupe funcționale: — COOH — CONH₂, — HSO₃ etc.

Din astfel de îngrășăminte, plantele pot asimila cu mare ușurință elementele nutritive în cantitățile necesare, pe calea schimbului ionic. Spre deosebire de îngrășămintele actuale, sub formă de săruri, cele ionitice, conținînd elementele nutritive sub formă adsorbită, au o serie de însușiri pe care le prezentăm în cele ce urmează.

— Nu produc fenomene de toxicitate la plante cînd sînt aplicate în cantități mari. Elementele nutritive din îngrășămintă nu trec în soluția solului decît în limitele permise de echilibrul de schimb dinamic între partea solidă și soluția solului. Astfel, elementele nutritive trec în soluție numai pe măsură ce sînt consumate de către plante și nu se produc concentrații mari în momentul aplicării sau în alte perioade ale anului, care să fie toxice pentru plante.

— Pierderile de azot nitric prin infiltrarea apei provenite din ploii și irigații, sau pierderile de azot amoniacal în solurile nisipoase sînt mult diminuate. În ce privește fosforul solubil, acesta este într-o măsură mai mică transformat în combinații inaccesibile plantelor. Eficacitatea fosforului din îngrășămintele ionitice este cu 40—60 la sută mai mare decît cea din superfosfat.

— Îngrășămintele fixate pe substanțe schimbătoare de ioni îmbunătățesc substanțial și unele însușiri fizico-chimice ale solului (capacitatea de reținere fizico-chimică, capacitatea de tamponare, structura, permeabilitatea etc.) avînd efecte intructiva asemănătoare cu ale gunoiiului de grajd.

— Datorită însușirilor menționate, îngrășămintele ionitice conțin elementele nutritive în forme accesibile la dispoziția plantelor o perioadă mai îndelungată, asigurînd o nutriție mai completă și constantă, iar pierderile de

numai circa 78% din terenurile amenajate — în bună parte și pentru că amenajările în cauză au fost terminate mult după sfîrșitul campaniei de însămînțări, deci practic, după încheierea posibilităților de utilizare agricolă; pe 26% din terenurile efectiv folosite nu s-au aplicat decît una sau două udări, așadar, cu totul insuficient față de cerințele plantelor cultivate, fapt care, în final, a făcut ca sporurile de

substanță activă sînt mult mai mici decît la celelalte îngrășăminte. De aceea, randamentul acestor îngrășăminte este mai mare.

În această privință sînt edificatoare rezultatele numeroaselor cercetări experimentale obținute cu astfel de îngrășăminte în diferite țări și la noi. Cu îngrășăminte fixate pe rășini ureoformaldehidice, pe lignit, poliacrilamidă și copolimerul acid acrilic — metacrilamidă, aplicate pe diferite tipuri de sol și la diferite plante, s-a realizat cu 10—35 la sută mai mult decît în cazurile în care s-au folosit aceleași cantități de îngrășăminte sub formă de săruri. În unele cazuri s-a obținut și o îmbunătățire a calității producției. De asemenea, în numeroase experiențe în care s-au aplicat diferite substanțe macromoleculare sintetice, împreună cu îngrășăminte care conțin elementele nutritive sub formă de săruri, acestea au determinat o valorificare mai eficientă decît atunci cînd îngrășămintele sub formă de săruri s-au aplicat singure.

CE SÎNT
ÎNGRĂȘĂ-
MINTELE
IONITICE

Astfel, aplicarea îngrășămintelor cu azot, fosfor, potasiu și o grupare de microelemente — magneziu, zinc, molibden, cobalt, bor — împreună cu poliacrilamidă și cu un copolimer acid metacrilic — metacrilamidă a dat la tomate, pe cernoziom levigat, sporuri de 4—6 t/ha, față de varianta în care aceleași îngrășăminte s-au aplicat numai sub formă de săruri. Cu poliacrilonitril hidrolizat și poliacrilamidă, pe un sol nisipulos, și pe un cernoziom castaniu irigat, s-au înregistrat sporuri de peste 20 la sută la sfeclă de zahăr și tutun. Cu poliacrilamidă aplicată împreună cu uree și azotat de amoniu s-a obținut un spor de 390—410 kg/ha (cca 10 la sută) la orez, față de varianta în care nu s-a aplicat poliacrilamidă.

Pe un sol castaniu nisipos, cu poliacrilamidă și poliacrilonitril hidrolizat s-a mărit eficiența îngrășămintelor aplicate la grâu, concretizată într-un spor de peste 240 kg/ha. Sporuri asemănătoare s-au obținut la numeroase plante și pe soluri podzolice, pe unele sărături.

În experiențele efectuate pe sol brun roșcat de pădure de la Centrul experimental Tincăbești al C.I.O.S., prin aplicarea poliacrilamidei și a unor copolimeri acrilat de etil-metacrilat de metil, acid metacrilic — metacrilat de metil și altele, aplicate împreună cu îngrășăminte cu azot și fosfor, în doze mari, s-au obținut la porumb irigat sporuri de producție de 960—3 520, respectiv cu 10—60 la sută mai mult decît în variantele în care aceleași îngrășăminte s-au aplicat fără substanțele macromoleculare sintetice amintite. La grîul de toamnă Bezostai s-a obținut, pe același sol, cu poliacrilamidă aplicată împreună cu azotat de amoniu, un spor de 25 la sută față de varianta în care azotatul de amoniu s-a aplicat singur, iar

producție obținute să nu se ridice la nivelul posibilităților reale.

Gospodărirea judicioasă a patrimoniului funciar, asigurarea creșterii eficienței folosirii lui, a sporirii fertilității economice a fiecărei categorii de teren, este o acțiune complexă pe care urmează să se fundamenteze întreaga desfășurare a procesului de intensificare a producției, de organizare științifică a acesteia. Este necesar ca multiplele cerințe în acest domeniu — care de foarte multe ori depășesc sfera și posibilitățile unei singure întreprinderi, — să fie realizate prin cooperare între cooperativele agricole și fermele întreprinderilor agricole de stat. Generalizarea experienței pozitive dobîndite în acest domeniu va constitui, fără îndoială, și pentru unitățile agricole de stat din județul Timiș o premisă a traducerii în viață a sarcinii de bază, aceea de a produce mai mult, mai bun și mai ieftin.

Dr. ing. Eugen JIANU

în cea cu poliacrilamidă aplicată împreună cu azotat de amoniu și superfosfat, un spor de 36 la sută. În privința sporului de producție, se poate aprecia că 300—600 kg/ha substanțe schimbătoare de ioni asigură un efect ce se obține cu cel puțin 20—30 t gunoi de grajd la hectar.

Concomitent cu sporirea producției, în toate experiențele amintite s-au obținut îmbunătățiri substanțiale ale însușirilor solului. Astfel, procentul de agregate hidrostabile a crescut pe toate tipurile de sol cu 20—80 la sută și în unele cazuri de 1—2 ori; în mod corespunzător a crescut și permeabilitatea solului, s-a micșorat evaporația, s-a mărit randamentul consumului de apă al plantelor. În unele experiențe, coeficientul de transpirație în variante cu îngrășăminte chimice sub formă de săruri a fost de 405—437, iar în cea cu îngrășăminte ionitice numai de 235—318.

Sintetizînd efectul îngrășămintelor ionitice asupra însușirilor solului și a relațiilor sol-plantă, în experiențele efectuate pe diferite tipuri de sol, el s-a concretizat în mărirea capacității de reținere fizico-chimică a solului, a capacității de tamponare, în îmbunătățirea stării structurale, a permeabilității, în prevenirea formării crustei, micșorarea evaporării, coeficientului de transpirație al plantelor, în stimularea activității biologice în sol și îmbunătățirea substanțială a regimului de nutriție al plantelor.

Astfel, îngrășămintele ionitice, pe lângă faptul că asigură elementele nutritive necesare plantelor, au un rol de amendamente pentru ameliorarea unor însușiri ale solului, îndeosebi ale celor condiționate de structură bine formată.

După cunoștințele acumulate pînă în prezent se poate considera că îngrășămintele ionice se vor putea utiliza cu succes la numeroase plante cultivate, îndeosebi pe solurile nisipoase, pe cele sărace în materie organică, cum sînt podzolurile și solurile podzolite, solurile aluvionare nisipoase, solurile erodate, unele soluri săraturate, precum și pe majoritatea solurilor irigate, mai ales cele care conțin puțin humus. Insușirile menționate sînt în favoarea utilizării acestor îngrășăminte și în sere.

Datorită însușirilor menționate, îngrășămintele ionitice pot fi utilizate cu mult succes pe solurile supuse fenomenului de eroziune, pentru mărirea rezistenței lor la acest fenomen, și pe solurile irigate, în vederea conservării și îmbunătățirii tuturor însușirilor în general și a celor hidrofizice, fizico-chimice, în special.

Ideea îngrășămintelor ionitice nu este nouă, ea a fost abordată sub diferite aspecte în numeroase cercetări care au avut ca obiect îmbunătățirea condițiilor de nutriție a plantelor, precum și în multe cercetări privind ameliorarea însușirilor fizice, chimice și biologice ale solului.

Extinderea unor astfel de îngrășăminte a fost frînăată însă, pînă în prezent, de posibilitățile limitate de producere a substanțelor schimbătoare de ioni și de realizare a îngrășămintelor la un preț redus. Cele mai bune substanțe schimbătoare de ioni sînt rășinile sintetice iar dintre substanțele naturale — lignitul.

Succesele obținute în dezvoltarea industriei maselor plastice, a rășinilor sintetice ieftine, cu mare capacitate de schimb cationic sau adsorbție, în vederea realizării unor îngrășăminte cu grad de concentrație convenabil, precum și condițiile de aplicare a unor tehnologii moderne în cadrul general de modernizare a agriculturii deschid o largă perspectivă dezvoltării și utilizării în practică a îngrășămintelor ionitice, care — alături de îngrășămintele obișnuite, sub formă de săruri — pot contribui substanțial la sporirea continuă a producției agricole.

PEPINIERELE CENTRALE — „PILON” ÎN ASIGURAREA PUIEŢILOR FORESTIERI

Principala sarcină a sectorului silvic o constituie refacerea și dezvoltarea patrimoniului forestier prin împăduriri, în care scop este nevoie de o cantitate sporită de material săditor forestier, de bună calitate. Puietii necesari sint produși în pepinierele silvice organizate în acest scop.

Pentru obținerea unor rezultate cât mai bune în activitatea de producere a puietilor, în locul unui mare număr de pepiniere silvice, cu suprafețe mici, s-au înființat 20 unități mari, numite pepiniere centrale, dintre care 18 sint situate în zona forestieră de coline joase și cimpie (destinate producerii puietilor din speciile de foioase) și 2 în zona de munte, în care se produc puietii de rășinoase.

Folosirea în activitatea de producere a puietilor a unor metode științifice, în pas cu tehnica mondială, a necesitat crearea acestor unități productive mari, în care să se asigure condiții de aplicare a procedeelor avansate de cultură, în vederea obținerii unor puietii de cea mai bună calitate, în număr suficient necesităților producției.

În vechiul sistem de pepiniere mici, cu suprafețe de 0,5—1,5 ha, utilizarea mijloacelor mecanizate era ca și imposibilă, înregistrându-se o rentabilitate foarte scăzută a mașinilor și uneltelor folosite în asemenea condiții; în același timp, nu se putea aplica irigarea culturilor, producția fiind la discreția condițiilor naturale. Aceasta ducea la realizarea unor indici de producție scăzuți la ha, obținându-se, în majoritatea cazurilor, puietii de cvercinee, la vârsta de 2—3 ani, și din celelalte foioase, la 2 ani.

Îmbunătățirea concepției în domeniul producerii materialului săditor forestier s-a suprapus și cu alte măsuri de perfecționare a activității de refacere a pădurilor și care au obligat la organizarea pepinierele centrale; este vorba, în ansamblu, de schimbarea STAS-ului nr. 1347/1962 privitor la puietii forestieri, în sensul majorării pretențiilor de calitate ale acestuia și de extindere în cultură a speciilor repede crescătoare, cu valoare economică ridicată: plopi euramerici, sălcii, pini și altele.

Aceste cerințe noi privind refacerea pădurilor, îmbinate cu aspectele organizatorice și economice arătate, au atras după sine adoptarea măsurilor care au condus la înființarea pepinierele centrale.

Care a fost efectul economic al acestei acțiuni?

În perioada 1961—1968 au luat ființă astfel de unități, dintre care cea mai mare este cea de la Lacul-Sărat (Brăila), cu o suprafață de 85,87 ha, profilată

Pentru protecția noilor plantații se aplică diferite metode. Deseori, în calitate de ocrotitor este solicitat... porumbul care, pe lângă recolta proprie, asigură apărarea viitoarei păduri.

pentru producerea puietilor de plop pentru plantațiile necesare de-a lungul Dunării. Alta, de dimensiuni ceva mai mici, se află amplasată la Recea (Hunedoara), cu o suprafață de 19 ha, destinată asigurării puietilor de rășinoase, în special de pin. Celelalte pepiniere centrale au suprafețe cuprinse între 40—60 ha, ele au fost dotate cu utilaje perfecționate, ajungându-se să se mecanizeze lucrările în proporție de 98% la pregătirea solului, 46% la semănat, 76% la întreținerea culturilor și 98% la scosul puietilor. De asemenea, unitățile centrale au fost prevăzute cu instalații de irigație moderne.

Încadrarea cu personal de specialitate, introducerea pe scară largă a unor metode de cultură îmbunătățite — irigarea, aplicarea de îngrășăminte, de erbicide, mecanizare — au permis îmbunătățirea continuă a indicelui de utilizare a suprafeței cultivabile până la 85% și chiar mai mult (de exemplu 98% la pepiniera centrală de la Zăvalu). Producția de puietii a fost sporită la majoritatea speciilor; la cvercinee cu 11%, iar la sălcim cu 20%, materialul săditor fiind în marea majoritate de calitate I și a II-a.

În pepinierele cu terenuri irigate se obțin, în prezent, puietii de plop euramerici la vârsta de un an, având înălțimi de peste 2,5 m și chiar 3,5 m — așa cum s-au realizat, bunăoară, la pepinierele de la Lacul Sărat și Zăvalu. Suprafața culturilor de plopi și sălcii ocupă, în pepinierele centrale, peste 250 ha.

Rezultatele obținute în 1969 arată că din suprafața totală de pe care s-au recoltat puietii forestieri, 45% este deținută de pepinierele centrale, numărul total de puietii asigurați de către aceste unități ridicându-se la peste 46 milioane. În fruntea acțiunii s-au situat pepinierele Satu-Mare, Beizadele, Recea, Lacul Sărat și altele.

Referindu-ne numai la foioase, procentul puietilor scoși din pepinierele centrale reprezintă 47% din totalul de 99,1 milioane (asigurat pe întregul sector silvic), ceea ce arată rolul deosebit pe care-l au aceste pepiniere în dezvoltarea patrimoniului forestier.

În ceea ce privește aspectul economic, subliniem că valoarea puietilor livrați în 1969 a fost de 11,5 milioane, din vânzarea lor realizându-se un beneficiu de 1,2 milioane lei (o depășire de circa 11,0%).

Ing. I. MIULESCU
Direcția de împăduriri și protecția pădurilor din Departamentul silviculturii

AUGUST

Calendarul vânătorului și pescarului sportiv

În luna august este permisă vânătoarea la becașine, porumbei sălbatici, turturile și cocșari. De la 15 august este permisă vânătoarea și la prepelițe, cîrstei, cocori, gîște și rațe sălbatice. De asemenea, pot fi vinate toate animalele sălbatice dăunătoare în afara celor ocrotite prin lege. Cu autorizație specială pot fi vinați urși carnivori și căprii.

Pentru vânătoarea la gîște și rațe sălbatice trebuie pregătite la locuri potrivite, adăposturi de pîndă. Pentru aceasta, trebuie identificate din vreme locurile lor de hrănire și de dormit. De asemenea, se fac pregătiri în vederea deschiderii sezonului de vânătoare la cerbi: curățirea potecilor de vânătoare, revizuirea construcțiilor și instalațiilor vânătoarești etc.

În această lună este permis pescuitul sportiv la toate speciile de pește, atît în apele de munte, cît și cele de la șes. Pescuitul în Dunăre dă cele mai bune rezultate în această lună.

În apele cu un debit scăzut, deversarea reziduurilor are efecte deosebit de grave asupra faunei piscicole. Semnalați organelor A.G.V.P.S. orice aspect de poluare a apelor observat: pește mort, colorarea intensă a apei etc.

Timidă, roza de soare se strecoară printre ramuri, lunecă prin frunziș, palpită în umedul covor de iarbă unde se zbenzue gîngăniile. Fașnesc coronele stejărilor, ulmilor. Și iată umbre și glasuri destrămind liniștea codrului.

Cele câteva femei, copiii din urmă, execută niște mișcări ciudate. Se apleacă, privirea lor au deslușit în ierburile din jurul trunchiurilor gîturi albe, paf-tale gălbui, le smulg cu abilitate, își umplu coșurile. Încet, siluetele se pierd vesele, mai spre desigur, mai spre luminisuri.

Cîtorul a deslușit, desigur, în secvența de mai sus, un crîmpei din munca modestă, dar atît de interesantă a culegătorilor care, de cum pădurile își îmbracă strajele verzi, pînă ce încep să-și scuture arama toamnei, zăbovesc de-a lungul pădurilor, în căutarea și strîngerea acelor adevărate diamante — fructe de tot felul, ciuperci comestibile, mlade de răchită, plante medicinale — materia primă pe care pădurea o oferă cu generozitate miștilor pricepute și harnice.

Am zăbovit, de curînd, câteva zile prin pădurile mai multor ocoale silvice ale județului Vilcea. Am luat aminte la munca de culegere a bunătăților expuse cu mîgală și aridă unevor, în marile magazine alimentare din țară și străinătate. Ducînd cu ei coșuri și țirne, culegătorii parcă oficiază în desigurile pădurilor, ca preoții ce cădelnițiază... Și-au însușit o tehnică specială, disting cu ușurință hribii și fragii, gălbiorii și afinele.

Este multă răbdare și voință în munca lor, dar și atîta poezie. După cum sint convins că pictorii ar găsi un extrem de inedit material, dacă ar vizita ori-

care din punctele și centrele de achiziție a produselor accesorii ale pădurilor, cu magazinele lor pline de butoaie gata de a fi transportate, cu cuptoarele și bateriile de cazane necesare fierberilor, cu stivele de saci de polietilenă, cu șchelăria de gratii de sîrmă pe care se așează hribii verzi la uscat, cu carele ce pătrund pe micile poteci pînă în aceste mari luminisuri...

— Ar fi interesant să notăm câteva din realizările celor 11 ocoale silvice, în primul semestru al anului...

— Ca și la Stoiceni, la Lădești, la Măciuca, Budoiu, Gușoeni și alte puncte, gălbiorii — aceste ciuperci foarte solicitate — se așează în coșuri și se scufundă în cazane de cite 120 litri cu apă, unde se țin la fierț 10—15 minute. Apoi se scot, se răcesc și se zvîntă, după care se întind pe plase de sîrmă inoxidabile, cum sint acestea. Cînd sint „gata” îi așezăm în saci de polietilenă sau în butoaie, turnîndu-se deasupra saramură — în cazul trimiterilor la export, în Franța, în R.F. a Germaniei.

Unele lucrătoare taie cu

270 de tone de afine și 695 tone de smeură. Am strîns și plante medicinale. Ar trebui reținut și faptul că am intensificat strîngerea de furaje de pădure. La ocoalele noastre se recoltează și rășină, în acest scop extinzînd metoda rezinajului artificial. Pînă de curînd, am colectat aproximativ 10 tone prin metoda veche, din scurgerile de pe scoarța arborilor, dar planul nostru anual prevede 70 de tone.

— Am văzut în unele păduri pe care le-am străbătut și stive de araci...

— Da, araci de rășinoase,

— Firește, zice inginerul Bădescu. Dispunem de opt stupine mari. În primul semestru am realizat 9 tone de miere, mai ne trebuie 5 și îndeplinim planul. Practicăm stupăritul pastoral, avem apicultorii de înaltă calificare, cum sint Gheorghe Dumitrescu de la Băbeni sau Nicolae Pirvu de la Stoiceni, care au strîns fiecare cite 2 tone de miere

Străbat de multe ceasuri o pădure de lângă Brezoiu. Întîlnesc tufe ce vor începe a... da abia de acum înainte mure, măceșe, coarne, porumbele, apoi alune. În plantațiile tinere stau de vorbă cu pădurari care lucrează la buna întreținere a pomilor. Unii utilizează niște seceri cu cozi lungi, alții sape obșnuite, execută afinarea solului în jurul puietilor.

...Vizitatorii pădurilor, care admiră șirurile impetuoză de arbori, nu știu desigur cîte mii de ore se folosesc în timpul anului pentru „revizuirii”, „degașării”, „descopleșirii”, pentru „mobilizarea solului”. Pe mai bine de 3960 de hectare s-au executat — așa cum aflasem mai devreme — asemenea lucrări în județul Vilcea. Dar planul la acest capitol prevede peste 13000 de hectare. Ne aflăm dincolo de jumătatea anului; nu sint întîrziate oare aceste lucrări? Cînd vor mai fi ele executate, fiindcă vremea bună cu adevărat va mai dura circa două luni și jumătate...

Dar eu pornisem pe urma „diamanțelor codrilor” și iată-mă oprindu-mă la alte aspecte ale activității atît de frumoză și diverse a lucrătorilor ocoalelor silvice. Oare n-ar merita și ele atenția condeului nostru?

Al. RAICU

DIAMANTELE CODRILOR

Interlocutorul meu: Grigore Bădescu, inginerul șef al Inspectoratului silvic Vilcea.

— Achizițiile de produse accesorii s-au efectuat în primele șase luni ale anului numai prin ocoale silvice. De vre-o două săptămîni, acțiunea respectivă s-a extins și în ocoalele Romani, Bălcești și Voineasa. Primele realizări însumează 200 de tone de cîreșe și vișine, 12 tone fragi, 30 de tone de hribi verzi, 7 tone de gălbiori...

leșim din sediul Inspectoratului, și ne aflăm peste cîteva minute la un centru de achiziție și prelucrare în ... miniatură. Cîteva fete în fote, cu motive din partea locului, lucrează în fața unei magazii, la sortatul hribilor. Zeci de saci de plastic sint vîrtuiți cu gălbiori „tratați”.

— Cum se procedează? o întreb pe Georgeta Creangă, șefa „punctului”.

meșteșug hribii în felii subțiri și îi întind pe gratii. Altele îi adună pe cei uscați în saci de polietilenă de cite 50 de kilograme.

Discut în continuare cu inginerul Grigore Bădescu, de data aceasta asistînd la munca celor din cadrul punctului.

— Tot în cursul primului semestru al anului, mă informeză dinsul, la diferite ocoale s-au executat un mare număr de obiecte (impleturi) din răchită. Numai la Ocolul silvic din Stoiceni, vre-o 6000 de bucăți, la cel din Băbeni peste 4000. Și continuăm. Dispunem de 7—8 răchitării bune.

— Zilele frumoase de iulie n-au adus și începutul valorificării altor produse?

— Ba da. S-au și colectat 15 tone de afine și 15 de smeură. Am prevăzut să culegem încă

destinați exportului. Am realizat pînă acum 35000 de bucăți, din cei 50000 prevăzuți. (La acest punct al discuției, interlocutorul meu face o digresiune arătînd că, deși ocoalele sint aproape de îndeplinirea sarcinilor lor, pînă acum „beneficiarii” nu și-au făcut simțită... prezența, îngreunînd astfel treburile).

În dorința de a sporii sursele de rentabilizare, dar și pentru a contribui la asigurarea unor mai mari cantități de carne, ocoalele au început să crească și... tăurași. Sint preluați la 150 de kilograme și livrați la cel pușin 220 de kilograme. Ocolul silvic de la Cornetu, de exemplu, a și livrat 29 de tăurași.

La Ocolul silvic din Băbeni, văzusem în marginea unei păduri și o mulțime de stupi.

Noi cai-putere pentru belșugul câmpurilor. La I.M.A. Budești, județul Ilfov, a sosit de curând un nou lot de tractoare universale

ÎN I. A. S. ȘI I. M. A. DIN JUDEȚUL TIMIȘ

CE SPUN REZULTATELE ECONOMICE DIN PRIMUL SEMESTRU

Aplicarea în practică a noilor măsuri privind reorganizarea I.A.S. și a I.M.A. a creat cadrul favorabil stimulării inițiativei cadrelor și a determinat, totodată, ridicarea răspunderii acestora pentru îndeplinirea sarcinilor de plan, utilizarea cât mai judicioasă a fondurilor materiale și bănești. Un prim rezultat în acest sens, îl constituie faptul că din 6 I.A.S. nerentabile existente în județul Timiș, în anul 1968, a rămas una singură: Făget. De asemenea, cele 5 I.M.A. planificate cu pierderi în 1969 au obținut o economie la dotarea de stat de aproape 2 milioane lei. La sfârșitul anului trecut, I.A.S. au dat peste plan beneficii în valoare de aproape 9 milioane de lei, iar I.M.A. — economii de peste 5 milioane lei.

În aprecierea folosirii posibilităților existente, pe lângă rezultatele de ansamblu, exprimate prin anumiți indicatori de sinteză, trebuie să cunoaștem, sub toate laturile, activitatea unităților, să urmărim corelația și interacțiunea fenomenelor ce se află dincolo de cifrele evidenței statistice. Astfel, creșterea eficienței economice este strâns legată de stabilirea prin plan a nevoilor reale ale producției, de folosirea rațională a mijloacelor materiale și bănești de care dispun unitățile. Sub acest aspect se mai întindec însă și unele fenomene cu o consecință negativă asupra nivelului rentabilității. De exemplu, la data de 31 martie a.c. unitățile I.A.S. din județul Timiș aveau imobilizări de fonduri în sumă de peste 15 milioane lei provenite din pierderi neacoperite ale anului trecut, depășiri ale cheltuielilor planificate, deturnări de fonduri, debitori din lipsuri de valori materiale etc. La unitățile I.M.A. a-provizionările peste necesar cu piese pentru reparații la sfârșitul trimestrului I însemnau

peste un milion de lei, iar valoarea utilajelor nefolosite se ridica la 546.000 lei.

În același timp, în activitatea de producție mai sînt rezerve pentru obținerea unor sporuri de produse vegetale și animale. Dacă analizăm activitatea I.A.S. pe semestrul I a.c., rezultă că producția-marfă a fost realizată în proporție de 101 la sută, iar veniturile de 101%. Rezultatele pe ansamblu au fost determinate, în principal, de nerealizarea sarcinilor din zootehnie. Astfel, producția de lapte nu a fost îndeplinită de 11 I.A.S., printre care Buziaș, Ccnei, Deta, Gătaia etc.

Deși îngrășarea taurinelor este concentrată în proporție de peste 70% în unități specializate de tip industrial, sporul de creștere în greutate nu se realizează pe total decît în proporție de 70,70% devieri mai importante fiind înregistrate în I.A.S. Deta — 175 tone, Jamul Mare — 83 tone, Carani — 172 tone și altele. De asemenea, la specia porcine, sporul de creștere în greutate nu a fost realizat cu 391 tone, rezultate slabe obținînd 15 unități, printre care: Gătaia, Grabați, Jimbolia, Recaș și altele. Apreciem că aceste nerealizări puteau fi preîntîmpinate dacă se acordă din partea conducătorilor de unități atenție mai mare realizării efectivelor de animale din prăsilă proprie, planificate, reducerii mortalităților și sacrificărilor forțate, înlocuirii animalelor necorespunzătoare, asigurării furajelor necesare și adăposturilor.

Pe ansamblu activității lor, I.M.A., au realizat la sfârșitul semestrului I a.c. planul de venituri doar în proporție de 87,40%. Pe lângă decalarea executării unor lucrări, ca urmare a condițiilor nefavorabile, trebuie să arătăm că această situație se datorește insuficienței pro-

cupării pentru introducerea și extinderea mecanizării lucrărilor din zootehnie la C.A.P. deservite.

Realizarea obiectivului privind sporirea eficienței economice cere tuturor unităților să desfășoare o activitate permanentă și susținută pentru utilizarea rațională și fără pierderi a resurselor naturale și de muncă, care să se concretizeze în final, în depășirea producției de bunuri materiale. Reducerea sistematică a ponderii cheltuielilor materiale în totalul producției constituie un factor esențial în realizarea acestui deziderat. În acest scop, au fost luate măsuri în domeniul organizării și profilării producției agricole, fapt ce a avut efect favorabil asupra îmbunătățirii gradului de folosire a mijloacelor de producție și a forței de muncă. Referindu-se la modul în care se realizează planul de investiții putem spune că deși au fost înregistrate unele progrese în ultimul timp, totuși se manifestă încă neajunsuri care duc la prelungirea duratei de execuție a obiectivelor, cu consecințe nefavorabile asupra producției. Se poate cita cazul construcțiilor de grajduri de la I.A.S. Peciu Nou, Gătaia și Variaș cu termen expirat la 31.XII 1969, de serie intercooperatiste la Timișoara și Lovrin, cu termen de punere în funcțiune în trimestrul IV, 1969.

Pentru ridicarea eficienței economice este absolut necesar să se depună eforturi în direcția utilizării cu rezultate economice maxime a fondurilor de investiții centralizate de stat, cît și a celor aparținînd unităților.

C. MATEI
director adjunct
al Sucursalei Timiș
a Băncii agricole

PENTRU DOCUMENTAREA DV. CURENTĂ

Broșuri și pliante pe teme variate

După cum se știe, în fiecare an, Ministerul Agriculturii și Silviculturii tipărește un număr însemnat de broșuri, informări tehnice, pliante și afișe, care se distribuie gratuit, tratînd probleme din toate domeniile de activitate ale agriculturii. Cea mai mare parte a titlurilor sînt grupate în trei colecții: „Recomandări”, „Sfaturi” și „Recomandări pentru producție ale institutelor de cercetări”.

Noutatea planului editorial din acest an este că el cuprinde, pe lângă colecțiile amintite, un număr însemnat de broșuri care se referă la experiența unor șefi de fermă din I.A.S. care au obținut în anii trecuți re-

CHIMIE — AGRICULTURĂ:

TERMENII UNEI ECUAȚII AMPLE

Ministerul Industriei Chimice și Ministerul Agriculturii și Silviculturii au luat, recent, un complex de măsuri comune care vizează realizarea unui progres rapid și substanțial pe planul producției și aplicării pesticidelor.

După ce am informat, în chip sumar, pe cititorii revistei noastre asupra liniilor mari ale acestor măsuri, am rugat pe cei în drept să ne furnizeze detalii cu privire la esența documentului care consfințește cooperarea dintre cele două ministere.

În fapt, dorim să cunoaștem: în ce constă noutatea complexului de măsuri și care vor fi efectele practice ce se vor obține? Iată răspunsurile primite.

Ing. Nicolae IONESCU

adjunct al ministrului
industriei chimice

Noutatea o constituie cooperarea, mai bine spus, gradul înalt de cooperare a ministerelor noastre într-un domeniu important căruia, acum, în perioada traducerii în practică a politicii de modernizare a agriculturii, promovate de P.C.R., i se acordă atenția cuvenită. De altfel, aceasta reprezintă semnificația majoră a măsurilor comune pe care le-am luat împreună cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Evident, în ce ne privește, principalul efort îl va constitui asigurarea, cantităților de pesticide cerute spre a fi puse la dispoziția agriculturii, livrările urmînd a fi făcute conform unor grafice lunare stabilite de comun acord.

Printre măsurile pe care le vom lua se numără intensificarea și urgentarea cercetărilor științifice pentru a se asigura la timp tehnologiile necesare producerii pesticidelor de care avem nevoie. Pentru realizarea acestei producții s-au stabilit și valorile corespunzătoare de investiții.

O preocupare de prim ordin a industriei chimice o va constitui asigurarea sortimentului și a calității cerute. Pe

acest plan avem în vedere, înainte de toate, reducerea treptată a folosirii unor produse cloroderivate (D.D.T., H.C.H., Aldrin etc.) și înlocuirea lor cu alte produse. Pesticidele care vor fi fabricate vor avea — grație asistenței sectoarelor de cercetare — o calitate mereu îmbunătățită, mai cu seamă sub aspectul diversificării formelor de condiționare. Vor predomină pulberile muabile, produsele granulate, produsele uleioase pentru tratamente cu volum redus și ultraredus etc.

Obiectivele propuse vor fi realizate pe baza unui program concret de măsuri. Felul în care este îndeplinit acest program va fi analizat trimestrial de un colectiv comun al celor două ministere. În sarcina acestui colectiv cade și analizarea desfășurării complexului de măsuri amintit, asimilarea de noi sortimente de produse mai eficiente și mai ieftine, realizarea investițiilor pentru producție, livrarea și folosirea lor de către beneficiari. Munca acestui colectiv, activitatea lui operativă va duce la îndeplinirea unui important capitol cu efecte imediate de mari proporții, asupra dezvoltării agriculturii. În ce ne privește, îndeplinirea sarcinilor amintite va duce la sporirea și diversificarea producției de pesticide, la un ritm susținut în livrarea lor și, în esență, la intensificarea chimizării agriculturii.

Prof. dr. ing. Nicolae ȘTEFAN

adjunct al ministrului
agriculturii și silviculturii

În îndeplinirea programului vast de modernizare a agriculturii, elaborat de partid, combaterea dăunătorilor ocupă un loc foarte important, iar în domeniul acestora tratamentele cu produse pesticide sînt, pentru moment, de neînlocuit, atît în agricultură cît și în silvicultură. Pe planul practicii, în ultima vreme s-a impus extinderea volumului de acțiuni de protecție a plantelor, ceea ce implică creșterea cantităților de pesticide folosite, diversificarea sortimentelor, introducerea unor substanțe mai puțin toxice pentru om și animale utile, înlocuirea unor produse care nu mai fac față cerințelor actuale. Acestor necesități le corespund măsurile luate în comun cu Ministerul Industriei Chimice.

Modalitățile în care susținerea cu pesticide a fost corelată pentru perioada următoare, cu nevoile previzibile ale agriculturii reprezintă, încontestabil, un element nou de organizare și conducere a unor sectoare importante ale economiei naționale. Aș adăuga, în același sens, faptul că măsurile luate consemnează termenii unei conlucrări mai strînse, diferențiate, deci mai eficiente între cele două ministere.

Îndeplinirea obligațiilor pe care și le-a asumat ministerul nostru comportă, între altele, intensificarea experimentării pesticidelor, pentru a recomanda utilizarea produselor cele mai

eficace și în dozele cele mai economice. În paralel, rețeaua noastră de laboratoare a verificat și va verifica în permanență calitatea tuturor pesticidelor livrate agriculturii. Concomitent, prin unitățile specializate, Ministerul Agriculturii și Silviculturii va executa controale sistematice asupra apariției reziduurilor toxice în produsele agro-alimentare și va lua măsurile necesare pentru evitarea depășirii toleranțelor admise.

Ministerul nostru are, de asemenea, obligația de a asigura preluarea pesticidelor potrivit graficelor care vor fi stabilite de comun acord cu Ministerul Industriei Chimice. În plus, el are și rolul de a înlesni producerea și aplicarea cît mai operativă a noilor sortimente de pesticide. În acest scop, Comisia interdepartamentală de avizare a produselor fitofarmaceutice va reduce la minimum posibil termenele de experimentare și avizare.

Trebuie subliniat că pentru întreaga activitate de avizare, planificare și repartizare a pesticidelor, în acțiunile de protecție a plantelor, coordonarea revine Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Cooperarea între cele două ministere, pe care se întemeiază acțiunile amintite, va comporta activități comune sau coordonate pe diverse planuri, între care și cel al cercetărilor științifice.

Pentru agricultură, colaborarea strînsă cu chimia, în modul în care urmează să se facă, reprezintă un pas calitativ important, a cărei valoare se va măsura în tone de produse agricole de bună calitate și ieftine.

zultate meritorii.

O caracteristică importantă a lucrărilor constă în aceea că în conținutul lor sînt cuprinse soluții practice în cele mai variate probleme ale procesului de producție.

Paralel cu preocuparea pentru ridicarea conținutului, broșurile se prezintă și cu o grafică atrăgătoare. Pentru ca difuzarea materialelor să se facă în cit mai bune condiții, ca și în anii trecuți s-a tipărit un catalog care cuprinde titlurile, data aproximativă a apariției și un talon de comandă.

Unitățile de producție sau solicitanții individuali care doresc să primească broșurile, informările tehnice sau pliantele trebuie să completeze talonul de comandă și să-l trimită pe adresa Redacției revistelor agricole, str. Pictor Grigorescu nr. 10 bis, sectorul 7, București. Trebuie subliniat că, în prezent, condițiile de editare permit satisfacerea cererilor și pentru alți solicitanți decît cei existenți. Cei care nu posedă catalogul amintit, pot trimite redacției o simplă scrisoare, prin care să arate de ce lucrări au nevoie și din ce domeniu. Redacția expediază lucrările în maximum 3-4 zile de la apariția lor.

Meseria de tractorist presupune în tot mai mare măsură pregătire modernă, multilaterală. Noile tipuri de tractoare și mașini agricole nu pot fi exploatare și întreținute fără o cunoaștere temeinică a mecanismelor respective. De aici, grija ce trebuie să se acorde în fiecare unitate agricolă ridicării nivelului de cunoștințe ale oamenilor, pe de o parte, asigurării cadrelor necesare diferitelor profesii reclamate de profilul unității, pe de altă parte.

Umblăm prin atelierele I.M.A. Florești, județul Vrancea, întovărășiți de maestrul mecanic Nicolae Modreanu, președintele comitetului sindicatului și discutăm tocmai despre această importantă problemă.

— La I.M.A. Florești — zice interlocutorul nostru — lucrează la ora actuală 330 de salariați. Foarte mulți tractoriști, ce e drept, au școala profesională. Dar cei mai mulți dintre ei au venit în producție fără o pregătire practică temeinică. Sigur că grija comitetului de direcție și a noastră, a organelor sindicale, a fost și este să-i ajutăm a-și însuși meseria. Conducerea tractorului e floare la ureche pe lângă „mărunțușurile” tehnice pe care trebuie să le deprinzi pentru a menține utilajele într-o perfectă stare de funcționare. Îi urmărim pe acești tineri cu mare atenție, încă de pe băncile școlii profesionale care se află, cum vedeți, aici chiar în fața atelierului nostru mecanic, peste drum. Teoretic, foarte mulți băieți excelează, dar la lucru...

Stăm de vorbă cu Scariat Șchiopu din secția a 10-a Jariștea, unul dintre acești absolvenți, care a sosit de pe teren pentru a-și procura niște piese de schimb urgente. Confirmă cele arătate de tov. Modreanu, dar precizează:

— Pe mine m-a ajutat mult, întrucât ce am terminat serviciul militar, tractoristul Dumitru Tudose, care e și organizatorul grupei sindicale. În plus, am căpătat multe cunoștințe de la mecanicul de secție Constantin Olteanu. De altfel, la fiecare sfârșit de lună, când analizăm munca secției în grupa sindicală, un accent

deosebit se pune întotdeauna și pe acest plus de cunoștințe al fiecăruia dintre tractoriștii tineri.

Dar la cele 13 secții ale întreprinderii lucrează și o a doua categorie de tractoriști, calificați la locul de muncă. Unitatea a avut și are nevoie continuu de oameni specializați, încât a recurs și recurge și la această formă de pregătire. Iar comitetul sindicatului are de spus un cuvânt hotărâtor și la acest capitol.

— Peste 40 de mecanizatori și-au obținut „carnetul de conducere” — confirmă președintele comitetului sindicatului — prin cursuri de scurtă durată, între 3—10

de știință — și printr-o mobilizare continuă către activități menite să sporească orizontul politic și cultural al oamenilor. Nu e de mirare că la toate cursurile organizate în unitate — inclusiv cel din timpul iernii — astfel de tractoriști s-au evidențiat cu regularitate.

Comitetul sindicatului urmărește rezolvarea problemei în discuție pe felurite căi. De altfel, ca să sprijine buna calificare profesională a tractoriștilor, la îndemnul organizației de partid și cu sprijinul comitetului de direcție, a fost reprimat câte un membru al comitetului sindicatului la câte un grup de secții.

P Î N Ă S U S, P E S C A R A C A L I F I C Ă R I I

luni. Unii fiind au venit la noi erau simpli lucrători ai ogoarelor. În 1949, Ilie Toader a început să învețe tractorul, a promovat la „șef de brigadă”, apoi la „mecanic de atelier”. Avram Nistor, tractorist la secția a 7-a Bilești, s-a calificat tot printr-un curs scurt, apoi a devenit meseriaș excelent, situându-se cinci ani consecutiv frunteașul întreprinderii în întrecerea socialistă.

Aflăm că tot la locul de muncă a învățat și Alexandru Boga din secția a 2-a Focșani sau Gheorghe Gătej, șeful secției a 9-a Vinători, unul din fruntașii unității.

În toate cazurile, comitetul sindicatului s-a ocupat de „creșterea” acestor tractoriști, ajutându-i la nevoie prin membrii lui aflați la același loc de muncă. Ajutorul s-a concretizat și prin îndrumări tehnice operative, printr-o muncă de instruire mai deosebită — utilizându-se manuale, cărți

— Vrem ca fiecare tractorist să urce pină sus, pe scara unei perfecte calificări — mărturisește cu o convingere pe care nu poți să nu o admiri tov. Nicolae Modreanu. Pentru început, ne-am propus ca un mare număr de tractoriști să învețe două și chiar trei meserii. De pe acum unii, ca Vasile Fieraru, din secția Vinători, de pildă, cunosc lucrările de fierărie. În toamnă, vom organiza un curs de sudorii, la care s-au și înscris 20 de tractoriști. De asemenea, vom organiza un curs de rutieriști.

Dar să-i vedem pe oameni și la locul de muncă. Pe o tarla de pe care s-a strins grâul, acum tocmai ară cițiva tractoriști din secția condusă de Vasile Cazacu, la C.A.P. Golești. Urmărim împreună o vreme cum se comportă tractoarele, apoi discuția abordează și aici creșterea calificării oamenilor.

— La noi, responsabilul grupei sindicale este mecanicul de secție Gheorghe

Diaconu. E lesne de înțeles că și în această calitate are cum să-i ajute pe tractoriști. Uneori îi asistă la lucrările de întreținere, înainte de lucru. Alteori îi învață cum să intervină operativ în plin câmp, în cazul unor defecțiuni. Foarte mult insistăm și în privința conștiințozității, a disciplinei în muncă. În lunile iunie și în prima jumătate a lui iulie, mulți tractoriști din secție — Alexandru Ghiaur, Ilie Damian Gheorghe Mănăilă, Ion Udrea, Alexe Bacanagiu și-au depășit sarcinile valorice de plan cu câte 200 la sută.

De fapt, șeful secției Golești atinsese o problemă cheie, a disciplinei, fără de care nu se poate vorbi de o constantă a creșterii calificării profesionale. De aceea, l-am întrebat pe președintele comitetului sindicatului cum se procedează în cazul unor acte de neglijență care aduc perturbări în îndeplinirea sarcinilor zilnice ale secțiilor.

— Organizăm ședințe operative în grupele sindicale, oamenii își spun deschis părerea. Tractoristul Dumitru Prescură, de la secția a 11-a „Unirea”, de exemplu a părăsit tractorul în câmp și a plecat în satul lui 4 zile. Membrii grupei sindicale au cerut ei înșiși sancționarea vinovatului cu 4 zile din salariu. La fel s-a procedat, într-un caz similar, cu Nicolae Ivan, din aceeași secție.

În încheierea vizitei noastre la I.M.A. Florești am stat de vorbă cu Ing. Elena Diaconu, directoarea școlii profesionale de mecanici agricoli.

— Sunt foarte multe aspecte ale problemei referitoare la sprijinul ce trebuie să se acorde absolvenților noștri, după ce sint repartizați în producție, de altfel ca și ale asistenței ce li se acordă în I.M.A. în timpul anilor de studiu. La acest capitol, firește, comitetul sindicatului are un rol extrem de important. Îngăduiți-mi însă să-mi înfățișez mai pe larg aceste păreri, eventual pe spațiul unui articol.

Il așteptăm.

Ion DRINCU

BREVIAR JURIDIC DREPTURI ALE ANGAJAȚILOR SEZONIERI

În agricultură, mai ales în unele activități, se angajează în mod obișnuit personal pentru executarea de lucrări sezoniere, sau pentru o anumită durată temporară. De asemenea, în unele sectoare de activitate se pot plăti anumite activități și cu ora sau pe bază de cotă procentuală, în raport cu lucrările executate. Ne propunem să precizăm în cele ce urmează, de ce drepturi se bucură acești salariați, privind vechimea în muncă, concediul, pensia, ajutoare materiale în caz de incapacitate în muncă etc.

Să vedem, mai întâi, ce este o muncă sezonieră.

Art. 18 al H.C.M. 1842, din 16 septembrie 1952, arată că sint munci sezoniere acele activități care „din cauza condițiilor naturale sau climatice, se execută în cursul unei anumite perioade de timp ce nu depășește 6 luni, adică un sezon”. Sint muncitori și funcționari temporari cei ce se „angajează pe o durată de cel mult 2 luni, sau cei ce înlocuiesc pe un angajat lipsă, care-și păstrează postul, în baza legii, pentru cel mult 4 luni”. Menționăm că muncitorii și funcționarii sezonieri sau temporari devin angajați permanenți dacă raporturile de muncă continuă și după expirarea termenului stabilit în contractul de muncă, sau dacă sint reangajați în aceeași întreprindere în termen de cel mult 7 zile de la expirarea contractului de muncă.

Care este situația celor remunerați pe bază de cotă procentuală și tarife?

În art. 1 din H.C.M. nr. 802/1965, se prevede că lucrătorii retribuiți pe bază de cotă procentuală sint angajați în sensul codului muncii și beneficiază de toate drepturile prevăzute în legislația muncii pentru salariați, dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condițiuni: desfășoară o activitate cu caracter permanent la care se justifică folosirea de angajați cu contract de muncă pe durată nedeterminată, sint supuși programului de lucru prevăzut pentru angajații retribuiți pe bază de salariu tarifar, au activități similare sau îndeplinesc sarcini de desfășurare, de achiziții, încasări, ori prestații în volum egal cu cel stabilit pentru angajații retribuiți pe bază de salariu tarifar din activități similare. O altă condiție este ca persoana respectivă să fie supusă în tot timpul lucrului normelor stabilite prin regulamentul de ordine interioară cu privire la organizare și disciplina muncii în unitatea la care lucrează.

Deci o persoană care îndeplinește cumulativ aceste condiții este considerată ca angajat și i se pot trece în carnetul de muncă perioadele respective ca vechime în muncă. În același timp, persoana respectivă se bucură de aceleași drepturi ca și ceilalți salariați, adică de concediu de odihnă, concediu suplimentar pentru muncă deosebită, alocații de stat pentru copii, ajutor material în cadrul asigurărilor sociale de stat etc.

Trebuie arătat, de altfel, că art. 29 din Legea nr. 26/1967 prevede că angajații cu contracte de muncă determinată, deci temporari, au și ei dreptul la concediu de odihnă, ca și salariații angajați pe durată nedeterminată (definitiv cum se mai spune) după o activitate neîntreruptă de 11 luni în aceeași unitate. Aceiași situație în caz de ajutoare materiale pentru incapacitate temporară în muncă. Astfel art. 3 din Hotărârea nr. 880/1965 prevede că angajații cu contracte de muncă pe durată determinată sau pentru o lucrare determinată (temporari sau sezonieri) au dreptul, în cazul pierderii temporare a capacității de muncă, din cauză de boală sau accident, la ajutoare care se acordă pe o durată de cel mult 65 de zile lucrătoare în cursul unui an calendaristic. Angajații primesc aceste ajutoare numai dacă au o vechime în muncă de cel puțin 4 luni în ultimele 12 luni premergătoare concediului medical, sau de 10 luni în ultimii doi ani premergători acestuia. În caz că incapacitatea de muncă se datorește unui accident în muncă, accident în legătură cu munca, sau unei boli profesionale ajutoarele se acordă pe toată durata incapacității, indiferent de vechimea în muncă.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

Nu, incendiilor!

Prin câteva unități agricole din județele Teleorman și Ialomița

Alexandria-Roșiori, Giurgiu-Zimnicea, Fetești-Călărași. Itinerarii în Bărăgan. Le-am străbătut, în aceste zile toride de iulie, cu scopul de a vedea dacă la recoltare s-au luat măsurile convenite pentru prevenirea distrugerii prin incendii a holdelor de grâu.

Poposind în 54 puncte de lucru, ne-am convins că, în general, în cadrul acțiunilor inițiate de unitățile I.A.S. și I.M.A., în vederea stringerii la timp și fără pierderi a actualei recolte, paza contra incendiilor s-a bucurat și ea de atenția cuvenită.

„Înainte de a intra în lan — ne spunea tovarășul Nicolae ION, director la I.A.S., Stelnica — ne-am ocupat îndeaproape de înlăturarea oricăror deficiențe ce puteau conduce la incendii. Celor ce lucrează pe combine, la transportul grâului și la strângul paielei li s-au arătat în amănunțime îndatoririle ce le revin pe linie p.c.i. Am procurat materialele necesare stingerii incendiilor și le-am așezat în apropierea punctelor de recoltare. Pentru fumat am stabilit și amenajat locuri speciale”.

Deplasându-ne la una din ferme am constatat că spusele directorului erau transpuse în viață, semn că aici hărnicia se împletea strins cu răspunderea față de apărarea noii recolte.

Aceiași preocupare am întâlnit-o și în alte locuri: la ferma nr. 7 a I.A.S. Ciocănești, la ferma nr. 2 a I.A.S. Mircea Vodă.

„În cadrul unității noastre am accentuat și pe buna funcționare a parcului de mașini folosite la recoltare, știind că unele defecțiuni ivite la tractoare și rombine pot provoca incendii”. Afirmă șeful de secție Gheorghe PES-TRITU de la I.M.A. Orbeasca se referă, de fapt, la verificarea amănunțită a instalațiilor electrice și de alimentare cu carburanți de la tractoare, la punerea la punct a combinelor, și în special a părților mobile ale acestora, care prin frecare se pot supraîncălzi și incendia spicetele de grâu.

Popasul făcut la C.A.P. Virtoapele, unitatea deservită de întreprinderea amintită, ne-a mai furnizat și alte date elocvente: mecanizatorilor, după ce fuseseră instruiți, li se înmănașeră adevărate din care rezulta că cunosc îndatoririle ce le revin privind prevenirea și stingerea incendiilor în lanuri și la mașinile de recoltare; fiecare cuplu tractor-combină era dotat cu un stingător cu praf și CO₂, ce putea fi folosit în caz de nevoie.

Pe itinerariul nostru am întâlnit însă și excepții, stări de lucruri care, prin

natura lor, favorizau izbucnirea incendiilor și îngreuiau operațiile de localizare și lichidare. Citeva exemple: lucrătorii fermei nr. 3 din cadrul I.A.S. Piatra, bunăoară, deși lucrau de câteva zile în lan, nu știau încă ce obligații le revin pentru preîntâmpinarea incendiilor. La punctul de recoltare nu se stabiliseră nici măcar locuri pentru fumat. De asemenea, scurgerile de motorină la unele tractoare, aparținând secției a 5-a din cadrul I.M.A. Drăgănești-Vlașca și fermei nr. 7 a I.A.S. Mircea Vodă, ca și lipsa unor dispozitive parascinței adecvate la unele tractoare ale I.M.A. Lunca (ce lucrau în lanurile C.A.P.-urilor din Plopii Slăvițești, Slobozia-Mindra și Beciu) dovedeau atît neglijența mecanizatorilor ce le aveau în primire, cît și slaba exigență a conducătorilor unităților respective.

Cu totul neplăcut ne-au surprins și cele văzute la ferma nr. 9 a I.A.S. Ciocănești. Și anume, contrar instrucțiunilor Ministerului Agriculturii și Silviculturii, aici se executau chiar pe miriște o serie de lucrări de sudură la piesele unor mașini de recoltare, fapt ce constituia un serios pericol de incendiu. Neglijența era cu atît mai condamabilă cu cît măcar nu se luaseră măsurile convenite pentru o eventuală intervenție (dotarea cu stingătoare „găleți cu apă, lopeți etc.).

Iată dar cum, pe alocuri, în complexul măsurilor luate pentru buna desfășurare a campaniei de recoltare au mai apărut și pete negre. Ele trebuie să fie grabnic lichidate de conducătorii unităților respective, cu sprijinul organelor agricole județene și al celor sindicale, în așa fel încît apariția unor incendii la recoltare să fie complet exclusă. Așadar, atenție!

I. IANCU

RETROSPECTIV ȘI PROSPECTIV

LICEELE AGRICOLE
PE TALGERELE
BILANȚULUI

Nu de mult și-au dat examenul de bacalaureat peste 4000 de elevi ai liceelor agricole, absolvenți ai promoțiilor de tranziție, care s-au pregătit în specialitățile: agronomie, horticultură, veterinară, contabilitate. Prilej de a lua în discuție câteva aspecte vitale care privesc liceele cu profil agricol, înființate, după cum se știe, în 1966, ca formă de învățământ „deschisă”, accesibilă în primul rând fiilor de țărani cooperatori.

Așa cum se subliniază în documentele de partid, liceele de specialitate — industriale, agricole, economice, sanitare etc. — reprezintă principala cale de formare a specialiștilor cu nivel de pregătire medie, care să satisfacă necesarul de cadre, sporit de la an la an, în ramuri fundamentale ale economiei naționale. Este, deci, cu totul firesc ca, după o etapă parcursă, să privim retrospectiv munca depusă. rezultatele obținute evoluția (sau dimpotrivă, involuția momentele critice), să căutăm soluțiile optime care să garanteze bunul mers înainte. În acest sens consemnările de față — succintă sinteză a unor discuții avute cu profesori de la licee agricole, specialiști din producție, reprezentanți ai unor organe agrare județene etc. — creionează unele aspecte ale actualei fizionomii a rețelei de învățământ agricol.

Măi întâi, despre amplasarea acestor unități școlare: 5 licee în județul Dolj, 4 în județul Constanța și Ilfov, câte 3 în Arad și Timiș, câte 2 în 12 județe, iar în alte 16 județe câte un liceu. Din totalul lor, mai mult de jumătate se găsește în orașe mari sau localități urbane cunoscute. În unele cazuri — la Craiova, bunăoară — sunt 2 licee agricole. În același timp, există județe care nu au nici un liceu pe cuprinsul lor: Brașov, Caraș-Severin, Bacău, Maramureș. Acest cadru statistic, oferit de Îndrumătorul pentru admiterea în licee de specialitate (1970) indică singur, fără a-l mai comenta, anumite disproporții în repartizarea teritorială a unor licee agricole.

După cum ni s-a explicat, actualele licee au preluat clădirile fostelor școli tehnice plasate în orașe în majoritatea cazurilor. Or, în oraș, lesne de dedus, un viitor specialist în agricultură nu poate găsi întotdeauna cadrul propice formării lui, fără a fi în contact direct cu practica agricolă. „Ce practică de îmbunătățiri funciare pot efectua elevii unuia din cele două licee craiovene? se întreba la o recentă consfățuire Aurelian Ionete, directorul școlii cu profil zootehnic din Malu Mare; unde se for-

mează oare specialistul de mîine, nu cumva pe perimetrul asfaltic al Craiovei?”

Fără îndoială, unele licee din preajma orașelor, au în apropiere ferme agricole și cimpuri experimentale, dar tot atât de adevărat este că altele nu beneficiază de condiții corespunzătoare. Iată pentru ce au opinat mai mulți interlocutori, o reconsiderare a criteriilor care au dus la semnarea actului de existență a unor licee în mediu urban se impune de la sine, ținându-se cont de necesitățile reale ale agriculturii noastre în plină modernizare, de specificul geografic al fiecărui județ, de cerințele economiei naționale pe ansamblul ei.

În cadrul învățământului agricol liceal funcționează 10 specialități: agronomie, horticultură, îmbunătățiri funciare, protecția plantelor, zootehnie, veterinară, cadastru și organizarea teritoriului, mecanică agricolă, silvicultură, contabilitate și merceologie agricolă. În vreme ce unul și același liceu pregătește specialiști într-o ramură, altele se „întrec” în două, trei sau mai multe chiar. Cine îndreptățește această „competiție”, pe seama cui se răsfrînge ea? În discuțiile purtate cu unele foruri de învățământ, ni s-a spus că nu este normal ca un liceu agricol să încorporeze mai multe specialități, dar din motive „de norme didactice” s-au acceptat, totuși, atari situații. Ideal ar fi ca un liceu să aibă o singură specialitate, sau, dacă sînt două, măcar să fie înrudite — agronomie cu horticultură, zootehnie cu veterinară etc. și nu cu discipline antipodice, cum pot fi ușor întîlnite în sistemul actual. Reducerea treptată a numărului de specialități, regruparea lor pe criterii raționale, de îndurare apropiată și în funcție, de asemenea, de cerințele actuale și de perspectivă ale agriculturii noastre socialiste constituie una din principalele îndatoriri ale forurilor de învățământ respective.

De problema spinoasă a specialităților se leagă indisolubil buna pregătire a elevilor în școlile agricole. Dar invocarea a numai două procente, ne arată că planurile și programele de învățământ înfățișează o situație nefirească. Disciplinele cu caracter mai mult sau mai puțin teoretic (cele de cultură generală, cultură tehnică și de specialitate) ocupă un spațiu de 73 la sută, în timp ce instruirea practică doar 19 la sută, restul de 8 la sută constituindu-l diferite activități (dirigenție, educație fizică etc.). În structura anului de învățământ școlar abia încheiat, specialităților de bază, ca agronomia, horticultura, zoo-

tehnica, îmbunătățirile funciare ș.a. li s-au rezervat peste 4000 de ore teoretice, iar instruirii practice abia 1080. „Evident, nu trebuie subapreciat cu nimic rolul matematicii, de pildă, spunea Ștefan Mateescu, de la inspectoratul școlar județean Dolj; dar a-i acorda acestei discipline 700 de ore, iar altele ca mecanizarea lucrărilor doar 180... mi se pare o nedreptate care nu mai trebuie comentată. Cred că noile planuri și programe de învățământ trebuie să procedeze la eliminarea din cuprinsul lor a acelor discipline pur teoretice, a tuturor paralelismelor și fărămîțărilor de cursuri — care au făcut pe unii dintre noi să confundăm, în unele privințe, liceele agricole cu cele de cultură generală — și să acorde atenție disciplinelor de profil și instruirii practice, care au fost deficitare”.

Recent, Direcția generală a învățământului profesional și tehnic din Ministerul Învățământului și Direcția Învățământ, propagandă și personal din Ministerul Agriculturii și Silviculturii au analizat planurile de învățământ și programele școlare de pînă acum și, cu sprijinul unor colective de cadre didactice și al unor specialiști din producție, au întocmit noi propuneri pentru anul școlar 1970/1971, care au în vedere îmbunătățiri substanțiale aduse procesului instructiv-educativ, practicii în producție, specialităților în sine, ceea ce va înrîuri favorabil dezvoltarea învățământului agricol.

Drept rezultat al introducerii unei zile de practică pe săptămînă în toți anii de studii, numărul de ore afectat instruirii practice a elevilor va crește de la 19 la 38 la sută. Pe întregul an școlar la disciplinele agronomie, horticultură, protecția plantelor, zootehnie etc. numărul de ore consacrat instruirii practice va fi de 2379, față de 1080 în prezent. O atenție deosebită se va acorda introducerii tehnologiilor celor mai noi și executării mecanizate a lucrărilor agricole. Noile programe școlare își vor întoarce fața spre partea aplicativă, care ia locul cunoașterii descriptive a mașinilor și utilajelor. Fiecare programă este alcătuită, în noua ei schemă, din două părți precis delimitate: una teoretică, alta de aplicații, care se vor executa în laborator sau în ferme, sub îndrumarea cadrelor didactice și a cadrelor tehnico-economice din fermă. Practica de vară va ține cont de specificul muncilor agricole din sezonul respectiv, se va sincroniza cu calendarul lucrărilor în cîmp.

Succintul bilanț al activității de pînă în prezent a reliefat, cum am observat, carențe în structura învățământului agricol, pe care viitorul cel mai apropiat credem că le va elimina. Liceele agricole trebuie să-și justifice rațiunea pentru care au fost create: de a forma anual cîteva mii de specialiști temeinic pregătiți, posesori ai unor deprinderi de muncă fundamentale, solid instruiți în sfera de cunoștințe de cultură generală, tehnică și de specialitate, astfel încît, unii dintre ei, înzestrați pentru studiu, să poată urma cursurile învățământului superior.

Premisele realizării acestui dublu deziderat s-au conturat. Ele își așteaptă transpunerea eșalonată în împliniri.

V. VIȘINESCU

POȘTA
REDAȚIEIPetre DEHLEANU — Panciu,
județul Vrancea :

Cele sesizate de dumneavoastră cu privire la aplicarea decretului 564 din 5 iulie 1968, referitor la reducerea impozitului pe salarii, sînt juste. Direcția agricolă județeană recomandă să vă adresați comisiei de judecată în vederea rezolvării problemei respective, intrucit durata pentru care solicitați plata drepturilor depășește un an de zile.

La cealaltă întrebare, vă informăm că, potrivit legislației în vigoare, alocația de stat pentru copii în vîrstă de peste 14 ani nu se plătește.

Pentru soție, nefiind salariată, nu se poate atribui bilet de tratament prin sindicat.

Nicolae MAGHIS — tehnician,
Timișoara :

Sintem bucuroși să vă venim în sprijin. De aceea, vă recomandăm să luați contact, în primul rînd, cu institutul nostru de specialitate care, fără îndoială, vă poate furniza detalii interesante în problemele care vă preocupă. În ce privește realizările obținute peste hotare, vă puteți adresa autorului articolului menționat, care conduce catedra de legumicultură a Institutului agronomic „N. Bălcescu” din București.

Sima NICOLAE — Tirgoviște :

În urma contestației dumneavoastră privind schimbarea din funcția de șef secție la I.M.A. Comișani, cu cea de preparator de soluție, Direcția agricolă a județului Dimbovița a întreprins cercetări amănunțite, stabilind că hotărîrea luată de I.M.A. Comișani a fost justificată. Prin această măsură au fost eliminate nemulțumirile manifestate de către cooperativele agricole deservite de secția respectivă, îmbunătățindu-se starea tehnică a utilajelor și întărindu-se din punct de vedere organizatoric activitatea secției nr. 8 Dragomirești.

Florica VITA — Zimnicea, ju-
dețul Teleorman :

Au fost luate măsuri corespunzătoare, acordîndu-vi-se drept retribuție suplimentară suma de 300 lei pentru lucrările efectuate la cultura porumbului.

Libretul de economii
cu cîștiguri în
materiale de construcție

Acest libret de economii oferă depunătorilor posibilitatea realizării în condiții avantajoase a dorinței de a-și construi o casă proprietate personală.

Prin trageri la sorți trimestriale, titularii libretelor beneficiază de importante cîștiguri în bani cu care își pot procura cu prioritate principalele materiale necesare construirii de locuințe: cherestea, ciment, tablă, carton asfaltat etc.

Fondul de cîștiguri se constituie din dobînda de 3,5% pe care C.E.C. o calculează la depunerile pe acest libret.

Cîștigurile se acordă titularilor libretelor ieșite cîștigătoare, ale căror depuneri au fost păstrate la C.E.C. în tot cursul trimestrului pentru care se efectuează tragerea.

Pe libretul de economii cu cîștiguri în materiale de construcție se efectuează o singură depunere în valoare fixă de 1000 de lei. Acest libret se emite nominal pe numele persoanei care efectuează depunerea, sau, la dorința acesteia, pe numele altei persoane. Libretul nu se emite la purtător și pe el nu se pot efectua depuneri condiționate și depuneri pe termen.

Emiterea libretului și restituirea de sume se efectuează astfel :

a) se emite de unitățile C.E.C. din mediu rural și din orașele în care nu se construiesc locuințe proprietate personală cu sprijinul statului. În localitățile în care nu funcționează unitățile C.E.C. libretul se emite de unitățile postale sau de filialele și agențiile în a căror rază de activitate intră comuncle respective.

Intrucît libretul se emite în valoare fixă de 1000 de lei depuneri ulterioare pe acest libret nu sînt posibile.

b) restituirea sumei depuse se face integral, de unitatea C.E.C. care a emis libretul, precum și de celelalte unități C.E.C. proprii din localitatea în care funcționează filiala sau agenția emitentă.

De asemenea, filialele C.E.C. pot efectua restituiri de pe libretele emise de agențiile C.E.C. și de unitățile postale a căror evidență contabilă o țin și în cazul în care acestea funcționează în alte localități.

O INIȚIATIVĂ INTERESANTĂ

„SFATUL
AGRONOMULUI”

Stau de vorbă cu Ion Iuca, șeful secției de propagandă a comitetului județean de partid Vilcea. Îmi povestește despre numeroase acțiuni destinate ridicării nivelului de cunoștințe ale cooperativilor — „colțul informativ agricol”, „consultația juridică”, concursuri, filme realizate pe plan local.

Între altele, îmi atrag atenția și o serie de materiale, foi volante — șapirografiate sau bătute la mașină — unele de dimensiunea unei jumătăți de mese obișnuite, intitulată „Sfatul agronomului”.

— Am inițiat această adevărată „gazetă a cooperativilor”, care este scoasă ori de cîte ori nevoile o cer, deoarece ea s-a bucurat de un succes deo-

sebit, de la primele „numere”, îmi spune interlocutorul meu. Dar iată un exemplar recent, de la cooperativa agricolă Buleta.

Îl cercetez cu atenție. În primul articol sînt înfățișate lucrările de însămînțări terminate. Se precizează, în continuare, numărul minim obligatoriu de zile de participare la muncă (pentru primele trimestre a trebuit să fie realizate cîte 120 de zile de către bărbați și cîte 90 de către femei) ca și suprafețele cultivate cu porumb, cartofi și legume repartizate fiecărui cooperativar la „retribuția suplimentară”.

Urmează un „sfat al agronomului” în care sînt reamintite lucrările cele

mai urgente în cîmp, în livadă.

Nu lipsesc nici evidențierile, atît la lucrările de semănat, cît și la cele de tăieri în livadă. Demn de reținat e că „sfatul agronomului” scoate în evidență nu numai contribuția multor cooperatori, ca, de pildă, Gheorghe D. Bălău, Ștefan Mihai, Valentina Gugu, Trică Constantinescu și alții, ci și pe a tractoriștilor din secția de mecanizare respectivă.

Este inclusă în numărul amintit și o chemare la întrecere adresată cooperativei agricole din Mihăilești, precizîndu-se producțiile ce trebuie neapărat realizate la grîu, porumb, cartofi, legume, fructe.

Dar, ca în orice foaie volantă sînt consemnate nu numai lucrurile bune. Există aici o rubrică „știțiți că”, în care sînt „notați” negativ, cooperatori ca Ilie Ungureanu, Petre și Ion Rosoga, Valerică Gh. Mateescu, care „dețin loturi în folosință peste prevederile statutare”, dar care nu participă la muncă. (Mărturisesc că aici

n-am mai înțeles de ce, constatîndu-se o abatere de la statut nu se iau prompt și măsurile de îndălțurare a greșelilor comise).

Din rubrica „știțiți că”... mai aflăm și că „atelațele din brigada condusă de brigadierul Gheorghe Pașăre nu sînt întreținute cum se cuvine. Roțile cărușelor nu sînt unse pentru că... nu s-a asigurat o cheie cu care să se desfacă piulițele. „Poate — zice „sfatul agronomului” — brigadierul Pașăre va găsi totuși... cheia rezolvării acestei probleme!”.

În alt loc se subliniază că unii ciobani ai cooperativei — ca, de pildă, Ștefan C. Micuș, scot oile din saivan la pășunat după orele 9 dimineața, intrucît altfel ar pierde „melodia preferată” la radio...

În concluzie, un „îndrumător local” bine conceput și meritoriu scris, care își aduce neîndoelnic o contribuție de mare preț în fiecare din cooperativele unde este alcătuit.

Ion ALEXANDRU

— La începutul acestui interviu am dori să faceți o scurtă incursiune în istoria mărcii postale. Vă rugăm, deci, să ne relați cum și când a apărut prima marcă postală și bineînțeles pasiunea pentru filatelie?

— Prima marcă postală din lume a fost pusă în circulație în Anglia. Este vorba de valoarea de 1 penny reprezentând efigia reginei Victoria. Această marcă a avut putere de circulație începând de la 10 ianuarie 1840.

Despre aceasta se spune că Sir Rowland Hill, directorul

FILATELIA — o pasiune plăcută și folositoare

Interviu cu tov. Dinu VASILIU, directorul întreprinderii „FILATELIA”

Poștelor al Angliei, trecând odată printr-un sat din nordul Scoției a văzut cum un factor înmîna unei tinere fete o scri-

soare expediată din Londra. Factorul cerind fetei să plătească taxa cuvenită, aceasta refuză, spunând că este prea

mare și nu are bani. (În acea vreme taxa scrisorilor nu se plătea de către expeditor, ci în prezent, ci de către destinatar). El se oferă să plătească taxa, dar tinăra față refuză. Fiind întrebată după plecarea factorului — de ce nu a voit să primească scrisoarea, fata nebănuind calitatea celui cu care stătea de vorbă, îi mărturisă că, de mai bine de 4 ani, ca primea regulat scrisori de la logodnicul ei din Londra, cu care se înțelesese însă, ca adresa să fie astfel scrisă, încît ea, dintr-o singură privire să cunoască cuprinsul sumar al scrisorii. Această practică o scutea de plata taxei.

Sir Rowland Hill se gîndi atunci că, dacă acest sistem s-ar generaliza, bugetul poștelor Angliei ar înregistra un deficit serios și că, ar fi deci necesară o reformă postală, în sensul ca taxa să fie plătită în mod obligator de către expeditor și nu de către destinatar la primirea scrisorii, taxa urmînd a fi percepută prin aplicarea pe scrisoare a unui timbru postal la expedierea ei.

Acest timbru este considerat a fi primul emis de către o administrație postală.

Cam din aceeași perioadă datează și pasiunea pentru colecționarea de mărci postale.

— Ce trebuie să faci pentru a deveni filatelist?

— Activitatea filatelică exercită o adevărată atracție în rîndurile vîrstnicilor ca și ale tinerilor.

Filatelia poate fi socotită o pasiune ca numeroase altele dar și o disciplină auxiliară, care ajută la îmbogățirea cunoștințelor de cultură generală. Colecția de mărci postale este, în miniatură, o enciclopedie care te atrage și te îndeamnă s-o cercetezi. Mai mult „filatelia îți oferă prilejul unei deconectări după o zi obositoare de lucru, desprinzîndu-te pentru cîteva ore din tumultul vieții trepidante cotidiene.

Pentru practicarea filateliei nu se cere o pregătire specială

îndelungată, nu este nevoie de aparatură costisitoare și complicată, nu este necesar talent sau înclinații artistice deosebite.

Ca să deveni filatelist este suficient ca în prima etapă să vă însușiți noțiunile elementare de filatelie, să vă procurați un clasor, o pensetă, o lupă, mărci postale și alte piese filatelic-poștale pe care doriți să le colecționați. Mai sînt necesare un catalog, un manual de filatelie sau o lucrare de inițiere în filatelie.

— Cum se pot procura mărcile postale și celelalte auxiliare necesare practicării filateliei?

— Puteți procura mărci prin:

- decuparea lor de pe plicurile provenite din corespondența personală, a familiei, prietenilor, cunoscuților, instituțiilor și întreprinderilor;

- cumpărarea plicurilor filatelice cu premii, care se vînd la chioșcuri, oficii poștale, magazine filatelice;

- cumpărarea seriilor complete uzate sau neuzate de la magazinele „Filatelia” sau ghiștele P.T.T.R.;

- abonarea la mărci postale românești și din țările socialiste (abonamentele se fac la magazinele filatelice și la oficiile poștale);

- schimb filatelic cu membrii cercurilor filatelice;

- colegi, prieteni, filateliști din alte orașe ale țării și din străinătate.

— Cum să ne alcătuim colecția de mărci postale?

— La început puteți să colecționați mărci stampilate și nestampilate, serii complete ori serii mici, sau chiar valori izolate din România și din diferite țări. Apoi, după un an sau doi, este bine să colecționați în special mărci din România sau dintr-o altă țară ori zonă geografică.

Mărcile dintr-o țară pot fi colecționate, începînd cu o anumită perioadă, deoarece alcătuirea colecției complete este deosebit de dificil de realizat.

Mărcile puteți să le clasificați și după teme; sport, floră, faună, cosmos, artă, etc. Alcătuirea unei colecții tematice oferă posibilități multiple pentru desfășurarea unei activități agreabile, instructiv-educative.

Din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 2-8 august

RADIO

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 6.05; 11.15; 19.15; 19.35; 21.35; programul II: 6.00; 16.00; 18.30; 19.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 12.20; 13.35; 16.20; 17.30; 19.35; programul II: 6.00; 9.00; 11.10; 14.03; 18.03; 18.50.

MĂRTI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 11.20; 12.30; 13.45; 16.20; 17.30; 19.35; programul II: 6.00; 9.00; 14.03; 18.03; 18.50.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.30; 19.35; programul II: 6.00; 9.00; 14.03; 18.03; 18.50.

JOI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 14.50; 16.20; 17.30; 19.35; 22.30; programul II: 6.00; 9.00; 14.08; 18.03; 18.50.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 13.45; 14.50; 16.20; 17.35; 19.35; programul II: 6.00; 9.00; 11.20; 14.03; 18.03; 18.50.

SĂMBĂTĂ: Muzică populară: programul I: 5.05; 6.05; 12.30; 13.42; 19.35; programul II: 6.00; 9.00; 11.20; 12.57; 15.30; 16.45; 18.20; 22.00.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 9.00 — Vara copiilor; 10.00 — VIATA SATULUI; Din cuprins: ● Calendarul lucrărilor agrico-

le. Miriștea nu trebuie lăsată să aștepte

● Refacere ... Prin satele de pe Valea Mureșului în orele fierbinți ale reconstrucției ● „Al 22-lea” ● Poșta emisiunii ● Tineri interpreți de muzică populară ● Cîntece și dansuri; 11.15 — În reluare la cererea telespectatorilor: ● Carnaval cu Harry Belafonte ● Microrecital: Luminița Dobrescu; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — Concert simfonic; 13.15 — Emisiune în limba maghiară; 14.45 — Tele vacanță; 15.30 — DUMINICA SPORTIVĂ: Campionatul mondial de caiacanoe (Transmisiune directă de la Copenhaga); 17.30 — Atletism „Cupa Europei” (semifinale); 19.40 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Film artistic: „Heidi” Producție a studiourilor britanice; 21.45 — „Marea” — reportaj filmat de la serbările marine; 22.10 — Invitații noastre: ● Nina Liszel ● Ali Primera ● Mihaela Mihai; 23.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Sport. Programul II: 20.00 Seară de teatru: „Corupție la Palatul de Justiție” de Ugo Betti; 21.30 — Vocea lui Louis Mariano; 21.45 — Reluarea serialului de sîmbătă seara (I).

LUNI: 18.05 — „Minitehnicus” 70”; 18.35 — Panoramic științific; 19.00 — Actualitatea în economie; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19.50 — Agenda politică; 20.00 — Roman foileton: „Iluzii pierdute” (III); 21.00 — Selecțiuni din Festivalul internațional de muzică ușoară — Sopot 1969; 21.30 — Rampa; 22.00 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 22.10 — Fotbal: Retrospectivă Mexic 70. Meciul România—Anglia.

MĂRTI: 18.05 — Dialog cu sala. Emisiune pentru tineretul școlar; 18.35 — Studioul artistului amator; 19.20 — 1001

de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Seară de teatru: „Luceafărul” de Barbu Ștefănescu-Delavrancea; 21.40 — Acvanautică; 22.20 — Studio dans TV; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI: 18.05 — Universal șotron: Enciclopedie pentru copii; 18.30 — Atletism: România—S.U.A. (feminin); 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.15 — Tele-cinemateca: „Barbă-albăstră”, în versiunea regizorului francez Christian Jaque, cu actorul Pierre Brasseur; 21.55 — Cărți și idei; 22.20 — Gala marilor interpreți români: Arta Florescu; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI: Programul I: 10.00 — Emisiuni în reluare: Roman foileton: „Iluzii pierdute” (I); 11.00 — „ERRARE HUMANUM EST?” — emisiune pentru tineret; 16.05 — Volei feminin: România—Cehoslovacia; 17.30 — Emisiune în limba maghiară; 18.00 — Mult e dulce și frumoasă; 18.30 — Atletism: România — S.U.A. (feminin); 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Roman foileton: „Moara de la Pad”; 21.10 — Cererea lui Dumitru Andrei. Reportaj TV de la Porțile de Fier; 21.30 — Anul Beethoven (Interviziune); 21.50 — Teatru scurt: „Iubirea unui subaltern” de Teodor Mazilu (Premieră); 22.25 — Cadran internațional; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Programul II: 20.30 — Maestrul baghetei: Ionel Perlea; 21.00 — Actualități literare: ● Un nou roman de actualitate de Petru Popescu (lectură în premieră) ● „Paralela 45” de Pop Simion; 21.30 — Film serial: „Trei prieteni” (VII).

VINERI: 16.00 — Volei feminin: România—R. D. Germană. Transmisiune directă de la Constanța; 18.00 — Turism-vacanța 70; 18.20 — CAMINUL; 19.20

— 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Film artistic: „Prieteni fără grai”. Un film de aventuri, coproducție româno-canadiană; 21.25 — Mai aveți o întrebare? Recorduri umane ● Există o limită a recordurilor? ● Este sportul numai un spectacol, o luptă pentru doborîrea recordurilor, sau și nu prilej de relaxare și menținere a sănătății? ● Vom putea depăși recordurile considerate azi limită? ● 22.25 — O interpretă îndrăgită a cîntecului popular românesc: Marioara Tănase; 22.45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SĂMBĂTĂ: Programul I: 17.00 — Emisiune în limba germană; 18.15 — „EX-TERRA 70” — concurs pentru pionieri și școlari (Finala). Transmisiune directă din Parcul Herăstrău; 19.20 — 1001 de seri. Emisiune pentru cei mici; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Tele-enciclopedia; 20.55 — Pasărea măiastră — reportaj de Carmen Dumitrescu; 21.15 — Film serial: „Incoruptibili” (II) — „Jocul de șah”; 22.00 — Telespectacol prin corespondență. Imagine, cuvînt, muzică, mișcare, toate apelînd la ingeniozitatea și preferințele telespectatorilor și punînd la contribuție fantezia celor ce pregătesc emisiunea pentru... dumneavoastră!; 22.45 — Revistele săptămîni, de Nicolae Popescu; 22.55 — „Of, inimăoară”. Cîntece de pahar și de petrecere; 23.15 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Sport. Programul II: 20.00 — Poesis. Versuri în lectura autorilor: Nina Cassian; 20.15 — La fîntîna dorului: Joc popular — dans clasic românesc. Invitatul emisiunii: prof. univ. dr. docent Mihai Pop. Prezintă criticul de artă Nicolae Spîrescu; 20.45 — „Întoarerea lui Odiseu”. O producție a studiourilor TV din U.R.S.S.; 21.15 — Seara melomanului: ● Filmul muzical-coreografic „Lumini și sunete de odinioară”, realizat la Muzeul de artă al R.S.R. ● Profil în creația românească de cameră. Emil Lerescu (Ieduri); 22.30 — Film serial: „La fiecare km” (VII).

CALEIDOSCOPI

Ingeniozitatea tehnicii populare

Poporul nostru și-a dovedit încă din cele mai vechi timpuri talentul și iscusința în numeroase domenii ale tehnicii. Instalațiile hidrotehnice se numără printre cele mai interesante realizări populare. Astfel sunt celebre: o moară țărănească de pe Argeș, lângă Dobreni, cu șase roți, morile „gonace”, așezate în mijlocul apei, pe o talpă plutitoare legată de mal, moara de pe Bisca Mică, la Gura Secuiului, care utilizează o cădere de apă de 14 metri, și, mai ales, moara de apă de făcaie. Roata acestui tip de moară, care utilizează în general căderi de apă de la 1-3 metri, este construită în întregime din lemn, dezvoltând o putere destul de mare: circa 10 C.P. Dar și în alte meșteșuguri, creatorii populari au realizat aparate și dispozitive deosebit de ingenioase. Dintre acestea căm: teascurile de lemn pentru stors ceara de albine, de la cele primitive cu „penec”, la cele mai evaluate prevăzute cu șurub, uneltele folosite în procesul de vinificație (mustuitoare, line, călcătoare etc),

strujnița — străbunicul strungului de astăzi, pentru făcut butucii roților de căruță și olănițele. Acestea din urmă sînt prese pentru făcut ulei de cîncă, în, bostan și floarea-soarelui, cele mai perfecționate prototipuri fiind originare din Moldova. Olănițele de la Muzeul etnografic din Iași impresionează atît prin procedeele tehnice cu care rezolvă diferitele faze din procesul de obținere a uleiului (pisatul semințelor, tescuirea etc), cit și prin dimensiuni între 0,50 și 9 metri. Teascul cu grindă, descoperit în 1960, la Ruginoasa, lângă Iași, confecționat dintr-un trunchi de stejar masiv, are o lungime de 9 metri și o circumferință de 2,15 metri. Instalațiile de tehnică populară, răspîndite odinioară pe tot cuprinsul țării sînt în prezent aduse în muzece atît pentru valoarea lor de „anticipație” științifică, cit și pentru că sînt o dovadă evidentă a preocupărilor multilaterale și a ingeniozității țărănilor noștri.

Desen de Nic. NICOLAESCU

CREATORII UNUI PREȚIOS VACCIN

La combaterea tuberculozei umane a contribuit și un medic veterinar, Jean-Marie Camille GUERIN, colaborator al medicului uman Albert CALMETTE (1863-1933) la realizarea așa-numitului B.C.G. (vaccinul Calmette-Guerin) cu care astăzi multe milioane de copii sînt vaccinați contra tuberculozei. Născut la Poitiers, la 22 decembrie 1872, el intră în 1892 la Școala veterinară din Alfort și, după absolvire, este numit preparator la Institutul Pasteur din Lille, pe care tocmai îl înființase Calmette. În acea epocă, la Lille, ca și în nordul Franței, tuberculoza făcea ravagii în rândurile copiilor. Cum Calmette dorea să întreprindă un studiu experimental asupra acestei maladii de temut nu numai pe animale de laborator, ci și pe bovine, cabaline, asini, tînarul medic veterinar fu binevenit. Și astfel, tuberculoza și bacilul ei au devenit subiectul de predilecție al studiilor experimentale întreprinse de cei doi medici — uman și veterinar. După experiențe și cercetări îndelungate, în 1921, acest celebru cuplu a reușit să creeze vaccinul antituberculos denumit B.C.G. Prin eficiența lui, vaccinul s-a impus, îndeosebi după cel de-al doilea război mondial, fiind considerat de Organizația Mondială a Sănătății (O.M.S.) drept cel mai eficient mijloc de luptă contra tuberculozei. Grație prof. Ioan CANTACUZINO, vaccinul a putut fi preparat la Institutul ce-1 poartă numele și România se numără printre primele state care au introdus vaccinarea copiilor cu B.C.G.

HORTICULTURUL AMATOR

PLANTE DE TOMATE DIN LĂSTARI

Posibilitatea obținerii unor plante de tomate din lăstari reprezintă un deziderat vechi al legumicultorilor. Recent, un legumicultor din U.R.S.S., a reușit să traducă în fapt această posibilitate. El a sădit în timpul verii lăstari într-un ghișeu în care era pregătit un compost realizat din frunze de pădure. Ghișeciul avea prevăzută în partea de jos un mic orificiu pentru aerisirea plantei, orificiu care nu depășea însă 2-3 milimetri. Lăstarii s-au înrădăcinat foarte repede; la plantare pe unele rămurile existau și boboci. În numai 60 de zile de la plantare, de pe urma lăstarilor — acum plante

de tomate foarte viguroase — s-au obținut și primele recolte, ceea ce constituie un avans de 40-45 de zile față de culturile din răsadnițe (soiul Scorospeika 1165 are nevoie de 100-105 zile pentru maturare). Inginerul agronom V. Zinov, care a efectuat experiențele amintite a obținut rezultate interesante cu soiuri de tomate tîrzii, cum ar fi „soiul Gigant”. Lăstarii din plante de tomate din acest soi s-au maturat cu 35 zile mai devreme, ceea ce a permis salvarea recoltelor de tomate de la înghețurile timpurii de toamnă. Plantele de tomate din lăstari pot fi cultivate — potrivit

opiniile inginerului experimentator — în orice cutie de metal care are o capacitate de 2-3 litri.

PREISTORIE PE 23 DE HECTARE

Acum, cînd agricultura pășește tot mai energic în epoca industrializării, nimio nu pare mai firesc decît întrebarea: cum reușea omul preistoric să practice agricultura cu săpăliga și alte asemenea unelte rudimentare. Deși nimeni nu-și face iluzii cu privire la producțiile obținute, începuturile agriculturii se situează în acea etapă a tehnicii caracterizate prin săpăliga. Progresele ulterioare pe ea s-au bazat. Totuși, cum se lucra în străvechime? Pentru a răspunde la întrebare, în sudul Marii Britanii a fost rezervată o su-

prafă de 23 de hectare pe care se vor experimenta metodele preistorice. Au fost confecționate unelte după modelul celor descoperite cu prilejul săpăturilor arheologice, au fost aduse semințe „pure” din soiuri primitive găsite în Turcia și au fost angajați oameni care, pentru a participa cu totul la experiența pusă la cale vor locui în colibe. Acest mod de cazare nu a fost însă ales de dragul fanteziei, ci pentru că el va atîrna, fără îndoială, în balanța productivității. Întreaga operație are sens, firește, numai în măsura în care rezultatele sînt precise. Preistorie, preistorie, dar totul are o limită! Tocmai de aceea, uneltele folosite au fost conectate la o rețea de aparate electronice care vor măsura exact toate mișcărilor, timpilor etc. În ziua de astăzi, nici preistoria nu mai poate fi bine cunoscută fără electronică!

ȘTIAȚI CĂ...

...balenele albastre, ai căror ochi sînt ca și ai uârilor în care trăiesc, constituie o importantă materie primă pentru industria cîrni. Uleiul produs de aceste cetacee este foarte căutat, în mod deosebit, pentru fabricarea margarinei, cit și pentru impregnarea picilor, velcilor, odgoanelor, etc, iar carnea pentru gustul ei delicios. Balenele albastre nu se reproduc repede. O vinătoare abuzivă ar risca să distrugă specia. De aceea, pe plan mondial s-a stabilit o convenție prin care s-a fixat vînarea de către state la maximum 15 000 balene albastre anual.

...a fost prinsă „regina” balenelor? În pîntecele unei balene vînate, pe o hulă puternică, în largul Țării Prințului Olaf (Antartica) s-au găsit mai bine de 850 grame de chilimbar cenușiu.

...în dreptul Boon-ului, Rinul „duce” în fiecare zi mai bine de 6 000 metri cubi de noroi, 20-25 000 tone de sare și 7 tone acid fenic? Gradul de infestare este atît de mare încît curentul apei nu poate degașa nici reziduurile menajere și industriale.

...problema evaporării apei din terenurile deșerte nu a fost încă rezolvată? Un

grup de savanți din Oklahoma (S.U.A.) afirmă că au găsit antidotul menținerii apei în sol. Ei au răspîndit pe suprafața unui teren inundat un produs chimic invizibil și incolor numit: hexacodenol. Acesta are proprietăți care permit oprirea evaporării apei, chiar în perioada celor mai mari căduri.

...în Uzbekistan s-a descoperit o rețea de canale de irigație construită în epoca neolitică și cea de broz? Rețeaua respectivă își tragea „seva” din apele Amudariei și era formată din vechile lacuri legate prin zeci de canale. Astăzi, rețeaua pusă în funcțiune alimentează 100 000 hectare de teren.

... niște inventatori japonezi au pus la punct un aparat cu care ascultă freacăntul pămîntului — adică cele mai slabe tresăriri ale solului? Acest aparat va avea două aplicații practice: în mine, pentru depistarea cu cîteva ore a apariției gazului grizu și în scoarța adîncă a pămîntului, pentru prevederea deplasărilor de teren și izbucnirea cutremurelor.

... în America de Sud a fost găsită o colonie de furnici alcătuită dintr-o mie cinci sute de cuiburi, unite între ele? Unele din aceste cuiburi aveau înălțimi de peste un metru, iar circumferința lor atîngea 4-5 metri. Aceste specii de furnici pot să trăiască 6-8 luni fără hrană și să-și mențină, totuși, vitalitatea. Întepăturile lor sînt foarte periculoase.

Cu 6 lei un autoturism „DACIA 1100”

Cu numai 6 lei, prețul unui loz la seriile speciale, participantul Nicolae P. din Botoșani a obținut un autoturism „DACIA 1100” la LOZ IN PLIC.

Oricine îl poate imita participînd cu perseverență la sistemele Loto — Pronosport.

FOTBAL

CORTINA S-A LĂSAT, PROBLEMELE AU RĂMAS...

Așadar, cortina a căzut. A fost un sezon fotbalistic agitat, cu săptămîni în care, fortuit ori nu, în campionatul Diviziei A au fost programate cite două meciuri oficiale; totuși, o rumătate de an mai rodnic cînd, în sfîrșit România s-a situat la o cotă mondială superioară, cînd la diferite cluburi au început să scîlpească noi talente (Both, Iordănescu, Cavai, Otto Dembrowschi etc.) și cînd echipele venite în deplasare au prins a nu mai ține seama

că sînt oaspete, obținînd „draw”-uri și chiar victorii, altădată nesperate. A cîștigat campionatul Diviziei A formația din Arad. U.T.A., unde în primul rînd disciplina e disciplină și unde antrenorul stie să picure în inimile elevilor lui, pe lîngă respect, și un dram de iubire. Au părăsit prima divizie — vremelnic, nu ne îndoim — A.S.A. Tg Mureș și Crișul Oradea; au revenit, în schimb, Progresul București și C.F.R.-Timișoara.

„Cupa României” a revenit pentru a zecea oară echipei Steaua. În finala de pe „23 August”, formația antrenată din umbră de fostul președinte al federației, Gheorghe Popescu, iar oficial de St. Covaci a beneficiat de o apărare mai bună decît a elevilor echipei lui Nicușor. Totuși, avalanșa de atacuri deslănțuită de Dumitrache, Lucescu și Pircălab, în primul rînd, care s-a soldat cu o ploaie de cornere și șuturi pe poartă, a purtat net amprenta ghinionului. Altfel, dacă Suciu ar fi primit, să zicem trei goluri, altfel s-ar fi cîntat acum aria finalei, în ce-i privește pe dinamoviști. Dar fotbalul, de cînd e fotbal, se joacă pe goluri, nu pe numărul ofensivilor și astfel echipa din șoseaua „Stefan cel Mare” va participa probabil doar în „Cupa orașelor tîrguri”.

Așadar, fotbalistii intră în vacanță, dar problemele lor rămîn intacte, ca și la începutul primăverii. Nivelul jocului practicat de către echipele din „A”, „B” și „C” a rămas mediocr. Nu este încă organizat un sistem în care pepinierile — divizia B și C, formațiile județene și școlare — să impoziteze cu talente reale echipele de club ale primei divizii. Ce trebuie făcut? Federația de specialitate a întocmit un program meritoriu de redresare a fotbalului. Vacanța poate prilejui nu numai reflecții, ci și un început de măsuri concrete ale acestui program. Milioanele de tubitori ai fotbalului le așteaptă în continuare.

AI. IANCU

DOCUMENTAR EXTERN

NUCLEUL ATOMIC ÎN SALOPETĂ

O armă pașnică

Se afirmă că cei mai vajnici rivali ai omului în stăpînire pe planetă sînt insectele. Firește, nu este vorba despre insectele folositoare, ci despre cele care atacă plantele, animalele sau oamenii. Acestea provoacă anuale agriculturii pagube evaluate la 10% din totalul producției. Tocmai de aceea, apărarea împotriva insectelor este una dintre cele mai importante laturi ale activității agricole. Agricultorul contemporan dispune de o panoplie din ce în ce mai bogată de arme împotriva insectelor dăunătoare. Cel mai nou venit pe această panoplie este nucleul atomic.

17 milioane de dolari reprezintă o sumă mare, iar dacă se înscrie an de an în bilanțul pierderilor provocate de insecte într-o anumită zonă, ea oferă un motiv temeinic pentru declanșarea unei contraofensive, împotriva așa numitei muște mediteraneene a fructelor (Ceratitis capitata) care provoacă plantațiilor pomice din America Centrală daune evaluate potrivit cifrei de mai sus.

De fapt, se consideră că în afară de aceste pagube directe există și pierderi indirecte și, înainte de toate, stagnarea dezvoltării culturilor de citrice în această regiune a lumii. La aceasta se adaugă extinderea ariei de răspîndire a insectei amintite, ceea ce ar urma să provoace încă alte pagube.

Impotriva acestei insecte a fost declanșat un adevărat atac „atomic” — inițiat de Fondul special al Națiunilor Unite, cu sprijinul F.A.O. și al Agenției Internaționale pentru Energie Atomică. Oricît ar părea de ciudat, metoda folosită comportă creșterea în laborator a unui mare număr de insecte dăunătoare și lansarea lor tocmai în zonele invadate. Cu singura deosebire, însă, că aceste insecte sînt masculi sterilizați cu ajutorul radiațiilor gamma și misiunea lor este aceea de a distruge, cel puțin în regiunea atacată, propria specie.

Organizații acestei acțiuni contează pe o reușită, bazîndu-se pe succesul unei vaste experiențe de combatere a aceleiași insecte, efectuate cu trei ani în urmă, în insula Capri.

O altă insectă „atacată” în același mod, în deceniul trecut, este Cochliomya hominivorax, un parazit periculos care

trăiește pe rănilor animalelor domestice. Cu ajutorul iradierii masculilor — o tehnică pe atunci nouă — insectele sterilizate au fost lansate deasupra Mării Antilelor și a insulei Curacao. După citeva cicluri de reproducere, insectele — al căror număr a descrescut vertiginos — au dispărut cu totul din această insulă. După cîțiva ani, cu ajutorul aceleiași tehnici, Cochliomya a fost izgonită și din Florida (S.U.A.) unde provoca, în fiecare an, pierderi la bovine în valoare de peste 20 de milioane de dolari. În ultima vreme, combaterea acestei insecte

te s-a extins și în statele din sud-vestul țării.

Rezultatele pozitive care au fost obținute în cercetările de laborator și experiențele pe teren efectuate în ultimii ani au arătat că sterilizarea masculilor oferă mari speranțe în combaterea sau eliminarea unor specii de insecte. Printre cele asupra cărora există de pe acum certitudinea eficacității metodei nucleare se numără Carpocapsa pomonella, Dacus curcubita, Dacus dorsalis și, evident Ceratitis capitata și Cochliomya hominivorax.

În diverse laboratoare ale lumii se află actualmente în studiu aproape 200 de specii de insecte care urmează să treacă prin „testul atomic”. Oamenii de știință sînt siguri că, în urma acestor experiențe, lista dăunătorilor vulnerabili va crește mult. Cea mai mare dificultate o întîmpină cercetătorii în combaterea periculoasei muște țe-țe care stăpînește, în Africa, o zonă de nu mai puțin de 5 milioane de kilometri pătrați. Cercetările sînt îngreunate de faptul că această muscă nu poate fi crescută în captivitate deoarece se hrănește numai cu singele ființelor vii. Metodele nucleare oferă anumite speranțe de reușită în combaterea acestei insecte, cu atît mai mult cu cît mijloacele materiale puse în mișcare sînt destul de mari, proporționale cu pericoul pe care îl reprezintă musca țe-țe.

Sterilizarea masculilor cu ajutorul radiațiilor nucleare nu reprezintă singura tehnică de combatere a insectelor dăunătoare și nu e întotdeauna și pretutindeni cea mai potrivită. Marea ei valoare constă însă în faptul că ea constituie un important complement al celorlalte mijloace de luptă împotriva insectelor. Produsele toxice, parazitii, prădătorii și microorganismele patogenice dispun de o eficacitate maximă atunci cînd sînt folosite împotriva unor populații dense de insecte. Aduse la o slabă densitate cu ajutorul celorlalte mijloace, citate mai sus insectele pot fi apoi atacate cu succes cu ajutorul radiațiilor sterilizante, pentru a fi distruse sau, dacă nevoia o cere, reduce se ca număr pînă la o anumită limită.

Deși și-a dovedit în multe cazuri eficacitatea „arma nucleară pașnică” este încă o metodă nouă care impune cercetări îndelungate și multe cheltuieli. Se pare însă că aceste multiple eforturi merită a fi făcute.

C. ADRIAN

ORIZONTURI

CULTURA DE CEAPĂ FERTILIZATA

În U.R.S.S. au fost experimentate culturi de ceapă fertilizate din soiul Karatolski, însămintate după varză și tomate. Solul pe care s-au efectuat încercările era castaniu deschis și avea un conținut în humus de 2,71 % și pH = 7,2.

În prima variantă, cea mai mare producție s-a obținut la o fertilizare cu N₂₅ P₆₀ K₆₀ (producții cu 10 000 kg mai mari față de lotul martor). În varianta a doua, cînd s-au adăugat și 10 tone gunoi de grajd, producțiile au fost de 34 500 kg/ha ceea ce a depășit atît lotul martor, cît și cele obținute în prima variantă, fertilizată.

INGRĂSAMINTELE SÎNT COROSIVE !

Experiențe efectuate în R. P. Polonă au arătat că îngrășămintele corodează intens construcțiile expuse alternativ la umezeală și uscare. Construcțiile metalice trebuie protejate cu un strat anticorrosiv epoxidic sau de clorauric. Toate elementele în contact direct cu îngrășămintul se acoperă cu un strat de bitum executat la rece și cu alte trei straturi aplicate la cald. Mașinile pentru preparare și administrarea îngrășămintelor se vopsesc cu clorauric într-un strat gros de minimum 0,125 mm peste care se depune un strat de finisare de materiale sintetice cu grosimea de 0,180 mm. Apa amoniacală și ureea sînt foarte agresive. Construcțiile de oțel expuse la azot se fabrică din oțel-carbon de bună calitate, din aluminiu sau polistiren consolidat cu fibre de sticlă, cele expuse la uree trebuie să fie din aluminiu, aliaje de aluminiu-magneziu sau de oțel crom-nichel.

PROCEDEE DIVERSE DE BRICHETARE A FINULUI

Brichetarea furajelor prezintă o serie de avantaje recunoscute. De aceea, metoda continuă să se extindă.

În S.U.A., pentru brichetarea finului în cîmp se folosește mașina autoprofusată „John-Deere-400”, cu motor de 216 CP. Randalmentul mediu al mașinii este de 4,5—5 tone de brichete pe oră. Procesul tehnologic de preparare a brichetelor cu mașina „John-Deere-400” constă în stringerea, umezirea, mărunțirea, presarea finului și încărcarea în buncărul așezat în spatele mașinii. Brichetele obținute au o umiditate de 10—11 la sută. Buncărul se umple cu brichete în 30—60 minute.

În Australia, agregatul pentru brichetarea finului e compus dintr-o mașină de recoltat, două remorci basculante laterale, un uscător cu tobă, un buncăr autodescărător cu capacitate de 6 tone și un buncăr suplimentar.

Umiditatea masei verzi poate scădea de la 80—85 la sută la 14—15 la sută. Controlul asupra uscării se face prin intermediul termostatelor și al unui sistem electronic automat. Prin presare, umiditatea masei scade cu încă 2 la sută.

S-a constatat că finul uscat tocat prea mărunt și cel cu fracțiuni de material sub formă de praf nu dau cele mai bune rezultate în hrana rumeștoarelor. Iată de ce s-a căutat să se obțină brichete din plante cu tulpina întreagă.

Se recomandă ca brichetele puse la păstrare să nu depășească un grad de umiditate de 15 la sută, mai ales cînd sînt depozitate în grămezi, căci altfel riscă să prindă mușcaii.

INFLUENȚA CÎMPURILOR MAGNETICE ASUPRA VIEȚII ANIMALE

Profesorul F. Bamothy, de la Universitatea din Illinois, precum și cercetătorul suedez I. Sumeği, de la spitalul Carolina, din Stockholm, au acum dovada că un cîmp magnetic de intensitate mare poate să altereze grav organele esențiale la animale.

Cei doi specialiști au plasat șoareci între poli unui magnet al cărui cîmp era de 20 000 de ori mai puternic decît cîmpul magnetic terestru.

După o ședere de 15 zile în acest cîmp s-a procedat la autopsia șoarecilor. Organele sau țesuturile cele mai lezate au fost madauva osoasă, ficatul și glandele suprarenale. Se pare că acest cîmp magnetic intens a modificat echilibrul hormonal prin acțiune asupra hipofizei.

Lucrări în acest domeniu, efectuate de savanți sovietici, au confirmat că și asupra vegetalelor cîmpurile magnetice au influență, puțin stimulă sau frina creșterea lor.

PROTECȚIA POMILOR PRIN VOPSIRE

Protejarea tulpinilor pomilor vătămați cu ajutorul unor substanțe de impregnare are o mare circulație în pomicultura contemporană. Aplicarea vopselelor, pe lângă că grăbește cicatrizarea tulpinilor sau a crengilor, are și o acțiune dezinfectantă, deoarece substanțele de impregnare fixate pe leziunile copacilor împiedică pătrunderea microorganismelor în țesuturile din tulpina copacilor.

Cele mai indicate substanțe sînt acelea care au o acțiune dezinfectantă și prezintă, de asemenea, un rol protector și de ameliorare a țesuturilor afectate de boli. La aceste calități mai trebuie adăugate un grad mare de vîscozitate, pentru a se putea face o aplicare cît mai lesnicioasă, care să aibă o persistentă cît mai îndelungată.

REFLEXUL „COPILĂRIEI” POATE FI PRELUNGIT

Pentru ca bovinele să se îngrășe mai bine, „copilăria” lor trebuie prelungită cît mai mult. Aceasta este concluzia la care au ajuns oamenii de știință de specialitate, de la marele institut de cercetări din Aberdeen (Marea Britanie).

Motivarea acestei afirmații, poate puțin surprinzătoare, pornește de la structura stomacului rumeștoarelor. După cum se știe, el este împărțit în patru compartimente, primele două fiind specializate în fermentarea hranei cu ajutorul bacteriilor. Această fermentație este indispensabilă nutriției animalului, deoarece ea descompune alimentele naturale în unități constitutive, amino-acizi, care ulterior se recompun în proteine pe care le utilizează organismul.

Ce se petrece însă în cazurile, din ce în ce mai numeroase, în care animalele sînt hrănite cu produse care nu mai necesită această descompunere, în speță, proteine direct asimilabile?

Bacteriile își continuă orbește activitatea și descompun chiar și ceea ce nu se cere a fi descompus. Ele devin în acest caz dăunătoare. Mai exact, acest fenomen negativ privește numai bovinele adulte, deoarece viteii dispun de un reflex nativ, datorită căruia, în momentul în care încep să sugă, accesul în

primele două compartimente ale stomacului se închide. Astfel, laptele — care este de la natură adaptat organismului — este asimilat fără să sufere vreo pierdere a conținutului de proteine.

În momentul în care animalul este înălțat și începe să pască, reflexul amintit dispare. Multă vreme, specialiștii au crezut că această dispariție este un fenomen ireversibil, legat de vîrsta animalului. Cercetătorii de la institutul din Aberdeen au demonstrat, însă, că vîrsta nu are nici o legătură cu acest reflex. Ei au descoperit că el este comandat de anumite terminații nervoase, aflate în cavitatea bucală și în faringe, sensibile la contactul cu lichidele.

Concluzia s-a impus de la sine: pentru a asigura o asimilare eficientă, proteina trebuie administrată animalelor adulte sub formă lichidă. În acest fel — au arătat experiențele — ele asimilează cu 50% mai mult.

Lucrurile nu sînt însă chiar atît de simple pe cît par, deoarece trecerea lichidului prin faringe nu declanșează întotdeauna reflexul dorit. Animalul adult, avînd și o activitate nervoasă superioară, poate avea o „dispoziție”... nefavorabilă.

Și, atunci? Soluția a fost găsită. Ea constă în a hrăni animalul cu ajutorul unei tetine, lucru pe care trebuie să-l facă un crescător cunoscut animalului și care să nu-l fie... antipatic. În acest întreg procedeu, o oarecare tandrețe intervine cu rangul de metodă zootehnică. De ce nu?

De altfel, psihologia animală încă nu și-a spus ultimul cuvînt.

TEHNICA ÎN MERS

AGRICULTURA PE GLOB

OAMENII LA POSTURI

Moscova — Leningrad — Tașkent. Unind aceste trei puncte de pe harta Uniunii Sovietice veți obține un triunghi ale cărui laturi măsoară aproximativ 8.000 de kilometri. Parcurgând acest itinerar am văzut peisaje, drumuri, construcții, orașe. La Moscova, revenind după 11 ani, am avut înaintea ochilor capitala unei țări care între timp pășise în era sputnicilor. Și, dacă aceste perfecționate instrumente cosmice se văd doar cu aparate speciale, luminile Moscovei de azi — Prospectul Kalinin este, în acest sens, poate cel mai reprezentativ — te înalță, te scaldă în atmosfera unui oraș ultramodern. Când după o noapte petrecută în emoțiile așteptării, descinzi din „Săgeata roșie” la Leningrad, pășești, pur și simplu, în istorie. Fiecare stradă, fiecare casă, fiecare pod contribuie la crearea unei atmosfere romantice pe care am mai găsit-o, într-o anumită măsură, pe unele străzi ale Vienei sau în partea napoleoniană din arhitectonica Parisului. Oricum, ca oraș-muzeu, Leningradul este inegalabil.

Și influențat de parfumul său istoric am avut senzația unei revederi întâlnind pentru prima oară chipul profesorului Z. K. Budin, care ne-a întâmpinat în cabinetul său de director adjunct al Institutului unional pentru cultura plantelor „Vavilov”. Un păr alb, încadrând un obraz pe care geruri și vin-

turi, ploii și călduri toride au lăsat urme de neșters, ochi cu o privire caldă dar strălucitoare, cu scilpuri ironice. Cine ar putea spune câte mii de kilometri a străbătut acest bărbat în America de Sud sau pe alte continente, pentru a aduna plante? E o căutare — la modul cel mai concret — care reprezintă menirea istoricește consacrată a instituției care

nu se poate lipsi nici o clipă de imaginea creațiilor sale și ale colaboratorilor săi. De aceea, camera sa de lucru e, de fapt, un muzeu în care se oferă privirilor o multitudine de mostre de semințe și fructe — expresie a modului în care oamenii de știință leningrădeni au modificat natura, obligându-o să fie mai darnică, mai receptivă la nevoile și gusturile omului.

...A modifica natura. Oare își poate găsi o reflecție mai concretă, mai palpabilă acestor acțiuni științifice a omului asupra materiei neînsușite, decât transformarea deșerturilor în ținuturi fertile? Cum a trăit Uzbekistanul o asemenea

de demult și s-a avântat pe orbita economiei moderne. Distanța pe care această republică a parcurs-o de la un ev la altul poate fi măsurată folosind dimensiunile Marei Canal Fergana, inima puternică a acestor pământuri, sufletul unei epoci eroice pentru care Usmanhogeaeu cu făptura lui enigmatică stă mărturie vie.

Dar despre epoca în care trăim noi, astăzi, cum se va vorbi? Feodor Petrovici Hriplivii își pune adeseori această întrebare. Cercetător principal la un nou institut economic din Moscova, el se ocupă de problemele retribuției muncii în agricultură. Cum va fi judecată epoca noastră? După înfăptuirile ei majore, dar și după rezultatele mai puțin spectaculoase. Iată un exemplu. Și Feodor Petrovici, un bărbat înalt, bine proporționat, veșnic zimbitor, ne citează cifre cu privire la rezultatele economice ale activității desfășurate de oamenii muncii din agricultura sovietică — colhoznicii și muncitorii în sovhozuri. Sint fapte care pe Feodor Petrovici îl fascinează pentru că, după părerea sa, ele confirmă într-o formă matematică extrem de sintetică o realitate pe care nici o altă formă n-ar putea-o cuprinde și exprima mai bine.

Azultându-l pe Hriplivii mi-au revenit în minte chipuri, multe chipuri de oameni sovietici pe care-i cunoscușem, nu numai de-a lungul aceluși traseu de 8.000 de kilometri. Fiecare dintre ei este un om la postu său, parte dintr-un peisaj uman bogat și complex, polarizat energetic către țeluri creatoare.

Adrian COSTA

INSEMNĂRI DINTR-O CĂLĂTORIE ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ

poartă numele lui Vavilov. Acest savant a căutat și a găsit în locuri neștiute părinții părinților grului și ai altor plante pe care omul le cultivă astăzi.

Această operă, de arheologie vie, dacă o putem numi astfel, are un puternic mobil genetic. Ea continuă cu succes și astăzi. Plantele sălbatice, viguroase, rezistente, aduse de la capătul lumii, sint folosite ca material de încrucișare. Înșirându-se pe milioane de hectare, în țară și chiar în afara hotarelor ei — grul Bezostaiia, de pildă, a fost creat în cadrul acestui institut — rezultatele practice „vorbesc” în unduirea lanurilor, în foșnet de frunze, în curcubeul de culori al fructelor, despre valoarea acestor munci. Profesorul Budin

prefacere, cum au luptat oamenii împotriva felinei ca piatra, împotriva căldurii ucigătoare, pentru a construi Marele Canal Fergana, să vă povestească Buzrukhoega Usmanhogeaeu, pe care l-am cunoscut în calitate de director al acestui sistem de irigații. Voinic, cu mersul legănat, cu acea privire ușor enigmatică a uzbekilor, bătrînul Buzrukhoega este ceea ce se numește o figură respectabilă. Și atunci când toți cei cu care vine în contact îi acordă toate prioritățile unei etichete milenare, nu o fac pentru a respecta un anume protocol oriental, pitoresc, ci o fac pentru că pe chipul lui brăzdat adinc, citeșc istoria ultimei jumătăți de secol a Uzbekistanului, care s-a smuls dintr-un secol

le zeci și sute de specii de pomi și arbori ale căror fructe înlocuiesc cu succes cerealele și constituie, în același timp, excelente surse furajere.

Primele păduri „cu trei dimensiuni” au fost create în Japonia de către Toyohiko Kogawa, încă din 1930. Lucrările ample începute din 1956 încoace, în diverse regiuni ale globului, denotă interesul oamenilor de știință față de această idee. În 1956—1967 s-au desfășurat astfel de lucrări în Africa de Nord, în insulele Hawaii, Malawi (experiențe care au început încă din 1959), în Africa orientală, în Tanzania și, mai recent, în India.

Nu există, însă, loc pe glob care să nu corespundă cerințelor înființării pădurii tridimensionale, indiferent de sol și condiții climatice — afirmă J.S. Douglas.

Ce rezultate economice ar putea da o pădure cu trei dimensiuni? S-a calculat că, folosind ca furaje principale fructele obținute din copaci și adăugându-se iarba, se vor putea obține până la 6 tone de carne la hectar.

Numărul caloriciilor și conținutul în proteine al fructelor obținute din copacii pădurii tridimensionale sint de 2—3 ori mai mari față de cele ale porumbului, orezului și chiar ale grului. O singură comparație este edificatoare: conținutul în proteine al roșcovelor la 100 mg este de 22, în timp ce ale orezului este doar de 7,5.

Dar, contopirea acestor trei verigi, cere rezolvarea unor probleme nu tocmai simple: depistarea tuturor arborilor ale căror produse pot constitui surse de alimentare pentru om și animale, crearea unor varietăți cel mai bine adaptate la condițiile oferite de pădurea tridimensională (prezența efectivilor de animale poate cauza efecte neprevăzute, mecanizarea recoltării produselor din copacii care adesea sint foarte înalți, rotația pășunatului, lucrările necesare întreținerii pășunilor).

În ciuda acestor probleme, în viitorul apropiat, — susține revista londoneză *Science Journal*, — agrosilvicultura va deveni o metodă în stare să revoluționeze agricultura.

N. MARIS

CARNET ECONOMIC

SPERANȚE ȘI TEMERI

Pentru d-l Anthony Barber, negociatorul Marii Britanii cu țările membre ale C.E.E., emoțiile nu au luat sfârșit odată cu încheierea rundei de tratative care a avut loc, săptămîna trecută, la Bruxelles. Joi după-amiază, tocmai în clipa în care se îndrepta spre tribuna Camerei Comunelor pentru a-și prezenta raportul, în somptuoasa incintă au început să se audă pocnituri și atmosfera s-a umplut de fumul grenadelor fumigene lansate de un necunoscut din lojile rezervate publicului.

Abia în ziua următoare, d-l Barber a putut găsi liniștea necesară pentru a informa pe parlamentarii britanici asupra rezultatelor tratativilor pe care le-a dus în capitala Belgiei în vederea aderării Angliei la Piața comună.

S-a știut de la bun început că aceste tratative nu vor fi simple. De altfel, nici unul dintre parteneri nu și-a făcut iluzii. Toți s-au înarmat cu răbdare pentru a obține maximum de eficiență din tactica adoptată.

Pentru negociatorul englez — între timp, Anthony Barber a fost eliberat din această funcție, fiind numit ministrul finanțelor — fără îndoială mai mult decît pentru reprezentanții „celor 6”, sarcina este dificilă. În față, la masa tratativilor se află exponenții Pieței comune care sint dispuși să discute primirea Angliei, dar nu cu cea mai mare ușurință. În spate — o bună parte a opiniei publice din Marea Britanie care se opune acestui pas.

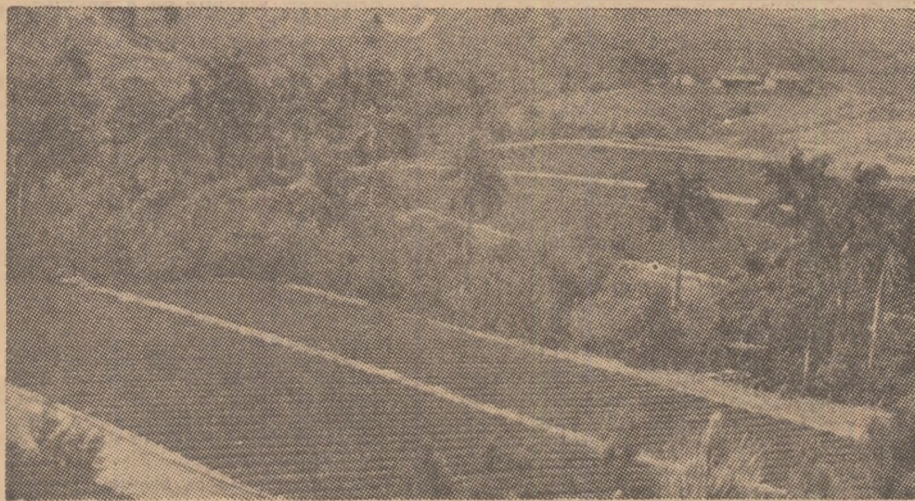
Într-adevăr, dacă Anglia acceptă sistemul comunitar al prețurilor produselor agro-alimentare, aceste prețuri vor trebui majorate cu 18—26%. Pe de altă parte, potrivit reglementărilor în vigoare în Piața comună, dacă Anglia vrea oare ar putea să nu vrea? — să-și mențină relațiile comerciale cu țările Commonwealthului, relații care se bazează pe un import masiv de produse agricole, aceasta ar costa-o nu mai puțin de 200 de milioane de dolari pe an. „În felul acesta, se înțelege mai lesne de necesitatea de „a deschide ferestrele spre continent” — scrie săptămînalul elvețian „Le Terre Romande” care continuă: „Acum, cînd bat pentru a treia oară la porțile Europei, speranțele lor sint impletite cu temeri. Ei analizează situația cu un realism rece”.

În ciuda unei maleabilități care i-a surprins pe mulți, în acest spirit și-a desfășurat activitatea negociatorul britanic. El a acceptat, în prealabil, credo-ul Pieței comune agrare, așa cum i-au cerut partenerii s-o facă înainte de începerea tratativilor. Apoi, a expus o tematică formată din 7 puncte, care ar urma să formeze obiectul tratativilor propriu-zise, din care marea majoritate privesc agricultura, anumite categorii de produse, și, în esență, soliditatea raporturilor Angliei cu partenerii săi tradiționali de schimburi economice. Se vede, deci, că unei Piețe comune frământate înainte de toate de probleme agrare, ar urma să i se alăture un nou partener pentru care aceste probleme nu sint cu nimic mai simple.

Rezultatele tratativilor de la Bruxelles s-au concretizat într-un acord considerat de observatori ca fiind minim. El privește exclusiv aspectele procedurale. S-a stabilit, anume, ca la fiecare trei luni să aibă loc două reuniuni la nivel ministerial, iar la fiecare două săptămîni — întâlniri la nivel mai redus. Potrivit rangului participanților, reuniunile vor discuta probleme mai dificile sau mai puțin dificile.

În orice caz, dezbaterile de fond vor începe abia la toamnă și vor dura, pare-se, chiar doi ani. Pînă atunci se va ști care vor fi roadele poziției pe care se situează acum Marea Britanie; aderare — da, dar nu cu orice preț.

Sava DOREANU

Cu două sau trei dimensiuni, pădurea oferă omului un nesecat izvor de bunuri și frumuseți

PĂDUREA TRIDIMENSIONALĂ

Poate omul să-și procure piine, laptele, carnea și lemnul din pădure? La această întrebare încearcă să răspundă afirmativ noua concepție privind organizarea și exploatarea pădurilor: pădurea tridimensională, care își propune să reunească într-un tot unitar aspecte importante ale vieții omului: procurarea piinii, obținerea de produse zotehnice și exploatarea resurselor lemnoase.

În esență, o pădure tridimensională poate arăta astfel. În prima fază, sint plantați pe fișii mari de teren slab productivi pentru agricultură, o serie de arbori repede crescători ale căror produse vor putea înlocui cu succes cerealele. Asemenea plante există. Să amintim doar roșcovul, ale cărui păstăi conțin 50% zahăr și din care se prepară o făină ce poate fi folosită în a-

limentația umană și animală. De altfel, făina de roșcove se adaugă în alimentele preparate pentru copiii mici. În Peru și Mexic crește un copac din fructele căruia se produce, de asemenea, făină care poate fi administrată omului și animalelor. În Africa există copacul mopane ale cărui frunze sint considerate o sursă însemnată de furaje. Acesta ar fi aspectul agrar al pădurii.

În faza următoare s-ar trece la practicarea zootehniei, cu aproape toate ramurile acesteia. Sursa de subzistență a animalelor ar constitui-o bogatele rezerve de pășune și produsele „cerealiere” despre care aminteam mai sus.

După aprecierile omului de știință englez J. Sholto Douglas, un binecunoscut ecolog, există în toate continente-